

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๑๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นพศก

ประธานสภาผู้แทน . . . . . จันทน์ผด้นาชกมาประชุม ๑๖ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป รวบรวมวาระอันเรื่อง
ที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี กระทั่งตามที่ตั้งมาแต่คราวประชุมครั้ง
ก่อน นายทองดี อัสราชวน เรื่องการเปิดประมูลซื้อปิ่นโตให้ทางผู้ใหญ่
บ้าน ตามกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อัสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอแจ้งกระทรวง
มหาดไทยมีมติว่า การประกวดราคาโดย . . . . . คือเป็น
ได้ทราบว่า เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม สกน กรมมหาดไทยได้จัดให้
มีการเปิดซองประมูลซื้อปิ่นโตจำนวน ๑,๕๐๐ กระบวย ให้ทางผู้ใหญ่
บ้าน บริษัทได้รับประมูล บริษัทสยามเนลเนอราจดีพดลยในราคา
ดังกล่าวบริษัทอื่น ๆ และบริษัทอื่นไม่ป็นราคาจำหน่ายของซื้อปิ่นโตตามกฎหมาย
ใช้หรือไม่ หากไร ทำเอาเสียอย่างจะไรให้บริษัทอื่นประมูลไป ดังนั้น
บริษัท ยมกน จำกัด และบริษัทฝรั่งได้ ทั้ง ๒ บริษัทได้เสนอราคา
ต่ำกว่า แต่ก็ไม่ได้ประมูลไป ซึ่งต้องให้เห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ผู้เปิด
ซองประมูลมจกใจไม่มาไปในทางทุจริต และขอว่าให้ทางผู้ใหญ่บ้าน
ผู้ต้องการซื้ออาจซื้อได้ราคาเดิมหรือเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงขอ
ถามเรียนถามว่า ท่านจะรับมรดกประมูลซื้อปิ่นโตโดยคุณ และ
ให้ทางผู้ใหญ่บ้านประมูลกับบริษัทอื่นเป็นอนุเคราะห์ของซื้อปิ่นโต โดยนำใบประมูลของ
๒ บริษัทนั้นพิจารณาโดยเร็ว จะได้อะไร

พลโท มังกร พรหมโยธีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรว่า การเปิด
 ของประตูน้ำซอฮอปเป็นจำนวน ๕,๕๐๐ กระบอกให้แก่มนุษย์ใหญ่บ้านนั้น กรม
 ตำรวจได้ตั้งกรมการประมัตโดยกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้ บริษัท
 ที่ขายน้ำประกวดราคา ๓ บริษัท คือ ๑. บริษัท สยามเขมเนอราวดส์พลายเส่น
 ราคาต่ำที่สุด กระบอกละ ๔๓๓.๓๖ บาท โดยมีเงื่อนไขว่าทางการจะต้อง
 เปิดเครื่องให้เงิน ๕๗,๖๔๑ บาท ถ้าไม่เปิดเครื่องให้ค่าราคากระบอกละ
 ๔๓๓.๓๕ บาท ๒. บริษัทหมกม เดิมราคาต่ำเป็นที ๒ กระบอกละ ๔๑๗ บาท
 โดยมีเงื่อนไขว่าขอให้ทางการจ่ายเงินให้บริษัทสัญญางวดแรก ๒๕ เปอร์เซ็นต์
 งวดที่ ๓ อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อบริษัทได้นำเอกสารส่งค่าของไปออกจาก
 ทางเรือต่างประเทศอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ในอันซึ่งมอบของ ถึงชนิดไม่
 เงินใหม่ มีได้เช่นราคา ๓. บริษัท สยามเขมเนอราวดส์พลายเส่น ๓. กระบอก
 ละ ๔๑๗.๔๗ บาท โดยมีเงื่อนไขว่าขอให้ทางการเปิดเครื่องให้ก่อน ๒๕ เปอร์เซ็นต์
 เมื่อมาถึงท่าเรือกรุงเทพ แล้วอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถึงชนิด
 ไม่มีเงินใหม่ มีได้เช่นราคา กระบอกของบริษัท สยามเขมเนอราวดส์พลาย
 เส่นเป็นบริษัทที่ส่งราคาต่ำที่สุด ทั้งชนิดมีเงินใหม่เงินใหม่ เงินใหม่
 เหล่านี้ย่อมเป็นการผูกมัดทางการมาก ทั้งหากเป็นการเสียหายโดยไม่ได้
 ซ้ำอีกเป็นรายนมากจะเป็นการเสื่อมเสียแก่รัฐบาล จึงตกลงแต่อกในทางที่
 ไม่มีเงื่อนไข แม้ว่าค่าจะส่งมาเพียงราคากระบอกละ ๒ บาท ก็นับว่าแพงกว่า
 กันเล็กน้อย แต่เป็นการแน่นอน ส่วนการที่บริษัท สยามเขมเนอราวดส์พลาย
 ไม่มีปริมาณจำหน่ายอุปเป็นตามกฎหมายก็จริงอยู่ เพียงแต่อ้างเงินผู้แทน
 ของกระทรวงมหาดไทย ส่งชื่อแทนเท่านั้น แต่ทั้งตั้งดีจากเจ้าหน้าที่การไม่
 หนักไปทางทุจริตนั้น ขอบยืนยันว่าเป็นคดีจริง เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายทำ
 โดยสุจริตและใช้ดุลยพินิจอย่างดีที่สุด จึงไม่คิดจะระงับการประมัต ทั้งนี้
 เพื่อให้อาณาประชาราษฎร์ได้บริบับน้ำดื่ม

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอความกรุณา
 ชักทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย คือเท่าที่บริษัทยาม
 เยนเนอราดส์พิฬายได้เดินมา ๒ ราคานี้ ราคานั้นที่บอกอาจจะมีเงื่อนไข
 ไร่คือกรบออกจะ ๕๓๓ บาท ๗๖ สตางค์ คือจะต้องเปิดเครดิตให้ ๕๗,๖๕๐ บาท
 ถ้าหากไม่เปิดเครดิตให้ก็ ๕๒๓ บาท ๗๕ สตางค์ ซึ่งกำหนดเวลาจะส่งเงิน
 ให้ใน ๒๕๐ วันนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนตามคำกรทเขาเช่นเขื่อนไซไนน์ กระบอ
 ๕๓๓ บาท ๗๖ สตางค์ ซึ่งถกจ่ายโดยไม่มีเงื่อนไขในกระบอออกจะ ๕๐ บาท
 เศษ ดังนั้นข้าพเจ้าขอเรียนตามคำกรทเขาเช่นโดยมีเงื่อนไขจะขอเพียงเปิด
 เครดิตให้ ๕๗,๖๕๐ บาทถ้วนเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรขอเช่นนี้ เพราะ
 เงินรายนอมัย ในคำมรณะของกรมมหาดไทยอยู่ด้วย เงินจำนวนทั้งหมดด้วย
 กัน ข้าพเจ้าทราบว่ามอัย ๕,๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ก็เมื่อทางบริษัทยามเ
 เยนเนอราดส์พิฬายซึ่งมีเงื่อนไขเพียงขอเบิกถวงหน้า ๕๗,๖๕๐ บาทถ้วน ดังนั้น
 ก็จะได้ใช้เงินของกานันธุ์ ให้ญบ้านถึงกระบอออกจะ ๕๐ บาทเศษ จำนวนนั้น
 ๕,๕๐๐ กระบอ กานเซฟเงินให้กานันธุ์ ให้ญบ้านประมาณ ๕๕,๐๐๐ บาท
 นทานทำไม่ทานไปรับเอาไม่มีเงื่อนไข ซึ่งราคากลางกระบอออกจะ ๕๒๓ บาท ๗๕
 สตางค์ หรือหนึ่งทบาทเจ็ดสตางค์ ท่านจะรับโดยไม่มีเงื่อนไขไม่ได้หรือ เงิน
 ๕๐ กว่าบาทแพงมาก มันไม่ใช่กระบอต้องกระบอ มันถึง ๕,๕๐๐ กระบอ
 หรือหนึ่ง ทนขอต้อง ข้าพเจ้าขอชดช้อยใจว่าความจริงที่บริษัทยามเ
 โดเด่นอวาคาเป็นหนี้ ๒ โดยไม่มีเงื่อนไข หมวยความคำกระบอออกจะ ๕๗๖ บาท
 ๓๓๐๐ ทนทำไม่ทานไม่ตามบริษัทยามเถว่า ถ้าจะเสนอโดยไม่มีเงื่อนไขจะ
 คิดกระบอจะเท่าไร ทำไม่ทานไม่ตาม นี้ข้าพเจ้าสงสัย ถ้าหากคำกรทของ
 มหาดไทยถามว่า ถ้าเสนอโดยไม่มีเงื่อนไขแล้วจะคิดกระบอจะเท่าไร บางที
 จะถูกกว่าบริษัทยามเยนเนอราดส์พิฬายก็ได้ นี่เป็นข้อที่ ๒ ทว่าพเจ้าจะถาม
 ทน เรื่องกระสุนปืน ทนบริษัทเขื่อนออกให้สด นัตจะ ๓๐๖ บาท
 ทำไม่ทานไม่รับขอเสนอของเขา ทำไม่ทานไปรับขอเสนอที่ ๕๐๗ บาทคือชนิด
 นี้ข้าพเจ้าขอถามเท่านั้น

พลโท มังกร พรหมโยธีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดชวบวชได้ยื่นข้อเรียกร้อง ความไม่จริง
เรื่องงานช่างทำถนนเข้าใจคนตัว เพราะท่านได้ร้องเรียนไปยังท่านนาย

รัฐมนตรี และท่านนายกรัฐมนตรีก่อนแล้ว ก็กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมาย

ข้าพเจ้าให้ไปสืบค้นความจริง เชิญท่านผู้แทนราษฎรไปดูของเท็จจริงแล้ว

เป็นอย่างไร ท่านก็เข้าใจแล้ว แต่เมื่อท่านตั้งพรรค มาเสนอก็คงขอขยาย

ให้ท่านฟังอีกหนึ่ง และเพื่อให้ท่านทราบด้วย เรื่องทางกระทรวง

มหาดไทยได้พิจารณาไปโดยตลอดแล้ว ถ้าผู้ใดยื่นโดยมีเงื่อนไขให้

เงินที่ทางการได้เอาเงินของบ้านผู้ใหญ่มานำมาใช้ใหม่ก่อน โดยเอาเงินได้

ก่อนแล้ว เปรียบเช่น เช่น ทางเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้น

จึงให้เงินล่วงหน้าไปก่อน ถ้าบริษัทไหนไม่ตั้งขึ้นมา ก็ต้องรอใครจะ

เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องเงินที่สูญหายไป เพราะเป็นเงินซึ่งบ้านผู้ใหญ่มานำ

มาใช้ ถ้าสูญหายไปแน่นอนเราก็จะต้องตั้งงบประมาณใช้ไป แต่ถ้าใครจะ

เป็นผู้รับผิดชอบ ทางกระทรวงมหาดไทย เขาเห็นว่าใครจะตั้งขึ้นมาให้

ชนกได้ตามใจ แต่ไม่ได้วางเงินล่วงหน้าให้ ทั้งนี้เพื่อรักษาประโยชน์

เพิ่มเติมให้เงินผู้เสียหายเมื่อมีเรื่องขึ้น และทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่รับ

ผิดชอบในการที่จะจ่ายเงินล่วงหน้าให้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าควรบริษัท

ที่ไม่ต้องวางเงินล่วงหน้าก่อนก็ได้ และทางคณะกรรมการก็ได้รับเอาเรื่อง

เสนอของบริษัทขึ้นเนื่อว่าถ้าถึงสภาพซึ่งไม่ต้องการเงินล่วงหน้าด้วยราคาแพง

กว่านี้ก็น้อยเป็นอันขาด ที่เห็นว่ามีเงินใช้โดยที่จควรจ่ายเงินล่วงหน้า

เขาก็ให้ราคาถกเกินไป เพราะฉะนั้นจึงมีข้อว่าทางคณะกรรมการและ

เจ้าหน้าที่มหาดไทยไม่รับผิดชอบเงินล่วงหน้า ถ้าสูญหายไป เมื่อบริษัท

แล้ว ทางกระทรวงมหาดไทยจึงได้มีเรื่องที่จะได้แจ้งความทบทวน สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ความจริงในเรื่องการซื้อป็นให้บ้านผู้ใหญ่มานำ

ที่ทางกระทรวงมหาดไทยได้จัดขึ้นเป็นราคาถก ถ้าหากว่าท่านหรือว่าราคา

อาจมีนักจะซื้อให้บ้านผู้ใหญ่มานำ ถ้าไปซื้อตามราคาแล้วราคาไม่ถก

พินนาค ถาหากว่าทางกระทรวงมหาดไทยขอได้จตุรประมุขในการขอปันเงิน
แต่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หาในราคาตก เมื่อราคาดีร้อยเศษเท่านั้น จึงเป็น
การสมควร ส่วนในเรื่องกระสุนปืนก็เหมือนกัน เพราะกรมการได้
พิจารณาว่าน่าจะเช่นเดียวกัน ตามที่ท่านผู้แทนได้ทราบเรื่องอยู่แต่เมื่อ
ไปติดตามเรื่องกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อิศรางกูร (เชิงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอกไปอีก
ว่า ตามที่ท่านบอกว่าจะไม่ให้เงินของกำนันผู้ใหญ่บ้านได้เสียไป
เพราะเกรงว่าบริษัทจะเดือดร้อน ท่านจึงไม่รับโดยมีเงื่อนไข คือหมาย
ความว่าบริษัทมีเงิน ๕๐๐ บาท เนื่องจากเห็นท่านจรัลไม่รับเงิน ๕๐๐ แต่
ท่านอ้างว่าเกรงว่าเงินของกำนันผู้ใหญ่บ้านจะเสียไปนั้น ข้อนี้ขอตั้ง
การประมุขขอปันจำนวนพัน ๆ กระบอก ท่านหนึ่งถือสัญญาผูกมัดกับ
บริษัทหรือเปล่า ถ้ามีหนังสือผูกมัดเป็นการปลดปล่อยเรื่องบริษัทเดือด
ร้อน ตามปกติบริษัทไหนก็ตาม ถ้าเมื่อเขาขายประมุขแล้วเขาก็ยอม
ผูกมัดของบริษัทเขาอยู่ ดังนี้ ข้าพเจ้าจึงตั้งใจโดยที่ท่านรับเงินไม่
รับเงิน ๕๐๐ แต่ท่านอ้างว่าเพิ่งไป ๖ บาทนั้นไม่จริง ข้าพเจ้าว่าเพิ่งไป ๑๐
บาท เพราะโดยมีเงิน ๕๐๐.๐๐ บาท แต่ทางกระทรวงมหาดไทยไม่รับ
ทางมหาดไทยกลับได้บริษัทใหม่เงิน ๕๐๐ เป็นกระบอกละ ๕๕ บาท ๕๕
สตางค์ ไม่ใช่เพิ่งไป ๖ บาท แต่เพิ่งถึง ๑๐ บาทเศษสตางค์ก็ยังมีอีก และเงิน
เงินเท่าไร นอกจากนั้นทางธนาคารต่าง ๆ เขาก็กำหนดเป็นประกันบริษัทที่เขา
ตั้งขึ้นให้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าตั้งใจในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าท่านเห็นแก่ผลประโยชน์
ในเงินของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ท่านรับบริษัทมีเงิน ๕๐๐ คือหมายความว่าให้
เอาความนี้ให้เครดิตเพียง ๕๗,๖๔๐ บาท ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เสียเสียอะไรไป
ทั้งนี้ข้าพเจ้านับว่าเพิ่งไปกระบอกละ ๑๐ บาทเศษ คือไปตรวจหน้าจะ
ออกหรือออกพันหมื่นกระบอกก็ไม่รับ นี่ข้าพเจ้าขอขอกไว้ขอ

ข้อ ๒ ท่านได้เรียกเงินจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นเงิน ๖๐๐ บาทคือ
เป็น ๑ กระบอกหรือไม่มี นอกจากนั้นกระสุนนัดละ ๑ บาท ๕๕ สตางค์หรือร้อย

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอขอบใจที่พระผู้มีพระ
มหาดไทยได้ตอบรับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ายังสงสัยโดยนัยที่กรมพระมหาดไทย
ได้พระราชดำริว่า ข้าพเจ้าได้ออ ๕๑๗ เป็นของบริษัทยักษ์นักเขาเช่นเดียวกับเมือง
ใหม่ แต่ทำไมเขาได้ออโดยไม่เมืองใหม่ทำไมไม่ตอบรับข้าพเจ้าเช่นเดียวกัน ที่
บริษัทผู้พระราชดำริ เมืองใหม่โดยที่ทางข้างวังหลวง บริษัทสยามเยนเย
ราชได้พาดสายแล้ว ทำไมท่านไม่ตอบรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสงสัย หรือว่าเขาไม่
ได้เสนอเข้ามา ทั้งที่ท่านโปรดด้วยดีมาแต่ไปกระบอกถั่ว ๑๐ บาทเศษ เป็น
เสียดนุษย์ของกานนธ ใหญ่บ้าน ส่งเงินมาตั้งปลอกแต่อยู่ที่ใหม่ได้ แม้เพียง
กม่ออกหนึ่งบาทของกรมพระมหาดไทยซึ่งส่งออกนั้น ถึงยังไม่ได้มีพระกรุณา
ปลอกกระบอกถั่ว ๑๐๐ บาท แล้วกระสุนปืนมีดถั่ว ๑๑๕ บาท ท่านไม่
ตอบรับข้าพเจ้า หมายความว่าท่านเข้าใจผิดแล้ว และข้าพเจ้าก็เข้าใจ
แล้ว ที่ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ทั้งแต่คนเป็นคนที่ไม่ท่านจะส่งหนังสือไปให้
คณะกรรมการจังหวัดต่าง ๆ ว่าถ้ากรมปลอกกระบอกถั่ว เป็นกระบอก ๑๐๐๑๕
บาท ถ้ากรมปลอกกระบอกถั่วไม่ได้ออให้ข้าพเจ้าทราบ ที่ใหม่ได้ให้ข้าพเจ้า
ทราบโดยวิธีรับเงินจากบริษัทใหม่ เขาจะขอรับข้าพเจ้าไว้ด้วย ปลอกกระสุน
๑๐๑๑๕ บาท ได้แก่บริษัทแห่งอื่น เพราะกรมพระมหาดไทยจะขอเรียนถามว่า
หนังสือที่ส่งมาถึงคณะกรรมการจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งกระสุนปืนใหญ่ที่ใหม่บ้าน
ซึ่งตั้งคนจะขอปลอกกระบอกถั่ว ๕๓๓ บาทเศษ แล้วกระสุนปืนมีดถั่ว ๑๐๑๑๕ บาท
ทั้งนี้เป็นราคากระบอกจากราคาจริงน่าจะได้หรือไม่ นายเจ้าหรือข้าพเจ้าอย่าให้
เขาหลงละเมอซึ่งกระบอกถั่ว ๑๐๐๑๑๕ บาท กระสุนปืนมีดถั่ว ๑๑๕ บาท ซึ่งตั้ง
กว่าราคาเดิมเสียแล้ว แล้วเงินนี้คงตั้งราคาทำให้เป็นประโยชน์ เป็นของ
กานนธผู้ใหญ่บ้านเกิดเสียหลาย แล้วจะตั้งเสียโดยคนเบียดเบียนของพระ
เป็นคนที่พระกรมพระมหาดไทยขอเรียนถามว่า ท่านจะปลอกกระสุนปืนมีดถั่ว
แล้วออกปลอกกระสุนเงินเหล็กนอญ ในจำนวนนี้ปลอกกระสุนเงินที่ปลอกข้าพเจ้า
ซัดขึ้นตาม และขอ ทกรมมหาดไทยเท่าไร แล้วจะปลอกกระสุนของปลอกกระ
สุนทั้งตั้งคนคงให้แก่กานนธผู้ใหญ่บ้านซึ่งปลอกกระสุนเงินจะได้ออกใหม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าอีก ๒ บริษัท นั้น เช่นสมาชิ โดย ทมเงอน ไชบาง หรือ
เปตา ในเรื่องนั้นเขาเดินเข้ามาเพียงจำเขาต้องการเงินด่วนหน้า เพราะฉะนั้น
เขาใจว่าเดินเอาใหม่เงอนไชเป็นราคาเท่าไร แต่มีเงอนไชเป็นราคาเท่าไร
นั้นเป็นการเข้าใจผิด เขาพูดว่าราคาประมูลใหม่เงอนไชโดยจะต้องรับเงิน
ไปดองหน้า เพราะฉะนั้นไม่ทางที่จะพิจารณาให้เป็นประโยชน์แก่เขาได้

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านขอใจเรื่องเงอนไชเราเขาเราภาครบออกจะ
๒๐๐.๐๐ บาทน ไม่ได้อะไรไปไหน ก็ทราบเรื่องดี ได้ต้อนรับกระทรวงมหาด
ไทยแต่ก็ อยุ่ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ แต่ข้อความจริงก็ไม่ได้บอกเสียไม่ใช่
เสียดอกเบี้ยอย่างที่ท่านว่า เป็นการได้ดอกเบี้ยขึ้นมา การที่จะแจ้งให้ท่าน
ผู้ใหญ่มานทราบว่าเป็นการบอกอะไรกันนั้น กระทรวงมหาดไทยจะได้แจ้งไป
ต่อเขาใจว่าถ้า ตามเองคงจะเขาใจว่าครบออกจะเท่าไร ขอขอบคุณท่านสมาชิก
โดยที่อยู่ในเรื่องนั้น แต่ในเรื่องนั้นเขาใจว่าถ้าในกรณีรัฐบาลจะทำอะไรไป
หรือกระทรวงมหาดไทยจะทำอะไรลงไปเพื่อให้เป็น ประโยชน์แก่ประชาชนแล้ว
บุคคลอื่นชักตัวอย่างเช่นขอปันเหต่าน ถ้าหากว่าเราไม่จัดการซื้อ ให้เขาก็คง
เป็นราคาครบออกจะ ๑ พันบาท แต่ถ้าเราจัดการซื้อ ให้เขาก็คงได้ ในราคา
ครบออกจะ ๕๐๐ บาทเท่านั้น แต่เขาหน้าทักว่าถ้าครบออกจะเท่าไรเพราะ
ถ้าคิดเป็นผลร้าย เพราะฉะนั้นในเรื่องนั้นขอประทานเรียนท่านสมาชิกผู้
ใหญ่หรือช่วยกันเป็นการแสดงจิตใจของบุคคลที่ ปฏิบัติงานด้วยดีของมาตุ
ภวกรมกระเทือนไปด้วย

ประธานสภาผู้แทน : กระที่ต่อไป เรื่องการก่อสร้างรับขึ้น ในองค์การ
พนักงานจากร ของนายโอง สุวรรณทัต ตามกระทรวงมหาดไทย

นายโอง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระที่ตอนถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

- ๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ขณะนี้พวกกรรมกรรวม ๑ ล้าน และรถยนต์ ๒
ล้านครึ่งกำลังกดขี่จนประชาชนผู้ใช้รถยนต์ทางหลวงได้ถึงบริเวณเค็ดครอน

อย่างไร้ จากถาวรกระทำอันไม่เป็นธรรมและไม่สุจริตต่อหน้าของเจ้าพนักงาน
งานราชการนานาประการ ทำไมการปฏิบัติของพนักงานราชการจึงไม่เสมอ
กันโดย

ก. ยอมให้บริษัทต่างค้างบริษัทหนึ่ง จอดรถโดยตำรวจซึ่ง
สะพานพุทธชอคฟ้าหน้าโรงเรียนสวนกุหลาบได้เต็มเดียว ทั้งถนนก็เป็นเชิง
สะพานและหัดโค้งมีป้ายห้ามจอดปักอยู่ ชัดแจ้ง ส่วนรถยนต์กรมกร ๒ แถว
คนไทยคนสองต้องไปจอดทางไกล เป็นเหตุให้ร้ายได้กักตักคนมากมาย

ข. ปรากฏว่ารถยนต์รับจ้าง ๒ แถว ๒ คัน ได้ทมิตถูกตำรวจข้อ
เคยถูกและรถปรับคันละ ๕๐๐ บาท เท่านั้น ต่อมาเจ้าของรถคันหนึ่งไป
แสดงคดีว่าเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และขอรับเงินค่าปรับคันก็ได้รับเงิน
๕๐๐ บาทคันไปด้วยดี ส่วนเจ้าของรถอีกคันหนึ่งถึงกล่าวแล้ว ไม่ได้รับเงินคัน

ค. ปรากฏว่ามีกระทวมักถูกตำรวจ เช่นจอดรถในห้ามจอดโดย
ของเผด็บบ้าง เพราะเป็นที่เคยจอดแต่เพิ่งปักป้ายห้ามใหม่ๆ บ้าง อันเป็น
กรณีต่างๆน้อยๆ บางรายถูกยึดใบอนุญาตขับขี บางรายถูกขอลใบสั่ง
บางรายถูกตัดเค้น บางรายก็ปล่อยให้อจอดอยู่ ณ ที่นั้น ใดคือไป

ง. ข้อบังคับการตรวจรับค้อทะเบียนรถยนต์ ๒ แถวรับจ้าง ๒๘ ข้อ
อันเป็นเหตุให้เกิดการไม่สุจริตนานาประการ ดังว่าเจ้าได้เรียนสถานวิภูบาล
ในอันชกนโยบายนั้น ท่านจะสั่งเด็ดได้เมื่อใด

จ. เรื่องภาษี ซอนภาษี โดยของรถยนต์ ๕ แถวรถเก็บคันละ ๓ บาท
เป็นประจำจน ซึ่งวิภูบาลก่อนรับในสถานนี้จะเลิกเก็บมาปักว่าเดอนั้น ทำให้
จึงยังคงเก็บอยู่ชกนบคน

ฉ. ปรากฏว่าถนนมหาพฤฒาราม พ้อคำค้างคาวได้ของไม้ของเจ้า
เพื่อการค้าหนักหวมช้อขายกันเกาะกักตักขวางทางราชการ ใน่าเป็นเวลาปักว่าเดอ
ขอความว่าทำไมวิภูบาลจึงปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย วิภูบาล
ทราบหรือไม่ว่าการไม่สุจริตเกิดขึ้น ในทางเดอนไม้จัดการตามกฎหมาย

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ ของท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
ดังนี้

๑. ก. ประการแรกรถของบริษัทต่างดาวไม่มีเดินในทางนี้ มีรถเดิน
อยู่ ๒ บริษัท คือ ของเทศบาลตำบลพนัสนิคม และรถเดินในนามของ
เทศบาลไทยประจักษ์ภูกันเขตเมืองกลางและของเทศบาลเอง

การจอดรถได้จัดแยก ให้เหมาะสมควรกับจำนวนรถ ส่วนของป่า
ห้ามรถคนที่ไม่ได้กำหนด ให้จอด หากจะมีจอดกันจริงก็เป็นไปโดย
กระทรวงมหาดไทยจะหาหนทาง ๒ ทาง ๒ ฝ่ายคือควรงามโรงเรียนชั้นประถม
ด้วยถนนทั้ง ๒ คือรถเทศบาลจอดด้านถนนจักรเพชร และรถสหพันธกรรม
จอดด้านถนนตรเพชร ซึ่งเป็นการเหมาะสมควร

ข. ขอเรียนว่าไม่มีนายตำรวจผู้ใดเกี่ยวข้องกับกรณีนี้ ความ
ถาม ความจริงมีว่า เมื่อ ๑๔ พฤษภาคม ๒๔๘๑ นายเทวัญ แซ่หว่องเจ้าของ
รถรับจ้างพิเศษ กท. ๓๒๔. โดยนายสุวิทย์ วัฒนชาติคต เป็นผู้ขับรถคน
ขับรถรับจ้างพิเศษเขาหาผลประโยชน์ ในถนนที่รถประจำทาง โดยขับ
รถของรับเงินค่าปรับอ้างว่าไม่มีความผิด เพราะได้จดทะเบียนรถ
แล้ว ผลการสืบสวนความคืบหน้าปรากฏว่าเจ้าของรถยังไม่มีความผิด
จึงคืนเงินค่าปรับให้ไป

ค. ความผิดของคนขับรถโดยความพลั้งเผลอ เพราะป่าห้ามจอด
ปกติใหม่ แต่ไปจอดที่นั่น ไม่เคยปรับหรือยึดใบอนุญาต เคยแต่ว่า
กล่าวผิดก่อน ๓ วันก่อนเสมอ

๑. เงินทดแทนน้ำมันในภาษี แต่เป็นเงินที่เจ้าของรถยนต์ใหม่พอเป็น
ประโยชน์ของเจ้าของรถในการนำรถเข้าคืนที่ด่านด้วยเจริญกรุง เทศบาลจะ
ตั้งด่านตรวจควบคุม และชำระแบบบการเดินรถ ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย เพื่อให้
เกิดความดีความชอบโดยส่วน และเพื่อประโยชน์ของเจ้าของรถเอง ในการ
เมื่อมีรถหลายเจ้าของและจำนวนรถมากขึ้น ถ้าเจ้าของมีนายตำรวจและพัน
งานต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นตามสมควร ซึ่งเจ้าของจ้างบุคคลเข้ามา บรรเทา

เจ้าขงจ้งยื่นยอมส่งเงิน ให้เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ไม่ใช่เป็นเงินรายได้ของ
เทศบาล และเนื่องจากความจำเป็นดังกล่าวจึงยังไม่เลิกเก็บ

๕. ทดนมรดกมหาพุดตามารวมเป็นของเอกชนหลายเจ้าของ โดย
เฉพาะที่อยู่ในเขตเทศบาล ทางกรมเทศบาลได้ตกลงเอาเข้าไปแล้ว ส่วน
ผู้ทักขณทางการเมืองกำลังฟ้องอยู่

นายโถง สุวรรณทัต (ชนมฺร) : ๑. ทว่าไม่มรดกต่างค้างเดิน
ในศาลคดีพิพ ใต้เคยน ทว่าเจ้าเรือนตามเมือกนนั้น ขอเรียนว่าข้าพเจ้า
พุดต้นไป เพราะความค้ง ในทะเบียนไม่ใช่ชื่อต่างต่าง แต่ความจริงเป็น
รุดต่างต่าง ถ้าท่านได้ขมรดกไปแต่อกจะทราบค่างคณรุดคณขบพุดภาษา
อโรกน แต่ข้าพเจ้าไม่จว ทว่าเจ้าถามนเพราะเหตุจายทจรงนรุดถายน
เป็นของกรรมกร ๒ แถว พุดกรนบรุดอ ด้วยความกตคินบางประการ
กรมรชทอนจะเข้ามาแต่อกมาขอในใตเปริยงตั้งน ข้าพเจ้าจึงดงกรทถาม
ททานบชอกว่าไม่มรดกคอดยทข้าพเจ้าเรียนถามเมือกนนั้น ข้าพเจ้าว่าให้ไป
คกได้ ท่านจะเห็นชคคคมีนชคเจนงดระพวนมากเจช บริษัทต่างต่างทว่า
เมิชกน ททานบชอกว่าทวงโรงเรียนดงนคทถนบจรง แต่ทคนดงจากรด
ชางโรงเรียนดงนคทถนบ ททนนโคจรดงคอกน ความได้เปริยบเดี่ยเปริยบ
ผดกน ข้าพเจ้าจรงเรียนถามว่า ท่านจรงให้บริษัทเดยอชงไม่ใช่เจ้าของถน
เข้ามาขอใตทนน และทำไม่จรงใทกรรมกร ๒ แถวขอใตถอกว่า ท่านจะ
เปดยบใตทหรอไม่ ถ้าไม่ใทขอคทกแห่ง อนุญาคใทขอคทนนใตเดยอกรรมกร
๒ แถวขอใตทหรอไม่ ทนนเพราะเดยอคบผดประโยชนคณทงกรรมกรไทย
ใต ๒๐ ถนบาท รุดกรรมกรต่างต่างขอไทยใต ๒๐๐ บาท ส่วนนคของ
คณต่างต่างนใตถงจจะดงอชกถนบาท นคความจริงรูงนพเป็นการ
ควงกนมาจ อยางน แต่ถาทนถนถนชกน แต่ถาตามชชเทจจรงนรื่อง
มนไม่เทจจรง เป็นรื่องของกการใตถกบใตถนไม่เทจจรง เพราะถนนชข้าพเจ้า
จรงขอเรียนถามว่า ท่านจะใทรุดของพุดกรรมกรไทยจอกใตทหรอไม่เทจจรง

ด้วยในข้อ ๓. ก็ท่านว่าเป็นภักของนายเซ่งเท่านั้น ความที่ข้าพเจ้าได้
เรียนชกนฉนวนรถกลับ แต่ท่านว่าไม่ใช่ความจริงเป็นคนละอัน ซึ่งความ
จริงเป็นภักของนายตำรวจคือของคุณเยอน ประภาวดี ความจริงข้า
ก็ไม่โต้เถียงท่าน แต่ว่ากับเรื่องของท่านได้บอกว่าคุณไม่เคยแสร้งว่าในเรื่องนี้
และไม่เคยปรับผู้ใดขอครกในคุกห้ามออก คือ ตามครกตามหมอนนี้ เรื่องนี้เกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริง เพราะว่าข้าพเจ้าได้ถูกจับมาแล้วด้วยตนเอง และข้าพเจ้าได้.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบแล้วว่า ท่าน
ไม่เคยปรับเพราะฉะนั้นท่านจะกล่าวเช่นนั้น ก็เป็นเรื่องที่จะต้องเถียงกันไม่
สิ้นสุด เพราะเกี่ยวกับข้อเท็จจริง

นายโตง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ในเรื่องข้อเท็จจริงข้าพเจ้า
และเมื่อข้าพเจ้าได้ถูกจับแล้ว ได้ไปหาโรงพยาบาล เขยริศศักดิ์ให้กายรูปใจทบท
การรัฐมนตรีก็กล่าววาทอื่น ๆ นั้นไม่ปรับด้วยซ้ำไป แล้วทำไมมาจับ
ข้าพเจ้าคนเดียว เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ทำอะไร แต่ว่าเมื่อจับเข้ามาแล้ว พันททำให้
ข้าพเจ้ามองเห็นว่าการที่จะยึดใบอนุญาตใบขับขี่นั้นจะทำได้หรือไม่ เป็นดว
เกิดเรื่องของกอร์ปธรรมโค คือเมื่อเรียกใบอนุญาตแล้วกลับไปให้ใครไป
ได้ เรื่องนั้นกวดอย่างงาม เมื่อข้าพเจ้าได้ถูกจับแล้ว ข้อเท็จจริงข้าพเจ้าก็จะมี
อยู่เมื่อยึดใบอนุญาตจริงต้องออกใบสั่งแทน นเรื่องทว่าใจงโดยค
ใบอนุญาตฉบับนี้ จึงนับว่าเป็นกวดอย่างงามคือไปทะเล่ให้ เสมอว่า เรื่อง
นี้ท่านจะสั่งไม่ให้ยึดใบอนุญาตฉบับนี้หรือใหม่ เรื่องนั้นเป็นดวบางแต่ไม่
ใช่แต่ในขณะนั้น เป็นเรื่องทมานานแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ขอยกค
อย่างมาให้ค เพราะฉะนั้นท่านจะสั่งให้ระงับเรื่องเช่นนี้เสียดีกว่าไหม เพราะ
เป็นเรื่องซึ่งผิดกฎหมายทุก ๆ ที่เดียว กฎหมายมาตรา ๖๘ กฎหมายจราจร
ก็บอกไว้ชัดว่าออกใบสั่ง นั้นท่านยึดใบอนุญาตฉบับนี้เสีย ไม่ใช่ในครั้งเดียว
เยอะเยอะ ข้าพเจ้ามีความอย่างมา แต่เขาไม่ทำตามเป็นดวอย่าง เมื่อมี
โอกาสอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเรียนตามมา

ก่อนว่าเขาจะจกรตกไหนมาเดี๋ยวนั้น เราจะไม่อาจจะไปตรวจต่อหรือจำกดตัว
 เขาได้ ถ้าหากว่ามีข้อเท็จจริงแล้วจะให้ตามเราคืออย่างไร เพราะเป็น
 สิทธิของเขาที่จะจกรตกได้ ก็กิน เพื่อประโยชน์ของกาสรักหรือผู้โดยฉกร
 และเรื่องจกรตกที่ถนนจักรเพชรและถนนศรีเพชร ความจริงก็อยู่ใกล้ ๆ กับ
 ซาฟเฟอีย์ ในกระทรวงศึกษาที่ได้รับความสะดวกในเรื่องนักเรียนเรียน ไม่
 ได้ ไม่ได้ ยื่นอะไร เพราะจกรตกเขาเกี่ยวถึงเกี่ยวข้องกับ ซาฟเฟอีย์
 ก็ไปดี ก็จกรต่อเดือน แต่พักกับมาราเทไรก็ไม่ได้ลง ซาฟเฟอีย์เห็นว
 คือกักขังคนจนอยู่ตรงนั้นตรงนั้นยาวเหยียดอยู่ ทั้งต้องสร้างถนน ใคร
 จะจนมากจนน้อยโดยที่ไม่มาจกรตกนั้น ก็เห็นจะเป็นเรื่องคนที่เขาสมัครใจจะ
 ไปรถของบริษัทยา ถ้าเป็นรถถนนคงแล้ว ซาฟเฟอีย์เชื่อว่าผู้โดยฉกรทั้ง
 จะไปรถกันนั้น ถ้ากินโทษจกรตกโดยฉกรก็จะไม่ไป ไม่มีใครเป็นเรื่อง
 เกี่ยวกับการจกรตกที่ถนนจักรเพชรและศรีเพชรพร้อมกัน

ในเรื่องนี้ในอนุญาตข่มขืน เรื่องนี้ตามความเป็นจริง ก็คือหาก
 ว่าเจ้าหน้าที่ทางตลิ่งไปจับของไทย จะได้อั้งให้ เจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติตาม
 กฎหมายโดยเคร่งครัด และเรื่องความรกรกก็ได้ข่มขืนไม่ให้ทราบในกระตุ
 ของท่านผู้บัญชาการแล้ว และจะได้สอบถามและพิจารณาความผิดจกรจะปฏิวัติ
 ใหม่ ถ้าสามารถเด็กได้ก็จะเด็ก ถ้าเด็กไม่ได้ก็ต้องปฏิวัติไปก่อนจนกว่า
 จะหาคนมาชดเชยได้ตามสมควร เรื่องของบังคับ ๑๐ ขอนั้น ก็ไม่ทราบ
 ว่าจกรจะจกรกักขัง และจกรจะจกรเป็นการเรียกคนมาชดเชย เรื่องนี้ก็เป็น
 การจำคุกหรือกักขัง เพราะเขาทำตามระเบียบ เขาทำ ที่ว่าจะเป็นคนมาชด
 เชยให้เป็นการชดเชยก็ปรกปรก แต่อย่างไรก็ตามทางกระทรวงมหาดไทย
 ควรได้รับไปพิจารณาและจกรค้นในเรื่องนี้ ว่าเพื่อให้ความยุติธรรมแก่ต่อประจ
 ทางต่อไป

เรื่องถนนมหาพฤฒาราม ข้าพเจ้าขอเดาเรื่องเดิมว่า เมื่อครั้งข้าพเจ้า
 อยุ่ กระทรวงมหาดไทยยกเป็นเรื่องราวครั้งนั้น และได้พยายามแก้ไขให้เร็ว
 ไปเกือบหมดแต่อาจพอช้าอยู่ แล้วเวลานั้น คุ้มกันต่อมาเวลานั้นมาใหม่
 ทางถนน แล้วนอกจากถนนยังมีเรือนทรงนักษัตร มีเรือจอดอยู่ เป็นแถว ๆ
 และหลังคอก็คือโต๊ะ เรือนนั้นก็เรียงกันมาตามถนน ใหม่อีก และเรื่อง
 ทางกระทรวงมหาดไทยก็ พยายามแก้ไข เพื่อให้เป็นการสะดวกเรียบร้อยคือไป
 ความเป็นจริงการที่จะต่างหากความดีอาจเก็บบ้านเมือง ทางกระทรวง
 มหาดไทยก็พยายามจะหาอย่างอื่น แต่ทำไปแล้วบางคนที่บอกว่าเป็น
 อยุ่อย่างอื่น ว่าจะไปยังผู้แทน ๆ ก็ตั้งกระทรวงขึ้นมา เรื่องก็คงเลิกกันไป เรื่อง
 มันอย่างนั้นมันก็ไปไหนกันมา ใครบ้างไม่อยากจะกระทำให้บ้านเมืองสะดวก
 และเรียบร้อย เพื่อแสดงให้มันเป็นนครหลวงแห่งประเทศไทยว่าสะดวกเรียบร้อย
 เพียงใด และในขณะนั้นเองทางประเทศเราอยากจะได้มาเห็นเป็นที่ดี เรื่อง
 นี้ก็อาจจกศกทนายแล้ว

นายโอง สวรรณทัต (ชนมฺร) : ข้าพเจ้าขอซักข้อว่า ในเรื่อง
 รถ บริษัทไทยหรือไม่ไทย ใครเขาเข้ามาหรือไม่ จะจอดใกล้หรือไกลถนนที่
 ริมถนนหรือความว่า รถที่เดินอยู่ แล้วก็ถูกโดยออกมา คนใหม่ก็เข้ามา ถ้า
 ท่านเห็นด้วยแล้วก็แสดงแต่ท่าน แต่เรื่องใกล้ไกลถนนเป็นเรื่องการคิด ใครอยู่
 ใกล้ก็เดินไปเรื่อย คนอยู่ ใกล้ก็เดินไปเรื่อย แต่แล้วมันก็เป็นเรื่องคนทางข้างนอก
 ก็เดินแต่ท่านถ้าท่านเห็นด้วยก็มีความใจท่าน ดีแล้วแต่ท่าน ข้าพเจ้าไม่เอา แล้ว
 เรื่องจับไปขมขืนหรือขโมยสิ่งสำคัญ ๆ อย่างนั้น จับเท่าไรไม่เป็นไร ท่านพูด
 ตามล้นแล้วกับขมขืน ถ้า หยุดก่อน จับแล้วตรวจไปขมขืน ไม่ผิด แต่เขาได้กระ
 เป่าไปแล้ว อย่างนั้น ท่านอย่างนั้น มันไม่ถูกต้องหมายให้เขาทำ ท่านจะห้ามเขา
 เดินบ้างได้ไหม มันก็ถูกต้องหมาย มันควรจะสั่งได้ แล้วตัวตรวจของท่านทำ
 อย่างนั้น ข้าพเจ้าอยากจะได้เขาอย่างนั้น เรื่องขอโทษหรือไม่ขอโทษไม่สำคัญ
 ข้าพเจ้าอยากจะได้เขาอย่างนั้น ก็คือไปฟ้องกรรมการร่วมด้วยหรือกรรมการ
 ก็ความ อย่างนั้นหรือที่มา บอกว่าหนัก ๆ แล้วเขาได้กระเป่าไปแล้ว อย่าง

ไปหมด ก็เป็นความจริง ก็ได้เวียนทวนผู้เกิดไปแล้ว ว่าได้จัดการฟ้องร้องไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต่อไปของนายเกษม คงอึดอีก เรื่องเงินเพิ่มข้าราชการ ตามกระทรวงการคลัง

นายเกษม จงสวัสดิ์ (ก้าแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ๋ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้งต่อไป

๑. ได้ทราบข่าว รัฐบาลจะมีการช่วยเหลือข้าราชการโดยให้เงินเพิ่มร้อยละ ๕ เพื่อเงินเดือนของรายได้ที่ครบ รวมนทั้งเงินเพิ่มที่ครบอยู่ในปัจจุบัน นับแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๒๒ เป็นความจริงหรือไม่

๒. ถ้าตามข้อ ๑ ไม่เป็นจริง รัฐบาลจะมีนโยบายอย่างไรที่จะช่วยค่าครองชีพของข้าราชการผู้ทรงงานของรัฐบาลมิให้เดือดร้อน และเกิดการเสียหายอย่างไรบ้าง

๓. ข้าราชการบำนาญโดยมากเป็นผู้ที่มีอายุ ขราภาพ ไม่มีกำลังงาน ประกอบอาชีพได้ เท่าที่ได้รับเงินบำนาญตอบแทนอยู่ทุกเดือน ไม่พอแก่การครองชีพ ต้องอาศัย.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณเกษมครับ ขอประทานโทษ เป็นความผิดของผมเอง มันเผดถไป ของคุณกระตุ๋ธรรมดา ถ้าคุณระยิมยัง จะได้ขอให้กระตุ๋ด้วยเขา

นายเกษม จงสวัสดิ์ (ก้าแพงเพชร) : ได้

ประธานสภาผู้แทน : เหลือเวลาอีก ๑๐ นาที ต่อไปเป็นกระตุ๋ของนายนาถ ๑ เรื่องกรณี ๕ ข้อที่รัฐมนตรีถูกยิงตาย ตามกระทรวงมหาดไทย นายนาถไม่ได้มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใคร (เป็นชนอำมาตย์ของใต้ถอนกระตุ๋ไปแล้ว) ต่อไปเป็นกระตุ๋ของนายผู้พิณ พุนดาวิ เรืองทนายเรือไร้อาณายกตั้งถานตำรวจฯ ถามทนายนาถรัฐมนตรี

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอทูลกระหม่อม
ถวายกราบบังคมทูล ค้างคองไป

๑. กรณีที่นายทหารเรือใช้กำลังทางทหารเรือยึดสถานีตำรวจศาลากลาง
อำเภอคำชะอี บังคับตัวเราเข้าคุกคุมขัง และนายตำรวจได้ยิงทหารเรือถึงแก่
ความตายนั้น ทางรัฐบาลได้ตั้งข้อสงสัยดำเนินการไปแต่ก็เพียงใด และใคร
เป็นฝ่ายผิด และจะปฏิบัติข้อฝ่ายผิดอย่างไร

๒. ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๐ บังใจว่า ถ้าองค์การระงับใช้
แต่การรบปราบปรามจลาจล และจะไร้ใดก็ตามแต่กระแสดพระบรมราชโองการ
เท่านั้น เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้ รัฐบาลจะดำเนินการไปอย่างไร

๓. เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง รัฐบาลมีวิธีการอย่างไร ที่จะ
ป้องกันมิให้มีใช้อำนาจเกินขอบเขต

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบกระหม่อม
ของท่านสมาชิกผู้เกียรติ ดังนี้ ตามกระทู้ข้อที่ ๑ ขอตอบว่าทางการได้ตั้ง
ให้ทางฝ่ายทหารเรือและตำรวจดำเนินการสอบสวนพิจารณาไปเสียแล้ว และใน
ขณะกำลังสอบสวนอยู่ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่ทราบว่ามีใครเป็นฝ่ายผิด
หรือผิด ถ้าผลของการสอบสวนได้ความว่าฝ่ายใดผิด ก็จะได้พิจารณาแต่งตั้ง
ไปตามกฎหมายหรือฉันทบัญญัติแล้วแต่กรณี ในข้อ ๒ เหตุการณ์เช่นนี้ก็ได้ดำเนินการ
การตามกฎหมาย ข้อ ๓ สำหรับกระทู้ข้อที่ ๓ ทางกรมได้เชิญผู้บังคับบัญชา
ทหารทั้ง ๓ กองทัพ ตำรวจนาเรข และพร้อมความเข้าใจในภายใต้อำนาจ
แล้ว นอกจากนั้นทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมยังได้เสด็จนายทหารชั้น
นายพัน มาประชุมชี้แจงในเรื่องการที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกระทรวง
กลาโหมอยู่ด้วย

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ถึงแม้จะได้นับคำตอบ
จากทางรัฐมนตรีแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังมีความข้องใจอยู่ลึก เพราะฉะนั้น

เรื่องเป็นเรื่องใหญ่ หากว่าทำการไปไม่เด็ดขาดก็จะเป็นอย่างอื่น ไม่ตั้งม
ให้พวกคนรุ่นหลังได้ปฏิบัติตาม จึงอยากขอทราบว่ามีมาตรการอะไรอย่าง
เด็ดขาดหรือไม่ เพราะพวกนี้ความหลักแต่มีได้มีกฎหมายข่มขู่มีคดีวินัย
เมื่อผิดวินัยก็ข่มขู่ได้ออก รัฐบาลจะกล้าใช้วิธีการเด็ดขาดกับผู้มีอำนาจหรือ
ไม่ โปรดแสดงให้หายข้องใจอีกสักเล็กน้อย

ประธานสภาผู้แทน : คุณผู้ฉันทน์ รัฐบาลตอบแต่ที่ว่ากำลัง
สอบสวนอยู่ ถ้าใครผิดแล้วก็กระดำเนินการลงโทษและจะดำเนินการตาม
กฎหมายที่ทางตามกฏหมายที่ตนตั้ง

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ถึงแม้ว่าคำถามของกระ
สมจะช้า แต่ผมก็ไม่ช้า เพราะอยากจะได้เรียนถามว่า รัฐบาลจะใช้วิธี
เด็ดขาดหรือใช้วิธีชักเย่อเผือกิน ให้ล้มเหลวไป แต่ก็กลายเป็นคนกระทุบ
ฝั่ง จึงขอเรียนถามว่า จะกล้าใช้วิธีการเด็ดขาดกับผู้มีอำนาจหรือ
ไม่ หรือจะใช้กับพวกข้าราชการสามัญชนที่ไม่มีอำนาจเท่านั้น อยาก
จะขอเรียนถามข้อเท็จจริง

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบว่า
เมื่อการสอบสวนปรากฏว่าผิด ก็จะโต้ดำเนินไปตามระเบียบแบบแผนและตาม
วินัยแต่ตามกฎหมาย

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ตามคำถามข้อ ๒ ของผม
ที่ถามหาความผิดรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุด
ว่าด้วยหลักการปกครองประเทศชาติ ถ้าใครฝ่าฝืนย่อมมีความผิดอย่าง
ร้ายแรง และในกรณีที่ทหาร เวชียศดำนตำรวจศาลาแดง เรื่องก็ปรากฏ
ชัดแล้วว่าควรกระทำผิดจริงๆ แต่จะปฏิบัติตามให้เรื่องง่อนแง่นได้หรือไม่

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรี : ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖. ที่ว่า "ถ้าถึงทหารพึงใช้เพื่อกระทำความผิดสงคราม หรือเพื่อ
ปราบปรามการจลาจล และจะใช้ได้ก็แต่โดยกระแสนพระบวรราชโองการ
เงินแต่ในกรณีที่มีประกาศใช้กฎอัยการศึก" ในกรณีที่ทหารเรือ ๒-๓ คน

ไปทำงานเราไม่ทราบว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร เมื่อผลคดีออกมาแล้ว ผู้ใด
จะปฏิบัติตามกฎหมาย ส่วนรัฐธรรมนูญนั้นก็มีกฎหมายบังคับอยู่แล้ว ถ้ามีค
กฎหมายก็ทำไปตามนั้น

นายสุวัฒน์ พูนตาภ (ร้อยเอ็ด) : ในปัญหาข้อ ๓ ข้าพเจ้า
ได้ถามไปนั้น รัฐบาลจะมีการปราบปรามการออกอำนาจเกินขอบเขตให้หาย
ไปนั้น ถึงแม้ว่ารัฐมนตรี้จะโต้แย้งว่าได้ชักชวนความเข้าใจระหว่างผู้
กำหนดอำนาจเป็นกรณีแล้ว เรื่องเช่นนี้คงหายไปหมด แม้กระนั้นนัก ข้าพเจ้ายังขอ
ใจอีก เพราะว่าการปรับปรุงความเข้าใจนั้น เท่าที่เห็นมา ปรับปรุงหลาย
หนแต่ยังไม่ปรากฏว่าได้ผล รัฐบาลจะใช้วิธีการปราบปรามผู้ที่ออกอำนาจ
เกินขอบเขตให้หายไปโดยวิธีการเด็ดขาดจะได้หรือไม่ ถ้าใครผิดก็ให้ลงโทษ
ทันทีอย่าให้มีการล่าช้า ทั้งรัฐบาลจะกล้าทำหรือไม่

นายเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า
ยังไม่เห็นผลของการสอบสวนเสียก่อน ไม่ใช่ว่าใครจะกระทำอะไรไปผิดก็ลงโทษ
เมื่อปรากฏว่าการสอบสวนใครผิดแล้วจึงจะลงโทษตามกฎหมาย และ
โดยเด็ดขาด

ประชาชนสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระชั้นอยู่ คือไปขึ้น
การพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติความระเบียบวาระ

มีผู้เสนอญัตติเข้ามา ๓ ราย คือ คุณโชติ วิชัยดิษฐ์ เสนอขอร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ทัดตะกรรมาจัดการเสนาญพิจารณา
เสร็จแล้วจึงนำมาพิจารณาเป็นลำดับแรก แต่ก็มีผู้เสนอให้เสนอร่างพระราช
บัญญัติควบคุมคนต่างด้าว คุณวิจิตร วิมลสินธุ ให้พิจารณาเป็นลำดับแรกและ
คุณอาจค์ สวัสดิวัตน์ ขอเสนอขอร่างพระราชบัญญัติค่าเช่าเงินฯ ซึ่งพิจารณา
เป็นลำดับแรก ขอเชิญท่าน

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเปลี่ยน
ระเบียบวาระนัดพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความจำเป็น ดังที่ข้าพเจ้า
แสดงเมื่อวันที่ก่อนแล้ว นี้กรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอจะได้พิจารณา

เสียงความ เพราะว่าประชาชนถูกไฟไหม้มา ๑ ปี ๑ เดือนแล้วคือด้วยอัน
กฎหมายนี้เป็นวาระที่ ๒ ถวายการพิจารณาเสร็จแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้
พิจารณาก่อนเรื่องอื่นต่อจากนี้

นายภิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : การที่ข้าพเจ้าได้เสนอ
ญัตติขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ในที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า มา
พิจารณาก่อน โดยที่เห็นว่ร่างพระราชบัญญัติจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
ซึ่งกำลังได้รับความเดือดร้อนอยู่ แต่หาโดยที่เห็นว่ามีข้อบกพร่องที่
ขอให้นายร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตที่ดิน ๗ ซึ่งมีอยู่ไม่กี่มาตรา เพราะ
ได้พิจารณาในวาระที่ ๑-๒ ก็คงจะใช้เวลาเล็กน้อย ถ้าหากว่าที่ประชุมจะ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติของท่านมีสมาชิกผู้แทนราษฎรก่อน ข้าพเจ้าก็
ไม่ขัดข้อง แต่หาในลำดับต่อจากนั้นไป ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติควบคุมค่าเช่าต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าคุณภิจจา ขอดอน ยอม
แปรระเบียบวาระเข้ามาที่หลังของคุณโชติ วิษยดิษฐ์ ถ้าที่ประชุมไม่มีความ
อะไรข้าพเจ้าถือว่าประชุมตกลง

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าเห็นว่ร่าง
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับค่าเช่าานั้น ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เห็นว่ร่างพระราชบัญญัติ
อันนี้เป็นผลประโยชน์ส่วนรวมของชาวนา ซึ่งเราทุกคนก็ยอมรับกันแล้วว่า
เป็นกระดุกหลังของประเทศชาติ ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากจะได้ประนัประนอม
เห็นชอบกัน ถ้าหว่า พ.ร.บ. ของคุณโชติ ๗ ได้ผ่านไปแล้วก็ขอให้
พระราชบัญญัติค่าเช่านั้นตามมาพิจารณาก่อน ข้าพเจ้าขอสนับสนุนและข้าพเจ้าไม่
ขัดข้อง

นายสุพลม แก้ววิมุต (นนทบุรี) : เมื่อก่อนคุณภิจจา ๗ ไม่
ได้บอกข้าพเจ้าก่อน คุณภิจจาบอกว่เมื่อได้ผ่านพระราชบัญญัติของคุณโชติ ๗
แล้วก็ขอเป็นอันดับที่ ๒ ไม่ใช่ขอตอน นั้นนั้นเมื่อคุณทองคำไม่บอกก่อนแล้ว
เราก็ต้องหากระนั้นว่ใครจะมากกว่ากันอย่างไรกันต่างหาก ดังนั้นของคุณโชติ ๗

พนักงานอารยะ ๒-๓ ก็ใช้เวลา ๒-๓ นาทีผ่านไป เพราะฉะนั้นผมขอให้ผ่านของคุณโชติ ฯ เป็นอารยะแรกเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คุณโชติ ฯ ไม่มีปัญหา ทางคุณกิจจา ฯ ก็ประนีประนอมขอเป็นลำดับต่อไป แล้วกลับมาพ้องกันกับคุณทองดี ฯ ก็เป็นลำดับต่อไป เพราะฉะนั้นในวาระถัดมาประชุมไม่ขัดข้องก็เอาของคุณโชติ ฯ ขึ้นมาพิจารณาาก่อน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณีย์) : สำหรับที่ของคุณโชติ ฯ ขอมาเป็นลำดับแรกแล้วคุณกิจจา ฯ เป็นอันดับที่ ๒ ขาพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ที่ คุณทองดี ฯ เสนอพระราชบัญญัติค่าเช่านาในอันดับที่ ๒ นั้น ขาพเจ้าขัดข้อง เพราะจำเมื่อครั้งก่อน ขาพเจ้าได้อภิปรายโต้แย้งในร่างนมาครั้งหนึ่งแล้วว่า พระราชบัญญัติค่าเช่านา นั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อคน เพราะเหตุว่ากฎหมายที่ ออกไปไม่มั่งคั่งยั่งยืนถาวร ในขณะที่กรมการที่ดินน้อยแล้วจึงขอเสนอให้เป็น ไปตามระเบียบวาระเดิม คือให้ใช้พระราชบัญญัติค่าธรรมเนียมอารยะได้เช่นนี้ โดยที่ ขาพเจ้าพร้อมด้วย โดยเห็นขาพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้เอา พระราชบัญญัติควบคุมคุณค่าเช่านา ฯ ซึ่งไม่มีความจำเป็นในขณะนั้นมา พิจารณาก่อนพระราชบัญญัติอื่น รวมทั้งของขาพเจ้า

นายเพทาย โชตินุชิต (ธนบุรี) : ตามที่ใครท่านสมาชิกได้ ถัดจากอารยะร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณค่าเช่านา ยังไม่มีความจำเป็น ที่จะต้องพิจารณาก่อนนั้น สำหรับความเห็นของขาพเจ้าเห็นด้วยกับผู้เสนอ คือคุณทองดี ฯ ว่าควรจะได้พิจารณาอย่างน้อยอันดับที่ ๒ ต่อจากญัตติของคุณโชติ ฯ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าถ้าจะพิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมคุณค่าเช่านา แล้วจะเห็นว่า จะเกิดปฏิกริยาหรือต่างจากของนาแต่มีเช่า เวลานี้ได้ปรากฏแพร่สะพัดไปทั่ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าจะเสนอในสภา เพราะเหตุนี้เห็นขาพเจ้าของนาซึ่งมีสิ่งนี้จะมีปฏิกริยาตามผู้เช่ามา อาจจะมีผลกีดกันคนอื่นใดซึ่งไม่ประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ขาพเจ้าจึงเห็นสมควรว่าควรจะได้ พิจารณาให้เสร็จสิ้นไปเสีย เพราะเวลานี้ใครบางคนแพร่สะพัดไป ร่างพระ

พระราชบัญญัติคนชราได้กล่าวถึง เจ้าของนาซึ่งไม่ทราบชื่อแต่จางจะปลด
ความเข้าใจไม่เหมาะสมและอาจเกิดปัญหาแก่พวกตนแล้ว คือพวกหน้า
นาของตัวฉัน ควรที่จะทำความเรียบร้อยทั้งสองฝ่าย ควรจะพิจารณา
พระราชบัญญัติให้เรียบร้อยเสีย และถ้าพิจารณาตามความเป็นธรรมแล้ว
ร่างพระราชบัญญัติก็น่าจะเข้ามาก่อนพระราชบัญญัติอื่น และการควบคุม
ค่าเช่าก็ไม่ค่อยพิจารณาอะไร เพียงแต่จางจะรู้ไว้ด้วยความเดือดร้อน เพราะ
ฉันทานาพาเจ้าจึงเห็นว่าจะให้ไปอยู่ในลำดับอื่น ๆ นั้นไม่คิด ต้นควรจะอยู่
ในลำดับที่รองค้อจากญาติของคุณโชติ ๆ มีความเห็นของรพเจ้าเป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เพื่อดูประวัติของ คุณเดือนแก้วเมื่อเสด็จ

การพิจารณาของคุณโชติ ด้วยศิษย์แล้ว ก็ขอให้เขาเรียบเรียงประวัติมาด้วย
และผู้ใดเสนอขอให้เอาพระราชบัญญัติค่าเช่ามา ๆ นั้นก็ขอขยับ เพราะฉันทาน
ข้าพเจ้าขอมติประชุม ขอมติเสียให้เสร็จ ไม่อย่างนั้นจะเปลี่ยนญาคอไป ผู้
ใดเห็นว่ามีเสด็จร่างพระราชบัญญัติของคุณโชติ ด้วยศิษย์ แล้วเอาพระราช
บัญญัติค่าเช่ามา.....

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ขอประทานโทษ ข้าพเจ้า
ขอติดตามประธาน ข้าพเจ้าก็มือเดียวไม่เห็นด้วย ท่านประธานจะรวม
อย่างนั้นไม่ได้ เพราะฉันทานขอได้โปรดให้ข้าพเจ้าได้พูดก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คุณเน้น

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
กัน ข้าพเจ้าจะพูดถึงว่าถ้าจะเสนอพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว
ขอให้นำขึ้นและหลัง ถ้าพูดโดยหลักแล้ว ผู้แทนทุกคนต่างเพื่อ
ประเทศชาติและเพื่อประชาชนด้วยกันทั้งนั้น และพระราชบัญญัติฉบับที่
เสนอเข้ามา ท่านจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนทุกคน
ไม่จึงแตกกันประนีประนอม แต่ตัวอย่างที่เสนอเข้ามาถ้าไม่เห็นพิจารณา
ก่อนออกไปแล้วก็เป็นอันดี ข้าพเจ้าขอคัดค้านแล้ว ๆ มาแทนทำเป็นอัน
กันออกแล้ว พระราชบัญญัติอื่น ๆ เป็นพระราชบัญญัติสำคัญ เช่นพระราช

บัญญัติเกี่ยวกับคนต่างด้าว ของคุณเดี่ยว ๆ เป็นต้น ถ้าไม่บังคับการจับ
กักประเทศชาติถึงแก่ฉันทด้วยซ้ำ ลักษณะของการกระทำเช่นนี้ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยเลย แต่ในการที่มาพิจารณาจากข้อหลังเช่นนี้ควรจะเป็นไปตาม
ระเบียบวาระ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วระเบียบวาระจะมีประโยชน์อะไร ข้าพเจ้าขอ
เรียนถามคุณ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่พาทักษณยาน

ประธานสภาผู้แทน : การเปลี่ยนระเบียบวาระจะทำให้ความข้อ
บังคับ เพราะฉะนั้นเขาเสนอมา...

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ
ต่อมารักพูด ความจริงบัญญัติฉบับนี้เคยเสนอมานานแล้ว คราวนั้นเสนอเป็นอันดับ
แรก แต่คราวนั้นน้อย เพื่อเป็นโอกาสประนีประนอมได้แก่คุณโชติ ดิษยัตย
ข้าพเจ้าจึงถอนไป ไม่ใช่ยุติคดีลงหรือถือคัดค้านแต่อย่างใด เพราะฉะนั้น
ถ้าพูดไปแต่อยู่ในระเบียบวาระ พระราชบัญญัติคำขานาน ๆ ยังก่อนพระรา
ชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ๆ ของคุณถึงจำ ๆ เดียดด้วยซ้ำ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้ายินยอมทำตามเดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งของภาคของประเทศซึ่งถูกเจ้าของ
ที่ดินกดขี่ข่มเหงโหดามหนักจน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรคัดค้าน
ผู้แก้ไขคดีในสภานี้คงจะรับรองเป็นเอกฉันท์ รับรองบัญญัติของคุณเหล่านั้น
จนพิจารณาเป็นอันดับแรก

นายใหญ่ สุวิฑิต (นครสวรรค์) : เรื่องนี้ควรจะได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ตนเคยดู ถอนไปแต่ได้ เพราะถ้าสภานิติบัญญัติ
อะไร และความจริงนั้นจะเอาขึ้นมาพิจารณาก่อนหน้าหรือพิจารณาหลัง
อะไรนั้นสภานิติบัญญัติควรจะทำ แต่กรรมวิธีการที่ได้ข้อมากได้มา
พร้อมอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นการขัดข้องอะไร ข้าพเจ้าคิดว่าในอันที่สภา
นิติบัญญัติแล้ว เราพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ตนเคยดู ถอนไป
เรื่องนี้แล้วแล้ว เราจึงมาพิจารณาเรื่องอื่นซึ่งเป็นเรื่อง ไคร้ม ไคร้มกัน
ต่อไป แต่ถ้าถ้าเราเข้ามาแล้วแต่มีปัญหาก็เห็นจำเป็นที่จะคัดค้านแล้วก็
ไม่ได้ทำอะไร ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราควรจะมาพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับ
เสียเลยจะดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : เขาตะกร้อ ไทใหญ่ เรืองไกรผดุงมาแต่
เพราะฉะนั้นเราควรจะคบคิด และขอถามที่ประชุมหน่อย เมื่อบุคลากร
ร่างพระราชบัญญัติของคุณโชติ วิชิตยรัฐเสด็จแล้ว มีผู้เห็นข้อบกพร่อง
ยี่สิบร่าง ญ. อัยยยา ขอให้เห็นความระเบียบวาระ คือมีผู้เห็นข้อบกพร่อง
ฉบับต้นนี้ ขอให้ติดตามก่อน แล้วจึงพิจารณาของคุณทองดี อิศรางกูร
ตามไป การที่จะฉันทัด.....

นายเสวี อิศรางกูร ญ. อัยยยา (บรรณีย์) : ข้าพเจ้าได้เสนอ
มาเมื่อตะกี้นั้น ข้าพเจ้าไม่มีความขัดข้องที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติควบคุม
คนค้าขาย ขึ้นมาพิจารณา ก่อน คือในการที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติของคุณ
กัจจาย ขึ้นมาพิจารณา ก่อนหน้าข้าพเจ้า แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่าของที่จะเอาร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมคนค้าขาย.....

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะขอมติจากที่
ประชุม คือเมื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ถ้ามีของนายกัจจาย
และของนายทองดี ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะนำร่างพระราช
บัญญัติของคุณกัจจาย ขึ้นมาพิจารณาก่อน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะนำร่างพระราช
บัญญัติของคุณกัจจาย ขึ้นมาพิจารณาก่อน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้ายกมือขึ้นแล้ว ทำ
ไม่ว่านประธานไม่ถามก่อน

ประธานสภาผู้แทน : พอแล้ว

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : การโหวตต้องขอมติจากที่
ประชุม แต่ทำไม่ว่านประธานจึงมารับรองมติเช่นนี้ ข้าพเจ้าคงการ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดวิด พอก

นายเนน เกนสุวรรณ (กระบี่) : ท่านประธานต้องการให้ เดวิดอย่างนี้ระเบียบข้อไปจะเลย

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ตั้งคนให้เอาพรารบัญญัติของคน ทอดิว ตามทวดคุณโชติ ฯ ๑๖ เดือน ของคุณกิจจากามทวดคุณโชติ ฯ ๑๖ เดือน เป็นอนว่าเมื่อพิจารณาของคุณโชติ ฯ เดวิดแล้ว ก็เอาของคุณกิจ ฯ ตามมา

นายเทียม ไชยนิทน์ (ตาด) : สบายยังไม่ได้ลงมติอะไรก็ เปลี่ยนระเบียบวาระหรือไม่ แต่ยังไม่ลงมติดังนั้น ท่านประธาน

ถาม ท่านประธานขอมีสภาวาระขอเปลี่ยนระเบียบวาระหรือไม่ ท่านประธานเสนอมา ระเบียบวาระอันเดิม สอนที่ทานมาขอเปลี่ยนวาระ สบายยังไม่ได้ลงมติให้เปลี่ยนหรือไม่ ประธานในเมื่อสภาผู้

ประธานสภาผู้แทน : ก็ประชุมได้ครบแล้ว ก็เห็นว่าที่ประชุมได้ยอมความแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ผ่านไป

นายวงศ์ วิชาสิทธิ์ (จันทบุรี) : ที่ประชุมยังไม่ได้ลง

มติแล้ว

นายเนน เกนสุวรรณ (กระบี่) : ยังไม่ได้ลงมติอะไรอย่างไร

นายวงศ์ วิชาสิทธิ์ (จันทบุรี) : ข้าพเจ้ายังไม่เคยพูดเลย ยกมือหลายหนแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไว้อย่างหนึ่งท่านประธานก็ เคารพ ขยาดำรงบริบท ขยาดำให้สักระยะ เปลี่ยนวาระสภาผู้แทน ของแล้ว เมื่อพิจารณาไปแล้วจึงได้เสนอของมติดังนี้ในที่ประชุมวาระของ คุณกิจจาก หรือคุณทวดทวด กอนจางจะออก ฉะนั้นไม่ตก สมมติว่า ประชุมยังไม่เอาไป แล้วจะเอาประเด็นเล็กๆ มาตอบไม่ถูกเรื่อง แต่ยังไม่ได้ลงมติแล้วขอขงวาระดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าไม่รับด้วย สักระยะ ยังไม่ได้

ประธานสภาผู้แทน : ก็ดำเนินไปตามเรื่องที่ผ่านมา ของคุณ

โชติ ฯ ก็ไม่มีปัญหาแล้ว ก็ไม่มีใครค้าน เพราะฉะนั้นเดวิดจึงเดวิดมาแล้ว

ก็เลยกันไปเบิ่งมากไปหน่อย เวลาใกล้ไป ขยให้เอาวังพระราชบัญญัติ.....

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : อย่างไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องการที่จะเรียบเรียงของสภา ข้าพเจ้าขอให้ปรึกษาให้ถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าปรึกษาอยู่แล้ว

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ต้องขอปรึกษาก่อนกันคนใดก็ได้หรือไม่ว่าพิจารณาเป็นอัน...

ประธานสภาผู้แทน : รอเชิญท่านหนึ่ง เวลาท่านยังพูดไม่ได้

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้ายืน ท่าน... ข้าพเจ้าก็มีมติที่เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทน : ขยไปพิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในบริเวณเพลิงใหม่ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการพิจารณาได้เสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒-๓ ต่อไป

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในบริเวณเพลิงใหม่ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พ.ศ. ๒๔๙๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาพร้อมด้วยความคิดเห็นผู้แทนรัฐบาลและผู้แทนราษฎร คือ นายภักดี พินนิกิตต์ ปวรวงศ์ของการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

๑๔๔๔

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	..	..
<u>มาตรา ๑</u>	..	..
<u>มาตรา ๒</u>	..	..
<u>มาตรา ๓</u>	..	..
<u>มาตรา ๔</u>	..	..
<u>มาตรา ๕</u> ทวิ	นายภักดิ์ พนมภักดิ์ ขอแปรญัตติ เสนอให้ ขกกรรมวิธีการตกลงตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ ผู้แปรญัตติพอใจ	เพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

โชติ วิชยัตินทร์

เลขานุการ

ร.๓

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล ในบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลตลาด
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล ในบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมือง

สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีได้สำรวจจาก
ซึ่งครุฑของเวณคั้นเดี่ยวแดงตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช
๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติเรียกค่า " พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงพิเศษภาคใต้บริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๔๘๒ "

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ราชการประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเจ้าพนักงานเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เงินคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตลาด อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้แก่เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี โดยมีหนอทางกวางคามในแบบท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้เปิดเผยไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลท้องที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ทวิ เงินค่าทำชดเชยจะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด ในอันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรมการวังพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ เจ้าประจำ
กรมการเข้าวังประจำ

เลขานุการรัฐสภา : วังพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ
ขอวังพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓-๒
-๓-๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ กรมการเพิ่มชน

นายสวัสดิ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าเห็นวาทะราช
บัญญัติเป็นการไม่ชอบ อยากจะเสนอให้ผ่านไป เพราะพระราชบัญญัติ
ขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะให้พระ
ราชบัญญัติผ่านสภาไป การที่ข้าพเจ้าไม่ไปแปรญัตติเห็นว่าจะถ่วงการ
การ พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕
เป็นการไม่ชอบ ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างนั้น พระราชบัญญัติเป็นพระราช
บัญญัติไม่ชอบ เป็นไม่ชอบ ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างนั้น เพราะฉะนั้นใครจะตั้ง
พระราชบัญญัติร่างขึ้นมาก่อนรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ข้าพเจ้าด้วยอย่างนั้น
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้แก่เทศบาลเป็นการไม่ชอบ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่คนพูดมาเมื่อก่อนนั้น เป็นเรื่องที่
ควรจะต้องขอความเห็นจากกรรมการ แต่อย่างไรก็ตาม คุณพูดแล้ว ผมก็เรียนให้
ทราบไว้ มาตรา ๑๕ นั้น การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำรงฐานะของโลก
และการใช้ประโยชน์ยอมทำได้

นายสวัสดิ สารศาณิน (กาญจนบุรี) : คือว่าตามมาตรา ๕
ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมเห็นว่ามัวอยู่ในรัฐธรรมนูญแล้ว การที่เวน
คืนอสังหาริมทรัพย์นั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ ทวิไม่ควรจะมี

ประธานสภาผู้แทน : ทางกรมการมีใครพูดบ้าง

นายบุญมี ปรมวงษ์ (กรมการ) : มาตรา ๕ ทวิ นั้น และ
เท่าที่เรียนไว้อย่างนั้นไม่ใช้กำหนดราคาให้แน่นอน แต่ราคาที่จะกำหนดนั้น

ก็เพื่อจะให้ความเป็นธรรมอย่างที่สุดแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ฉะนั้นจึงได้
มีมาตรา ๕ ทวินได้

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุริมข) : สำหรับมาตรา ๕
นั้น ข้าพเจ้าสงสัย อยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ที่เขียนว่า “จะ
ให้เงินเขาในวันใช้พระราชบัญญัติ” รัฐบาลมีเงินเตรียมไว้พร้อมหรือยัง
เพราะดังเกิดคล้ายรัฐบาลไม่ได้เป็นกรมราชการ น้อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่ง
ก็เขียนได้ว่า “ในราคาซื้อขายในตลาด” คำว่า “ตลาด” ก็มีความ
คลุมเกินไป ทั้งจึงควรเขียนว่า “ในท้องตลาด” กระผมจึงขอแก้คำ
“ในตลาด” เป็น “ในท้องตลาด” และขอเรียนถามว่ารัฐบาลมีเงิน
แล้วหรือยัง

นายสาคร ถิ่นผลกา (กรรมกร) : ที่ท่านถามผู้ถามเกี่ยวกับ
ถามว่ามีเงินพร้อมที่จะจ่ายให้หรือยัง ทางรัฐบาลพร้อมแล้วที่จะจ่ายค่าชด
ใช้ให้แก่ราษฎรทุกเจนคนมา แต่ “ท้องตลาด” หรือ “ในตลาด”
นั้นก็มีความเหมือน ๆ กัน คล้าย ๆ กัน ควรใช้ใช้ ถ้าไม่มีแล้วคงคิดอะไร
แล้วขอได้โปรดเห็นใจกรรมการเถิด ขอให้ผ่านไปเสีย เพราะถ้าราษฎร
เดือดร้อนอยู่เป็นอันมาก

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : การที่บัญญัติคำว่า
“ในตลาด” นั้นก็เป็นกรใหม่ระดม แต่ถ้าภาษาหนึ่งชื่อเป็นภาษากฎหมาย
ออกไปเพราะฉะนั้นจะออกไปดก ๆ ใครเขาจะคำหัดเทียบว่าสภาพบัญญัติ
กันอย่างไรไม่เร้าท่านของคดีของแห่งกฎบัตรกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อฟังคำพิ
พากษาว่า “เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคา
ซื้อขายกันในตลาด ในวันใช้พระราชบัญญัติ” “ในตลาด” นั้นมีตลาด
หลายตลาด ประการหนึ่ง และภาษากฎหมายที่ใช้กันมาในกฎหมายก็มัก
แจ่วใช้กันแต่คำว่า “ในท้องตลาด” ไม่เชื่อกว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐมนตรี ยิ่ง
กว่านั้น ในตลาด ตลาดไหน ตลาดนั้นต่างบ้าน ตลาดกรุงเทพ ราคา
อย่าง ตลาดสุราษฎร์ธานีอย่างหนึ่ง เพราะว่าการกำหนดไม่ลงมาเหมือนกัน เพราะ

ขณะนั้นขอให้กรรมการรีบไปพิจารณาเสียใหม่ว่า “ในตลาด” นั้น ตลาดไหน เพื่อให้ชัดเจนไปในกาตร้าราคา เคยจะเอาราคาตลาดที่ในรายชื้อร้าน เคยจะยังกัน ชาวเจ้าเห็นว่าควรจะใช้คำว่า “ในท้องตลาดแห่งท้องถิ่น”

นายบุญ ปารมวังศ์ (กรรมการ) : ท่านสมาชิกผู้เกียรติทุกท่านในตลาดไหนนั้น ก็ยอมรับว่าได้แต่เฉพาะรายชื้อฉบับนั้นเวลานั้นที่เห็นกันแน่ ในบริเวณสถานที่ไหนไหน หรือ ในจังหวัดไหน แต่ตามพระราชบัญญัติฉบับที่บอกกล่าวจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อเป็นขยายนัดนี้ แม้แต่เราจะไม่ได้ออกจริงลงไปว่า จะต้องเป็นที่ไหนกัน อย่างตามภาษาทั่วไปแล้ว ก็ยอมรับว่าเป็นตลาดที่ซื้อขายกันในตลาดที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้

นายช้อยัน อินทะพันธ์ (ลำพูน) : เรื่องมาตรา ๓ ทวิ กรรมการเพิ่มเติมขึ้นมา ความจริงกระผมมีความเห็นพ้องกับคุณเสด็จว่า เพราะมาตรา ๓๔ วรรคท้ายบัญญัติไว้ว่า และต้องชี้ไปกำหนดเท่านั้น เป็นธรรมดาเสียหาคือ ประโยชน์เหมาะสมควรกว่ามาตรา ๓ ทวิเพิ่มเติมขึ้นมา ยังมีปัญหาได้แต่ยกกันว่าตลาดไหนที่กรุงเทพฯ หรือที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะฉะนั้นเพื่อแก้ปัญหาที่ยากเพราะมีอยู่ในรัฐธรรมนูญแล้ว ขอให้ตัดมาตรา ๓ ทวิออกเสียให้หมด

นายวงศ์ วิชาชีพ (จันทบุรี) : ชาวเจ้าเห็นว่าตามหลักการร่างมาหรือแก้ไขมานั้นเหมาะอยู่แล้ว อย่างที่ท่านสมาชิกท่านเมื่อนั้นว่าราคาของตลาด ที่เราพูดกันว่าอย่างในจังหวัดหนึ่งอาจจะมตลาดหลายตลาด แต่กรรมการก็ได้อภิปรายแล้วว่า เราพูดกันเฉพาะจะซื้อขายราคาในท้องตลาดของที่เกิดเหตุไฟไหม้ได้ความชัดเจนอยู่แล้ว ถ้าจะให้ชัดเจนยิ่งขึ้นแล้วชาวเจ้าคิดว่า ถ้าไปว่า “ราคาในท้องตลาดในท้องถิ่น” ก็จะได้ความแน่นอนกว่ากัน ส่วนที่อ้างตามรัฐธรรมนูญหรือข้อบังคับใหม่ เขียนคำว่า “ในท้องถิ่น” นั้นผิดเรื่อง

นายถ้วน เวชชาลีกานน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าอยากจะทำ
ขอทำความตกลงกับกรมวิชาการ คือว่า เขาที่บังคับด้านสมาชิกไม่คิด
ใจอะไรแล้ว ก็อยากจะให้พระราชบัญญัติฉบับนั้นออกได้โดยสะดวก แต่อยาก
จะขอทำความตกลงกับกรมวิชาการ ขอให้เพิ่มคำว่า "ทอง" จะได้หรือไม่
ในทำนองไม่ได้จะไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นขอให้กรมวิชาการเพิ่ม เพื่อจะ
ให้พระราชบัญญัติฉบับนั้นผ่านไปโดยสะดวก จะได้หรือไม่

นายโชติ วิชัยดิษฐ กรมวิชาการ : ไม่ขัดข้อง

พระมุนีภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
สิ่งที่ได้เขียนกันในเรื่องคำว่า "ตลาด" และ "ทองตลาด" แท้จริงพระ
ราชบัญญัติฉบับนั้นคือสั่งห้ามทรัพย์สินซึ่งเป็นแม่บท เขาก็ได้ใช้คำว่า "ตลาด"
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะไปแก้ เพราะเหตุว่าจะ
พ้นเสียกันไป ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนั้นคือสั่งห้ามทรัพย์สินซึ่งเป็น
แม่บทใช้คำว่า "ตลาด" เฉย ๆ ไม่ได้ใช้คำว่า "ทองตลาด" แล้ว
อีกอย่างหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญบอกได้ ให้ได้รับความเป็นธรรม คือให้
ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นเราจะเขียนราคาที่ไม่
สำคัญ มีแต่หน้าทศจากรณาคติของพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ เพราะว่า
รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด กฎหมายข้อต่อไปแล้วจึงมีความหมายผิดแผก
หรือขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้ว กฎหมายนั้นก็ใช้ไม่ได้ ก็จะต้องพิจารณา
ความหมายในแง่กฎหมายเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าฉันจะยึดตามแต่จะเอา

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนถาม
กรมวิชาการเล็กน้อย คือมีข้อข้องใจอยู่ในหลักของกรทที่ใช้คำว่า เงินค่า
ทำขบวนการในแง่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันใน
ตลาด ในอันนี้ใช้พระราชบัญญัตินี้ คำว่า "ในตลาด" ทางคณะกรรมการ
ถือหลักอะไร ข้าพเจ้าขอทราบ ถือหลักอะไรที่เรียกว่าราคาในท้องตลาด
ข้าพเจ้าอยากจะได้คำอธิบาย

นายสาคร กิ่งนภกา กรรมการ : ทหาณส์มาชิกฆบสงฆ์
 ในเรื่องราคาในท้องตลาด คือหมายคความจำเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
 ไปแล้ว เราควรทำให้ในราคาท้องตลาดหรือใกล้ชนั้น เขาซื้อขายราคา
 เท่าใด เมื่อราคาเต็มอกเราไม่มอดผูกพัน ถ้าราคาต่ำเจ้าของเรา
 เด็ดร้อน เราเอาความเทียบเคียงมาให้ชัดใช้เขาในราคาเต็มอกัน เช่น
 ตารางอัตราพินบาท เมื่อออกพระราชบัญญัติ เราให้พระราชบัญญัตินั้น
 เท่ากัน นเป็นเรื่องความเป็นธรรม จึงได้เขียนไว้อย่าง

นายเนน เกษสุวรรณ (กรชัย) : คือทางคณะกรรมการ
 อาจจะเข้าใจในคความมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าถามนั้น คือข้าพเจ้าถามว่าถา
 ราคา ถือราคาต่ำ สูง กตาง ค่าไหนอย่างไร พระราชบัญญัติคุ้มครอง
 อยู่ว่าในอนใช้พระราชบัญญัติ และราคาค้นชใช้ ในพระราชบัญญัติ แล้ว
 เกิดมีการซื้อขายตารางอัตราพินบาทท่านจะว่าอย่างไร ในตลาดเกิด
 ซอกกันตามท่านจะว่าอย่างไร ข้าพเจ้าต้องการถามอย่างนี้ ท่านประธาน จึง
 ให้สภานให้คหอดักอะไรเป็นสื่อนเฉยหรือถ้าให้อะไรเป็นหลักแน่นอน ถ้า
 ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อน จะถือหลักจากที่ใช้พระราชบัญญัติด้วย
 หรือไม่ อย่างไรกันเน

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : เสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

นายทองดี อีสราขันธ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ายังขอใจใน
 ร่างพระราชบัญญัติ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปราย ใครเห็น
 ค้อยไปครบบรอง
 มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว และมีผู้เสนอให้
 เปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นควรให้เปิดอภิปราย โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายลงมติ โปรด

ชี้มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันงดลงมติ คืบมนมอัยศาลาแห่ง คือ

“ท้องตลาด” ทางกรรมาธิการก็ยอม แต่ทางรัฐมนตรีเห็นว่าใช้คำว่า “ตลาด” ตามแบบท เพราะฉะนั้นก่อนลงมติขอจะปรึกษาที่ประชุมเสียก่อน

นายสวัสดิ์ สารสาธิน (กาญจนบุรี) : ตามที่ผมเสนอไว้ ผม

เสนอว่าเราควรตัดข้อก เหตุที่ตัดข้อกและคดีความยุ่งยาก เพราะฉะนั้น ควรเขียนความรัฐธรรมนูญ ถ้าหากจำจริง ๒ มติจะนำเอาไว้หรือตัดข้อก ตั เป็นการเพิ่มเข้ามา

ประธานสภาผู้แทน : ก็เขาอยู่ในประเด็นของท่านแล้ว คือมาตรา ๘

ข้อ ๒๒๒ มาตรา ๒๒๒ เพราะฉะนั้นขอพระเจ้าทรงเมตตาว่าเราจะอย่างไรกรรมาธิการ หรืออย่างเดิมคือไม่มี ก็เขาเรื่องของท่านอยู่แล้ว ขอฟเจ้าจะแยกมีข้อกนั้น แยกแต่ตอนคดีความ “ท้อง” ศาลาแห่ง ไม่มีใครเห็นของคดีกรรมา ธิราชเจ้าก็ให้ผ่านไปอีกเหมือนกัน

นายถวิล เวทชาติถนอม (นครปฐม) : เมื่อก่อนข้าพเจ้าได้ขแรง

คดีว่าทางรัฐมนตรีควรรวมกันด้วยขแรงว่า ในพระราชบัญญัติเกณฑ์คนสองหัวกรม ท้วย ใช้คำว่า “ตลาด” ทั้งทรงพระราชบัญญัติเกณฑ์คนสองหัวกรมหัย เป็นพระราชบัญญัติแบบทที่ใช้ทๆ ไปภายในประเทศไทย ไม่ได้มุ่งหมาย จะใช้เฉพาะจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดที่ละแคว้น เพราะเป็นแบบ เดิมที่เราเคย พระราชบัญญัติเกณฑ์คนโดยเฉพาะเรื่องเฉพาะรายเป็นกรรมาธิการๆ ไป เพราะ ฉะนั้นเราจึงมีคำว่า “ท้องตลาด” เห็นชัดลงไป แม้ใครจะมีความเห็น เพราะ ฉะนั้นเราเกิดคดีความคดีความนั้นด้วย.....

ร่างกรรมการจะเดินออกมา จึงไปพิจารณาว่า "ทอง" หรือใหม่ ต้องมาได้ หรือไม่ได้ ถ้าตกไปแล้วปัญหาก็หมดไป ไม่ควรมาตั้งปัญหาให้ยุ่งยาก

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าราชการให้ลงมติได้แล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเอาตามร่างเดิม ก็หมายความว่าจะไม่นำมาตรา ๔ ทวน ไปประชุมอีก

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรเอาตามที่กรรมการให้เพิ่มเติมมา ไปประชุมอีก

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเราจับตามที่กรรมการได้เพิ่มมาทันทีโดยยักค้ำเคียดคือคำว่า "ทอง" แต่กรรมการรักโดยยอมปรองดองแล้ว แต่เมื่อญมาพดกันแล้วก็ถกกันตามเรื่อง ข้าราชการเห็นว่าจะให้รอบรัดสักหน่อย ก็ขอให้ที่ประชุมลงมติ คือขอรับมนตรีให้ใหญ่ เรื่องต้องขอโทษ ผมก็มีมนุษย์ผู้ช่นเหมือนกัน หลายทางก็ลำบากขอโทษ

หลวงธรรมพรพิศาล รัฐมนตรี : การที่จะลงมติเรื่อง "ทอง" ใหม่หรือไม่นั้น ผมอยากจะเสนอให้ท่านทรงความจำไว้ว่า มีพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินจังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงเราได้ลงไว้ฉบับหนึ่งแล้ว แล้วได้ใช้ไปแสดงก็ไม่มีคำว่า "ทอง" อะไรเลยแต่บัดนี้ผมก็เคยเดินออกมาเหมือนกันว่าควรจะมี "ทอง" ตกได้ตกไป และคงเป็นคำจำราคาในกลาง เพราะฉะนั้นขอได้โปรดจำไว้ด้วย

นายลาก เงินดี (สมุทรสาคร) : ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าแก้ที่บทการไปแสดงก็เป็นอย่างอื่น เพราะชาติกับรัฐธรรมนูญ ก็ถือว่าของกลาง เพราะรัฐธรรมนูญบอกว่าราคาที่ดินได้กำหนดไว้จากผู้ทรงสิทธิ์ ถ้าผมคิดว่าราคาที่ดินหนึ่งหมื่นบาท เราให้หนึ่งพันบาทของเงินก็เป็น

นายบุญมี บำรุงวงศ์ กรรมการ : เรื่องทองหรือไม้เรือง
 ที่องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้มอบให้แล้วว่าเขาอย่างไรก็ตาม ไม้เรืองของ
 นั้นประการแรก ประการต่อมาเป็นวาระที่ ๒ ที่ท่านประธานก็ได้ถามแล้วถ้าจะ
 เอาตามกรมการแก้ไข หรือจะเอาตามร่างเดิม นั้นเป็นญัตติที่เรียบร้อย
 กันไปหมดแล้ว ไม่มีอะไรอีกแล้ว นอกจากยกไปวาระที่ ๓ อย่างที่ข้าพเจ้า
 จำแล้ว จะต้องมื่อไรมาถามอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วเมื่อไรจะเสร็จ เมื่อไร
 จะมีการรณบัต เมื่อไรจะเป็นการส่งมอบเวลาของชาติ เพราะฉะนั้นในวาระ
 นี้คือในวาระที่ ๒ เสร็จไปแล้ว เรื่องทองเป็นนอกเรื่องนอกประเด็น

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๔ ไม่มีมีการแปรญัตติ ไม่มีมีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเอาได้ผ่านในวาระที่ ๒ เสร็จ
 กันไปแล้ว วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัติอันใช้ได้ โปรดชู
 มือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๔๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒ คน

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ในวาระที่ ๓ ควรจะมี
 การอภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ

นายบุญมี จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อุดรธานี) : ที่คุณฮวด
 เสนอว่าขอให้มีการอภิปรายกันก่อนเป็นการถูกต้อง ก็ในวาระที่ ๓ นั้น
 บัญญัติไว้ว่าความจริงไม่มีกรอภิปราย เว้นแต่ที่ประชุมจะมีญัตติเป็นอย่าง
 อื่นเมื่อมีผู้เสนอ ประธานควรจะหารือที่ประชุมว่าสมควรจะมีการอภิปราย
 กันหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ตามที่ท่านอ้างข้อบังคับ ข้าพเจ้าขอวิ
รธอย่างนั้น คือวาระที่ ๓ ไม่มีการอภิปราย เว้นแต่ประชุมคณะมนตรีเป็น
อย่างอื่น แต่วาระอื่นเรวอภิปรายกันมานานแล้ว แต่ในขณะที่คุณฮัดดา
ตุกรมมานัน เขากำลังนับคะแนนอยู่แล้ว คุณฮัดดา จะเห็นออกันที่ข้าพเจ้า
ถาม ในขณะนั้นนับคะแนนท่านจะเห็นได้อย่างไร ในขณะท้าวประธน์หนึ่งยัง
ไม่ผ่าน แล้วคุณฮัดดา จะยกญัตติขึ้นได้อย่างไร ข้อบังคับก็มีอยู่เหมือนกัน

นายบุญคุ้ม จันทรสวัสดิวิวงศ์ (อัครธาน) : ข้าพเจ้าเห็นว่า
ยกมือของท่านประธาน ยกท่านประธานไม่เห็น .....

ประธานสภาผู้แทน : เป็นเรื่องผ่านพ้นไปแล้ว ข้าพเจ้าจะตอง
รับประกาศคะแนน .....

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ในระหว่าง
ที่จะผ่านวาระ ๒ ไปจนถึงวาระ ๓ ข้าพเจ้ามีข้อคัดค้าน ยกท่านไม่ต้อง
มาทำงาน ข้าพเจ้าไม่อยากจะเริ่มคือข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอตามทบทวนข้อคัดค้าน .....

นายทองดี อีสราชวน (เชิงใหม่) : ไม่ได้ เพราะลงมติหยิก ๆ
ขี้ตืดท่านจะกลับทอนไม่ได้ ถ้าจะกลับทอนแล้วจะเป็นอำนาจในรัฐประหารแบบ
ข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนี้คัดค้านแล้วอีกหัวมุม ก็เมื่อ
มาอย่างนั้นอย่างนี้ เรื่องนี้ทบทวนเสียแต่เป็นอันว่า .....

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ถ้าท่านไม่มาขอต่อ
ท่านประธานทำให้อดเองเอง ผมขอเรียนว่าอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ไม่อนุญาตแล้ว ผลแห่งการลงมติพระราช
บัญญัติไว้ได้ ๕๑ เสียงไม่เห็นด้วย ๒ เสียง เป็นอันว่าพระราชบัญญัติ
ที่ประชุมสภาได้ลงมติให้ใช้ได้แล้ว พักประชุม ขอเชิญมาประชุมตอนบ่าย
๑๖๐๐ - ๑๖๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุมต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ค่าเช่าในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๒ ของคุณกฤษา อัมรินทร์

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองค่าเช่าในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๒

หลักการ

เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองค่าเช่าในภาวะคับขันให้เหมาะสม
สมกับสถานการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองค่าเช่าในภาวะคับขันฉบับก่อน ๆ ไม่ได้มี
สัมตามเจตนารมณ์ของรัฐสภา แม้จะได้พยายามเชื่อมตัวจากข้อความ คำว่า "เดิม"
ไว้โดยวิธีการแก้ตัวก็ตาม แต่คำดังกล่าวก็มีความหมายให้ตีความไปเสียถึงอย่าง
หนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงเป็นช่องทางให้ผู้ให้เช่าพยายามหาทางบบบบังคับ
เรียกเงินค่าเช่า เงินกินเปล่า หรือประโยชน์อย่างอื่นด้วยวิธีต่าง ๆ
ซึ่งเกินกว่าฐานะของผู้เช่าจะพึงเสียให้ได้ อันมีผลกระทบกระเทือนถึงค่า
ครองชีพของประชาชนผู้ยากจน เพราะผู้เช่าก็ต้องเสียเงินค่ากินเปล่า หรือ
ประโยชน์อย่างอื่นไป ก็จะต้องมีผลกระทบเหล่านั้นไปยังผู้กินผู้ใช้ ซึ่งเป็น
การได้เบียดๆ กันลงไป อนึ่ง ยติราคาเช่าที่อยู่ในความควบคุมตามพระราช
บัญญัติคุ้มครองค่าเช่าฉบับก่อนยังไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ใช้ เพราะ
กำหนดไว้ในอัตราที่มาก ซึ่งเป็นภาระแก่ผู้เช่าได้แก่ใจให้ผู้เช่ามีอำนาจ
ของขอต่อคณะกรรมการควบคุมหรือคณะกรรมการขอเพิกค่าเช่าจนให้ได้
ลงจนสัมพันธกัน อันมีเพื่อให้ความเป็นธรรมต่อกันทั้งสองฝ่าย

พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่า ใน
ภาวะคับขัน เพื่อให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบันจึง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
ในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร เขตจังหวัด
ธนบุรี เขตเทศบาลทุกแห่ง และเมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ในส่วนท้องถิ่นใด
เมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ โหยงเด็กพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธ
ศักราช ๒๔๘๘ พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๘๐ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใด ซึ่งขัดหรือ
แย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

“ เกษ ” หมายความว่า ตั้งแต่ปลูกสร้างอันมีกรวยอยู่ด้วย โดยไม่คำนึงว่ากรวยอยู่ข้างไหนจะเป็นต้นโทษหรือหาไม่ และจะตั้งอยู่ ณ สถานที่ใด ๆ ไม่จำเป็นทำเอาประกอบรูปกรวย การค้า อุตสาหกรรม หรือในขานชุมนุมชนใด ๆ และจะใช่เป็นที่ประกอบรูปกรวย การค้า หรืออุตสาหกรรมด้วยหรือไม่ และการอยู่อาศัยจะเป็นต้นประจานหรืออุปกรณหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่การอยู่อาศัยเพียงเพื่อเสวยศึกษาเท่านั้น

“ กตัญญู ” หมายความว่า กตัญญูหามปลูกสร้างเคหะ และกตัญญูซึ่งต่อเนื่องเป็นบริเวณของเคหะ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “ คณะกรรมการควบคุมค่าเช่า ” มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศแต่งตั้งในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการ ดังกล่าว มีอำนาจและอำนาจหน้าที่ของกรรมการมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยได้รับยกเว้นสิทธิจาก รัฐมนตรี เพื่ออุปถัมภ์ภรรยา ในท้องถิ่นหรืออุปถัมภ์ภรรยาได้ควมให้คณะกรรมการ ดังกล่าวควบคุมค่าเช่าจะได้มีอำนาจ

มาตรา ๘ การประชุมอันเจตนาของ คณะ กรรมการ ดังกล่าว หรือของคณะกรรมการบริหาร จะต้องมีกรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนประชุมจึงจะเป็นอย่างประชุม การวินิจฉัยให้โดยเสียงข้างมาก

มาตรา ๙ คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าหรือคณะกรรมการ ดังกล่าว เมื่อได้รับคำสั่งของศาลหรือคำสั่ง หรือคำสั่งของศาลใด ๆ ให้ตนเจตนาตั้งภายใน ๕๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้เรียกของอันเป็นค่าเช่าสำหรับบุคคลหนึ่งรายใด ซึ่งได้เช่าหรือได้มีอยู่ เว้นแต่จากทรัพย์สินซึ่งเช่าหรือได้เช่า หรือได้มีอยู่

ราชบัญญัติเงินที่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าหรือ
คณะกรรมการ

ให้อัตราเช่าราคาเช่าครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช
๒๔๗๔ หรืออัตราค่าเช่าครั้งแรกในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้เช่าในหรือภายหลังวันที่
๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นอัตราค่าเช่ามาตรฐาน

มาตรา ๑๐ เพื่อความประสงค์แห่งมาตรา ๑๐ การขึ้นค่าเช่านั้น ให้
หมายความตลอดถึงการกระทำดังต่อไปนี้ ถ้าหากได้กระทำด้วยเจตนาให้
เป็นการฉ้อหรือเพื่อเพิ่มเติมสัญญาเช่าก็ได้มีอยู่เป็นครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ที่ให้เช่านั้น คือ

- (๑) การให้ผู้เช่าเสียเงินกันเปล่า หรือพด้นอื่นใดหรือบริการให้ใช้
ผู้ให้เช่าหรือผู้อื่น ซึ่งผู้เช่าไม่จำเป็นต้องเสียตามกฎหมาย
- (๒) การให้ผู้เช่าต้องมีหน้าที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งตามกฎหมายผู้
เช่าไม่จำเป็นต้องมีหน้าที่หรือบริการนั้น ๆ
- (๓) การให้ผู้เช่าหลุดพ้นจากหน้าที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งผู้ให้เช่ามี
อยู่ตามสัญญาเช่า หรือตามกฎหมาย
- (๔) การให้ผู้เช่าได้รับประโยชน์ ในทรัพย์สินที่เช่าอันน้อยกว่าที่ตกลง
ไว้ หรือตามสิ่งที่ผู้เช่ามีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๑ ความตกลงหรือสัญญา ใดอัน มีผล เป็นการ ขึ้นค่า เช่าจาก
อัตราค่าเช่ามาตรฐาน โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมค่า
เช่า หรือคณะกรรมการ แม้ทั้งความตกลงหรือสัญญานั้นจะได้ทำไว้
ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะบังคับ พุทธ
ศักราช ๒๔๗๑ ไม่มีผลใช้บังคับแก่กรณีใด คงให้อัตราค่าเช่ามาตรฐาน
บังคับแก่กรณี

มาตรา ๑๓ ผู้ให้เช่า หรือผู้เช่า อาจร้องขอให้คณะกรรมการ
ควบคุมค่าเช่าหรือคณะกรรมการขึ้นค่าเช่าได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการควบคุมค่าเช่า หรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจอนุญาตให้ชนค้าเช่าตามความในพระราชบัญญัติ โดยไม่เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) ที่ดิน หรือ เคหะ ที่มีการอยู่อาศัยโดยเฉพาะ ซึ่งไม่เกินร้อยละร้อยของอัตรากำเช่ามาตรฐาน

(ข) ที่ดิน หรือ เคหะ ที่การอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของอัตรากำเช่ามาตรฐาน

(ค) ที่ดิน หรือเคหะ ที่มีการประกอบธุรกิจ การค้า หรืออุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้ไม่เกินร้อยละสิบของอัตรากำเช่ามาตรฐาน

มาตรา ๑๕ เพื่อปฏิบัติการตามมาตราก่อน ให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจ

(๑) เรียกผู้เช่า ผู้ให้เช่า หรือบุคคลอื่นใดตามความจำเป็นมาตรวจเกี่ยวกับเคหะหรือที่ดินนั้น

(๒) เรียกหนังสือสัญญาเช่า ใบเสร็จค่าเช่า และเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับภาระเช่าจากผู้ครอบครองเอกสารนั้น ๆ

(๓) ตรวจเคหะ หรือ ที่ดินที่เช่า ในเขตระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๖ ในกรณีท่อนุญาตให้ชนค้าเช่าตามความในมาตรา ๑๕ ผู้เช่าและผู้ให้เช่าที่เกี่ยวข้องของราชการหรือกรมควร ได้ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำอนุญาต หรือคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๗ ผู้ให้เช่าเคหะ หรือที่ดิน ไม่พึงทำให้ผู้เช่าซึ่งได้เช่าหรือได้รับประโยชน์ ในทรัพย์สิน สิ้นตกเช่าอยู่ ในหรือภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เด็ดไร่หรือได้รับประโยชน์ ในทรัพย์สิน สิ้นตกเช่า แม้จะไม่มีหนังสือเช่า หรือ หนังสือรับเงินหนังสือแจ้งการเช่า หรือสัญญาเช่านั้นอันอาจถูกต้องตามเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้

(๓) ผู้ผลิตสินค้าไม่ชำระค่าเช่า ๒ ครั้งติด ๆ กัน นอกจากสัญญาเช่า
กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นอันเป็นคุณแก่ผู้เช่า

(๔) ผู้เช่าใช้ทรัพย์สินที่เช่า เพื่การอย่างอื่นนอกจากที่ปรากฏตาม
สัญญาเช่า อันอาจเป็นเหตุ ให้ทรัพย์สินที่เช่าเสียหาย และผู้ให้เช่าได้
เตือนแล้ว ผู้เช่าไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาที่อันสมควร

(๕) ผู้เช่าให้เช่ารองโดยมิได้รับคามยินยอมของผู้ให้เช่าก่อน

(๖) ผู้เช่าไม่ส่งวงทรัพย์คืนที่เช่าเสมือนสัญญาเช่า จะพึงส่งวงทรัพย์
คืนของตน และผู้ให้เช่าได้เตือนแล้ว ผู้เช่าไม่ปฏิบัติตามภายในเวลา
อันสมควร

(๗) ได้รับคามยินยอมจากผู้เช่า

(๘) เมื่อคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าหรือคณะกรรมการพิจารณา
เห็นสมควร และให้ความยินยอม ในกรณีนี้ ให้เช่าความจำเป็นเช่าอยู่
อาศัยในทรัพย์สินที่เช่า แต่มีคามยินยอมอันถ้าไม่มีความจำเป็นอยู่
เมื่อผู้เช่าตกลงหรือร้องขอ สักมีอำนาจเพิกถอนค่าเช่าได้

ในกรณีที่ได้รับคามยินยอมจากคณะกรรมการนี้ ถ้าผู้ให้เช่าในเช่า
อยู่ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่เช่าออกไป ให้ผู้เช่ามีสิทธิขอกลับเช่าอยู่ได้

มาตรา ๓๖ ในกรณีเช่าที่ดินเพื่อการปลูกสร้าง ให้เช่าเห็น เมื่อตั้ง
ปลูกสร้างเป็นเคหสถานความหมายแห่งพระราชบัญญัติ
กรณีเช่า ผู้เช่าที่ขอได้รับคามคืน ๓ ครั้งจากพระราชบัญญัติควบคุม
ค่าเช่านี้ ผู้ให้เช่าและผู้ให้เช่าจะขอ ให้ผู้เช่า เลิก เลิก ใช้หรือรับ
ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เช่าหาได้ใน

มาตรา ๓๗ การทำสัญญาเช่า ที่ สัญญาได้รับใช้ ในหนังสือสัญญา
เช่าหรือหลักฐานการเช่าใด เมื่อสัญญาเช่าอายุเกิน หกปีเช่าได้ขอต่อ
ออกไปตามความหมายของพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ในกาลที่เช่น มี
ข้อควรคำนึงถึงค่าของที่ดินนั้น หรือลดเงินคามยินยอมใน ๖ ปีให้เช่า
ขอ ให้ผู้เช่าเลิก ใช้หรือรับประโยชน์ ในทรัพย์สินที่เช่าไม่ได้

มาตรา ๓๐. การทำสัญญาเช่า เมื่อ ให้เช่าเจตนาจะหลุดเองเพราะ
วาระบัญญัติ ใดระบวชข้อความใดในหนังสือสัญญาหรือหลักฐานการเช่า ข้อ
ข้อความนั้นเป็นจริงในการอาศัยข้อความเพราะวาระบัญญัติ ข้อความนั้น ๆ หากมี
ผลแก่ผู้เช่าไม่ ผู้เช่าขอที่จะล้มเลิกความจำริงได้

มาตรา ๓๑. ในกรณีนี้ เขาตาย และผู้หนึ่งผู้ใดในครอบครัวของเขา
ผู้เช่าซึ่งอาศัยอยู่ในทรัพย์สินที่เขาเช่าตาย แต่งความจำริงจะเช่า
ทรัพย์สินนั้นต่อไป โดยแจ้งความจำริงเป็นหนังสือไปยังผู้ ให้เช่าภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันที่เขาตาย ให้ถือว่าผู้ แจ้งความจำริงนั้นเป็นผู้ เช่าสืบแทนต่อไป
และให้ราคาเช่าในพระราชบัญญัตินั้นมาบังคับผู้ ให้เช่า

มาตรา ๓๒. พระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับโดยตลอดถึงกรณีนี้ ให้
เช่าโดยนอกหลักการ ใช้หรือรับประโยชน์ในทรัพย์สินเช่าคือผู้เช่า ก่อนวัน ใน
วัน หรือภายหลังถึงวันใช้พระราชบัญญัติ ซึ่งผู้ เช่ายังคงทรัพย์สินเช่า
อยู่ รวมทั้งคดีค้างพิจารณาอยู่ในศาล ไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น ศาล
อุทธรณ์หรือศาลฎีกาด้วย

มาตรา ๓๓. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๔. ให้รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัติ และให้ผู้อำนวยการกฏกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการ
ร้องขอขึ้นค่าเช่า และการอุทธรณ์ และกำหนดกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติ
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(ลงชื่อ) ก. วัฒนสินธุ์ ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เสมอ, เจริญ สืบแสง, บุญคุ้ม, อังกลานันท์, เขม,
โชติ, สงกรานต์, ป. จันทนพิมพ์, ขงยุทธ พงษ์ภพ, วงศ์, นิตยเดช
ใหญ่, เกษม บุญศิริ, นาง กลิ่นผลา ผู้รับรอง

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยาก
จะขอให้โปรดเกล้าในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๖ คือถ้าความผิดได้พิมพ์ก็ไปต่อ
หนึ่งในร่างเดิมคือ คำว่า ผู้ให้เข้าเคมมีความจำเป็นจะเขาย้อ อาจเขียน ตกคำ
ว่า "เคม" ไปคำหนึ่ง นี่เป็นศัพท์สำคัญมาก เพราะฉะนั้นขอให้ประมุข
นิติบัญญัติด้วย

เหตุผลในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ใน
ภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๕๑๒ นั้นมา ก็โดยมีเหตุกล่าวไว้ เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่า
ด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
ยิ่งขึ้น ส่วนเหตุผลนั้นก็โดยพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
ฉบับก่อน ๆ ไม่ได้สอดตามเจตนารมณ์ของรัฐสภา แม้จะได้พยายามเขียนคำ
จำกัดความ คำว่า "เคม" ไว้อย่างรัดกุมแต่ก็ตาม แต่สุดท้ายก็ได้รับความ
หมายให้ผิดเพี้ยนไปเสียอีกอย่างหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงเป็นของค้างให้
พยายามหาทางบบงคับเรียกเงินค่าเช่า เงินกินเปล่า หรือประโยชน์อย่าง
อื่นด้วยอัตราสูง ๆ ซึ่งเกินกว่าฐานะของผู้เช่าจะพึงเสียให้ได้ อันมีผลกระทบ
กระเทือนถึงค่าครองชีพของประชาชนผู้ยากจน เพราะฉะนั้นจึงต้องเสียเงินค่า
กินเปล่าหรือประโยชน์อย่างอื่นไป ก็คงส่งผลกระทบต่อคนไปยิ่งผู้ ก็นับใช้
ซึ่งเป็นภาระโดยเบียด ๆ กันลงไป อนึ่ง อัตราค่าเช่าที่เป็นอยู่ในความควบคุม
ตามพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าฉบับก่อน ยังไม่ให้ความเป็นธรรมแก่
ให้เขา เพราะกำหนดไว้ในอัตราต่ำมาก จึงเป็นการสมควรที่จะได้แก้ไขให้
ผู้ให้เช่าสามารถขอต่อคณะกรรมการควบคุม หรือคณะกรรมการ
ขอเพิ่มค่าเช่าขึ้นให้ได้จนสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพื่อความไม่เป็นธรรมต่ออีกแห่ง
ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนขอแจ้งเพิ่มเติมต่อไป อีกจุดเล็กน้อย
ต้นเหตุในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ก็เนื่องจากว่าคำว่า
"เคม" นั้น คือตามกฎหมายควบคุมค่าเช่า พุทธศักราช ๒๕๑๒ นั้น
ซึ่งได้ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ได้เขียนคำว่า "เคม" ซึ่งหมายถึงถึงปลูก

ด้วางเป็นท่อยู่เพื่อยาคัย โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นที่สำหรับจะประกอบอาชีพ
 หรือการค้า ทำการก่อสร้างหรือไม แต่อาศัยฎีกาได้โปรดความคำจำ
 “ เก ” ไปว่า ต้องพิจารณางบเจตนาของผู้เข้าว่า จะมุ่งเจตนาเพื่ออะไร
 เพื่อที่จะอยุ่อาศัยหรือจะอยู่เพื่อประกอบอาชีพในทางอื่น และยิ่งกว่านั้นศาล
 ฎีกายังได้หมายความต่อไปอีกว่า ควรจะได้พิจารณาถึงสภาพของท่อยุ่ที่
 อาศัย พิจารณาถึงทำเลที่ตั้ง แล้วนำมาประมวลร่วมกันเข้า แล้วหมาย
 ความว่าเหตุสถานที่ตามนั้นหรือไม ว่าเป็นการแยกภูมยนิยม
 ความมุ่งหมายกว้างขวางมาก แต่การที่ศาลฎีกาได้คิดความไปเช่นนั้นก็ทำให้
 มุ่งเข้าไปในทางปฏิกริยาเกิดขึ้น คือได้มีการเรียกค่าเช่า เงินกินเปล่าจากผู้
 เข้า รุขทอนบรรจวนได้โปรดพิจารณาแต่จะว่า ในเรื่องนั้นเมื่อได้พิจารณา
 แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการจำกัดไม่ได้ โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเช่นใน
 จังหวัดพระนครนี้คือเขาจะเอาอะไรเป็นต้นประกอบธุรกิจการค้าหรือไม่ หรือ
 จะอะไรก็ได้เป็นท่อยุ่อาศัย เพราะปรากฏว่าในเขตชุมชนนั้นท่อยุ่ไป โดย
 เฉพาะในเขตเทศบาลนั้น โดยไม่ต้องยกต้น ๒ อย่าง คือ ไร่เป็นท่อยุ่อาศัยด้วย
 และในขณะเดียวกันก็ประกอบธุรกิจในการค้าด้วย ถ้าหากว่าจะไปแยกความ
 หมายเช่นแล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ออกมาเพื่อจะได้แยก
 มุ่งหมายแต่จะคุ้มครองผู้ให้เช่าไม ให้รอดร่องเงินกันแต่คนยอมไม่ประไรนั้น
 เพราะฉะนั้นในการที่ศาลได้แบ่งความหมายเช่นนั้น ก็ย่อมเห็นด้วยและควม
 จำเป็นในการที่จะแก้ไขกฎหมาย เพราะกฎหมายย่อมควมเหตุการณอยู่เช่น
 นี้เป็นความจำเป็นที่ควรพิจารณาแต่ ในบัญญัติของพระรังษี มนยอมควม
 ทอดเหตุการณ อันนั้นย่อมมีปศกเกิดของชนเช่นนี้ ก็เป็นธรรมดา
 ทางสภาจะตองนำแก้ไขกฎหมาย คือในการแก้ไขกฎหมายนั้นเขาได้เรียน
 ไปว่า คำว่า “ เก ” นั้นไม่จำเป็นจะต้องพิจารณว่าถึงถึงแต่ไหน ไม่จำเป็น
 จะต้องพิจารณาว่าถึงแต่กันกับระดัของกิจการค้าหรือไม่ ถ้าหากว่าเหตุ
 นั้นได้มีกบอยู่ อาศัยกบอยู่ ในความหมายของคำว่า “ เก ” ความพระราช

บัญญัติควบคุมเช่า และทบทวนไม่ปรากฏว่ามีกรวย อาศัย เพียงตัวภรรยา
 หนึ่งอยู่ เขาเอาควาหรือเคียวอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นที่เก็บของหรือโคตงหรือม
 เขวยามเพื่อเฝ้ารักษายอมเป็นถาวรแน่นอน เพราะอยู่เพียงเฝ้ารักษา เพราะ
 ไม่มีใครเคียวคร่อน ปัญหาการขาดแคลนเคียวดังกล่าวในชนบทหนึ่ง
 หนึ่ง เมื่อดังกล่าวจะได้ผ่านพ้นมาเป็นเวลา ๔-๕ ปีแล้วก็ตาม แต่การปริมาณ
 ของบ้านเรือนหา ได้เพิ่มขึ้นเพียงพอกับปริมาณของผู้อยู่อาศัยไม่ ถ้าหาก
 ของเราไม่เขียนกฎหมายแล้ว ความเคียวคร่อนโดยเฉพาะหมากเป็นชัย ขณะ
 หนึ่งสิ่งใดก็กลายไม่ได้ แต่การกรวย อาศัยนั้นถ้าเราไปคำนวณถึงว่าเป็น
 มีชัยด้วยอันหนึ่งแยกกันการครองชีพ เพราะเหตุว่าเคียวดังกล่าว อาศัย
 ถืออาวช ในจำพวกปัจจัย ๔ ซึ่งรัฐบาลเอง ก็ได้มีความทราบ ในการทดลอง
 ความสำเร็จเห็นไป ถ้าเช่นนั้นแล้วเราก็น่าจะพิจารณาถึงปัญหาด้วย อาศัย
 เพราะปัญหานี้หนึ่งแยกกันการครองชีพเป็นสิ่งที่ยากจากกันไม่ได้ และความ
 หนึ่งคร่อนเต็มอยู่ในชนบทเรื่องคนไม่มาชรอย อาศัย เลิศสถานที่ ดังบ้าน
 หนึ่งคร่อนหาว่าต้องไปเช่าเขาอยู่ หนึ่งเจ้าของเขาต้องเรียกเอาค่าเช่าเสีย ค่า
 หนึ่งเช่าในโคตรากเขาส่งมาเรียกของได้ พระราชบัญญัติฉบับคนแต่เฉพาะผู้
 หนึ่งเช่า อาศัยอยู่ในบ้านหรือก่อนพระราชบัญญัตินี้ ส่วนนี้ คนเช่าใหม่ก็จะ
 หนึ่งเช่าความตกลงกับมี หนึ่งเช่า ซึ่งเขาส่งมาเรียกของได้ แต่ความเป็นอยู่
 หนึ่งชนบทนั้นบ้านเรือนมาก คิดก็พอจะร้องกันในโรงศาลนั้นค่อนข้างมาก และ
 หนึ่งโดยเฉพาะเป็นผล หนึ่งทำงาน ไม่สามารถจะเสียค่าเช่าเสีย หนึ่งให้คนมี หนึ่งให้
 หนึ่งตามบ้านของ หนึ่งเรียกของได้ ในการเดินออกกฎหมายฉบับนี้มาก ได้พยายามแก้ หนึ่งขอ
 หนึ่งบทของต่าง ๆ ของพระราชบัญญัตินี้เป็นมาแล้ว โดยเฉพาะในปัญหาคนกร
 หนึ่งคือ เรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและอนุกรรมการควบคุมค่าเช่า คือ
 หนึ่งเริ่มเดิม คณะกรรมการควบคุมค่าเช่า นั้นมีอำนาจเด็ดขาดในการที่จะพิจารณา
 หนึ่งความจำเป็นของผู้ ให้เช่าเดิมที่จะขอเช่าไปอยู่ ในสถานที่ให้เช่า ถ้าหากว่า
 หนึ่งคณะกรรมการนั้นได้ หนึ่งเช่าไปว่า ให้เช่าไปอยู่ในสถานที่ให้เช่าได้แล้ว ผู้เช่า
 หนึ่งไม่ให้อาจารย์ไปร้องเรียน ณ ที่ใด ๆ เพราะถือความเป็นอำนาจเด็ดขาดของ

คณะกรรมการ และขอเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ให้เรือด้ายรายได้พยายาม
 สร้างความจำเป็นขึ้นโดยตนไม่มีความจำเป็นอะไรเลย เช่นมีบ้านอยู่แต่
 ขายเสีย แล้วไปยืมค่าของข้างความจำเป็นต่าง ๆ นานา คณะกรรมการก็
 อนุญาตให้เขาไป บางครั้งผู้ให้เขาได้พยายามที่จะหาเรื่องราวต่าง ๆ ไปฟ้อง
 ร้องคดีในศาลเพียงจะขอเขาอยู่ ในห้อง ซากี้ หนึ่งโดยเราออกจากให้เขา
 แต่ ทัดฐานขอเท็จจริงเหมาะสมควรเรื่องคดีคณะกรรมการ ๆ อนุญาตให้
 เขาไปอยู่ได้ แต่เราไม่เห็นว่าไปร้องเรียนต่อศาลได้แต่อย่างไร เพราะ
 ถือว่าอำนาจเป็นอำนาจเด็ดขาดผู้ให้เขาบางรายมีกรรมฐานเรือน อยู่เป็นจำ
 นวนมา อาจความจำเป็นหรือเขาไปอยู่เพียง ซากี้ คณะกรรมการก็
 อนุญาตให้เขาไปอยู่ ซากี้ได้ ทนถาวรกว่าจะพิจารณาในด้านความจำเป็นแล้ว
 ผู้ให้เขาไม่มีความจำเป็นเลย แต่เมื่อคณะกรรมการอนุญาตแล้วคดีอันเป็น
 อำนาจเด็ดขาดไปร้องขอศาลหรือจะไปฟ้องศาลถึงนั้นไม่ได้ เหมือน
 เช่นคดีกรมเคอชวอนกรมทอนเป็นต้นกับ งานในหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุม
 คุณลักษณะทางกรรมจำเป็น คณะกรรมการไม่ค่อยมีเดาว่าจะต้องพิจารณา
 และการพิจารณาขอเท็จจริงของคณะกรรมการพิจารณาในวงแคบ ไม่ได้ไป
 ดึงขอเท็จจริงโดยละเอียดเลย บางครั้งผู้ให้เขาไปร้องคดีคณะกรรมการ
 ครั้งหนึ่ง ไม่สำเร็จ เพราะขอข้ามไปขอวัง ๓-๔ ครั้งแล้วสำเร็จ ความ
 จำเป็นไม่มีเลย เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัตินี้ว่าให้เจ้าตั้งขออีกข้อว่า ถ้าหาก
 จำเป็นให้เขาไปอยู่ให้เขาโดยไม่มีความจำเป็นเป็นมาตรฐานแล้ว ศาลยอม
 เพิกถอนคดีของคณะกรรมการควบคุมค่าเขาได้ ในเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้
 เขาร้องก็จะได้มีความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ แต่ยังคงดำเนินคดีต่อไปว่า
 กอธยาความค่า สักอันบางแห่งผู้ให้เขาไปอยู่ผู้ใดคดีคณะกรรมการ
 ควบคุมค่าเขาเพียงข้อเดียว แต่ผู้ให้เขาไม่เขาไปร้องคดีในชั้นศาลจะ
 ได้ไม่เลิกเขาไปอยู่ ซากี้ เมื่อคนเขาเดือดร้อนไม่ทุกข์ ซากี้แต่ขอเพียง
 ใหม่นี้ได้ ผู้ให้เขาก็ไม่ได้มีประโยชน์อะไรเลย ถ้าผู้ให้เขาไปอยู่ให้

ดังกล่าวในภายหลังเวลา ๓ เดือนแล้ว ผู้เข้าข้อมร้องขอเข้าไต่ข้อใน
ที่ระมาณได้ ข้าพเจ้าข้อมร้องไต่ข้อข้างนอกร้าง

แล้วนอกจากนี้ยังมีการทดลองกับได้อีกหลายอย่าง เช่นผู้ให้เซ
ทางด้านภูษาหมักหนวด ๓ ปี ถ้าครบกำหนดแล้วให้ผู้เข้าออกจากที่เซฯ ซึ่ง

ตามพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า พ.ศ. ๒๔๗๕ คือตามสัญญาฉบับเดิม
ขอไว้ก่อนแรกทางด้านภูษาหมักว่า ผู้เช่าจะขอย้ายนอกร้างจากที่เช่า

เมื่อครบกำหนดสัญญาแล้ว หรือมีกรณีผู้ให้เช่าเรียกเงินกินเปล่าเพิ่มค่าเช่า
ได้ คือถ้าจะขออยู่ที่ตัวก็บังคับสัญญาฉบับใหม่ และต้องว่ากันใหม่ในเรื่อง

อัตราค่าเช่า นี้เป็นความเดือดร้อนแก่ผู้เช่าเพียงไร แม้ผู้เช่าจะไปร้องขอต่อ
ศาลก็ไม่มีความหมายเป็นอย่างอื่นใด เพราะตามสัญญาฉบับแรกผู้เช่าเป็นฝ่าย

จ่ายเงินอยู่แล้วจะแปลความหมายเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้
พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าเป็นผลจริงจังขึ้น ข้าพเจ้าจึงเขียนข้อความ

ดังได้ ฎีกาฯ หลังลงของพระราชบัญญัติห้ามมรดกโดยจับให้ใหม่ นี้ก็เป็นข้อหนึ่ง
เหมือนกัน ที่จะต้องยกฟ้องของพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าก็เป็นอันแล้ว

พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าฉบับนี้ เนื่องจากข้าพเจ้าได้พยายามที่จะเขียนใน
ทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เช่า เพศให้กฎหมายฉบับนี้ได้รับประโยชน์อย่างจริงจัง

กันถึงแห่งที่นำจะได้อีกประการใด คือว่าถ้าเราไม่ออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ข้อ
เวลาที่กำหนดในขณะนี้ ถ้าหากว่าผู้เช่าเป็นจำนวนมากเมื่อครบกำหนดแล้ว

จะเข้าให้มรดกของตนไปในทางกรมเมือง คือว่าอาจจะนำมาซึ่งถึงในทางกรม
เมืองอันจะกินข้ามซึ่งเป็นทางที่ไม่ต้องกับความรู้ของประชาชนคนไทย

ในขณะนี้ เป็นอันหนึ่งเราอาจจะหาทางป้องกันเสีย ถ้าไม่เช่นนั้นหรือถ้า
เราจะคุ้มครองให้การรื้อยักกันดี แก่คนที่ยากจนแล้ว ก็จะเห็นหนทางหนึ่งที่จะ

ป้องกันคดีการเมืองที่ตรงกันข้ามเข้ามาแทรกซึมได้ มีบางท่านได้กล่าว
ว่าพอจะคิดเห็นออกกฎหมายฉบับนี้เข้ามาแล้ว มันก็จะช่วยคนยากต่างออกไป

คนไทย ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่า การที่ข้าพเจ้าเสนอนำเข้าฉบับนี้ได้นั้นถึง
ขึ้น วรรคนี้ วรรคบุคคล แต่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ ๆ ไป แต่คำนึงถึงว่าใน

ระบอบการเคื้อครุอนซึ่งสมควรจะไดมีการแก้ไขการการณ ในปัจจุบันนี้ การ
 ที่เรียกค่าเช่าหนักหรือเรียกเงินกินเปล่าก็ ขอได้โปรดคิดเกิดว่า สมมก
 ด้ว่านค่าอุปบนบงคัมในการเพิ่มค่าเช่าหรือเรียกเงินกินเปล่า ว่านค่ายอม
 จะบอกเงินค่าเช่าหรือเงินกินเปล่าในเครื่องอุปโภคบริโภค แต่ใครเป็นผู้ใช้
 ใครเป็นผู้รับบาป ในที่สุดก็เกิดแก่คนไทย ถ้าหากว่าเราไม่มีความคุ้มครอง
 ในการจัดการนี้ให้เรียกรอค่าเช่า และเรียกเงินกินเปล่าโดยไม่มีขอบเขตแล้ว
 คนไทยก็จะต้องเปลืองที่จะต้องรับเคราะห์ ในที่สุด เพราะฉะนั้นในปัจจุบัน
 จะหาว่าชาวเจ้าชวยเหลือคนต่างดาวหรือชวยเหลือม ให้เช่าก็ตาม แต่ปัญหา
 เรื่องความเคื้อครุอนนั้นเป็นปัญหาขงใหญ่ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วควรจะได้น
 มื่อเกอวชอง และพทถาวจากกฎหมายฉบับนั้นไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ ให้
 เช่า เพราะว่ในหลักกรรมสิทธิ์แต่ ผู้ให้เช่ามีสิทธิทรัพย์สินของเขา
 ด้ตามความชอบใจ ในเรื่องกรรมสิทธิ์นั้น การที่เด้นอกกฎหมายเข้ามาเช่น
 เป็นการรอนสิทธิมิให้บุคคลใช้สิทธิโดยอิสระ แต่ค่านึงเห็นว่าเหตุการณ์
 ที่ป็นอยู่ขณะนี้ ถ้าหากว่าเราปล่อยให้สิทธิกรรมสิทธิ์ไม่มีขอบเขตแล้ว ประชา
 ชนได้รับมีความเคื้อครุอนแต่ก็ไม่เป็นสิ่งทงปรารถนา และกฎหมายควบคุม
 ค่าเช่าไม่ใช้ในประเทศไทยขงเคยว ตอนภายหลังถึงความกมกฎหมาย
 ด้คุ้มครองแก่ทอชยทอชย ปัญหาการขาดแคลนชนชกค่ออย่าง เช่นผลิตป็นดี
 ขงเป็นบานไกลเรอคนเดียว กมกฎหมายให้ความคุ้มครองในเรอค่าเช่า
 เหมือนกัน แต่ขงไรก็ดี ในกฎหมายฉบับนี้ชาวเจ้าได้พิจารณาหลายทาง
 เหมือนกัน มิใช่จะ ให้ประโยชน์แก่ผู้เช่าขงเคยว ก็ต้องให้ประโยชน์
 แก่ม ให้เช่าด้วย จะเห็นได้ว่าในกฎหมายฉบับนี้กมอวจในการที่จะให้
 ให้เช่าเรียกของชนค่าเช่าเพื่อความเป็นธรรม เพราะปรากฏว่าเด้นของเด้น
 ค่าเช่าขง คอชยภาษา ให้แก่รัฐบาล ซึ่งผู้เช่าเป็นบุคคลคนหนึ่งจะต้องอยู่ใน
 ด้จนอน เหตุใดเราไม่ ให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลประเภทนี้ กฎหมายฉบับ
 นี้ ชาวเจ้าจึงขอแก้ไขข้อนี้ในการที่จะขอ เพิ่มค่าเช่าขง ให้ได้ส่วน สมพันธกับ
 ความเป็นอยู่ ในขณะนี้ ก็ได้ขงประเภทขงการเรียกรอค่าเช่าขงนี้ ประเภท

ถ้าหากว่าเป็นคดี ทนาย อาศัย ปัจจุบัน ในกรณีนี้ว่า หักคดีว่าคดี ข
 ได้โดยปอริชฌนคดี ๑ เท่าคือของคานาฆาตกรรมฐาน ค่าเช่ามาครฐาน
 ก่อการฆ่าคนอนันต์ ๑ ฐานตาม ๒๔๖๕ จะเห็นได้ว่าถ้าเรียกของคานา
 นี้ไม่เกิดคดีคือรอนอญ แต่การทวงค่าเทียบชดเชยงานตราหรือราคาตั้ง
 ชดเชยๆ แล้วไม่ใช่เงินเพียง ๑ เท่าคือ ๑๐ เท่าคือทวี ๕ เท่าคือเป็น
 ๑๐๐ เท่า เพราะฉะนั้นค่าเช่าเพียง ๑ เท่าคือ ก็อาจจะโดนกลังความเป็น
 ธรรมของผู้นี้แหละ แต่การทวงชดเชยใจได้หรือไม่เป็นเรื่องของคุณกรรมการ
 คณาคณาคเขา ซึ่งจะต้องไปพิจารณาจากอันการของอีกคนหนึ่งว่าเป็นกรรมคณ
 ทละให้ชดเชยเขาได้หรือไม่ ถ้าหากว่าเห็นว่าไม่สมควร เพราะเหตุว่าใน
 คณาน โทษชดเชยนั้น เป็นที่ชดเชยชดเชยบ้าง คณะกรรมการอาจจะไม่
 อนุมัติให้ชดเชยเขาก็ได้ และของคานาที่เราได้อาจใช้ในกรณีใดก็ตามโดย
 ของคณะกรรมการ อันคานาฆาตกรรมดังไปหรือชดเชยไป ก็อาจจะ ยืนคดีว่าคดี คือ
 ฐานชดเชยได้ภายในกำหนด ๑๕ วัน ซึ่งเป็นคดี คณะกรรมการตั้งชดเชย คดีนี้ใช้
 ชดเชยเขาได้ตามความพอใจ แต่ต้องเรียกชดเชยคือคณะกรรมการคณาคณาค
 เนี้ ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรหรือไม่สมควรกันหนึ่ง ถ้าหากว่าไม่ถูกต้อง
 ก็กรรมใด นี้เป็นหลักประกันต้องชดเชย เพราะฉะนั้น ผู้นี้เขาจะได้รับ
 ความประกันประกัน ๒๐-๓๐ ราย แต่ประโยชน์คนถึงใหญ่ที่เขาได้รับ
 นั้นจากเงินหลายมาครว่า เงินใจนี้มาคราคือในกรณีนี้ ผู้นี้เขาจะเรียกของ
 ชดเชยเขาได้

ท่านผู้เป็นประธาน กฎหมายฉบับนี้สำหรับ สภากฎหมาย
 ประชุม ในการคดีชดเชยนี้ เพราะเหตุว่าประโยชน์ชดเชยคือ
 ชดเชยโดยเฉลี่ย เพราะประโยชน์ของชดเชยนี้ คือมัน เขาจะชดเชย ให้เขา
 ถ้าหากว่าเราให้ประโยชน์ผู้ให้ชดเชยนี้ ผู้ชดเชยไม่พอใจ ถ้าให้ประโยชน์กับ
 ผู้ชดเชยนี้ ผู้ให้ชดเชยไม่พอใจ แต่ในหลักการปฏิบัติกันเขาชดเชยกัน
 โดยเฉลี่ย คือชดเชยกันมาคราคือว่า เราเห็นว่าชดเชยชดเชยประโยชน์ชดเชย
 ที่ได้รับคือชดเชยชดเชยในชดเชยนี้ จึงอภัย จากเขาไปอย่างกฎหมายฉบับ

๙๙ ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ให้เขา แต่ว่าเหตุการณ์ ที่เป็นอยู่ และสิ่งที่จะ
 ตมณนนาจะเสียดสีให้แตกบ้าง ถึงแม้ว่าผู้ให้เขาเสียดสีอย่างเต็มที่ แต่
 ก็ควรจะไม่ ให้เคียดชังเท่าไรนัก เพราะถ้า กฎหมายฉบับนี้ ถ้าหมักคความ
 จำเป็นก็อาจจะเพิกถอนได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายออกมาชั่วคราว ในยามที่บ้าน
 เมืองไม่เย็นปกติ ในยามที่บ้านเมืองขาดแคลนเคียดชังอยู่คือไม่ ถ้า
 รัฐมนตรีจะคอยอาศัยจนให้เพียงพอแล้ว ปัญหาควบคุมค่าเช่าพระราชมัญญัติ
 นักชาวจะหมดสิ้นไป เราอาจจะเพิกถอนทั้งหมดได้ แต่ในขณะนี้เราไม่มี
 มานเวียนเพียงพอแก่ความเป็นซึ่งกฎหมายยังมีอยู่ ในการที่ขอพระราช
 เสด็จออกกฎหมาย ก็เป็นการยื่นกราบทูลขอให้กระทรวงศึกษา เราควรจะ
 พิจารณาว่าเราควรจะหยุดการควบคุมค่าเช่าหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีความจำเป็น
 ในการ ควบคุมค่าเช่าก็น่าจะ โปรดพิจารณาไว้แต่การ ส่วนในเรื่องนี้
 ย่อยอย่าง ๆ ข้าราชการอย่ายังอาศัยจะมีอยู่ กฎหมายฉบับนี้ เป็นเรื่อง
 เราสามารถจะแปรญัตติ ในสภานิติบัญญัติได้

๑๕.๔๕ น.

นายวัง ศศิบุตร (แพร่) : ในเรื่องหลักการแห่งร่างพระราช
 บัญญัติ ควบคุมค่าเช่านี้ กระผมเห็นว่าผู้เสนอมามีเจตนาดีเพื่อจะช่วยให้
 ผู้ให้เขาและผู้เช่าได้รับความเป็นธรรม และนอกจากนั้นคดีของกระทรวงศึกษา
 ขลุกคอกอยู่ แต่อย่างไรก็ดี เท่าที่กระผมได้อ่านมาแต่จนกว่า ผู้เสนอมัน
 เจตนาดีมาก แต่อย่างไรก็ตามขอยกพร่องในเรื่องหลักการซึ่งกระผมขอ
 ถัดจากที่ถกถางบ้างเล็กน้อย :

พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่ากำหนดมาเมื่อ พ.ศ. ๑๙๒๙ และ
 หลักส่วนใหญ่ผู้เสนอก็คือเอามาเรียบเรียงไว้ ในพระราชบัญญัติข้อเสนอนี้
 มาใหม่ แต่บางสิ่งบางอย่างกระผมเห็นว่าควรต้องปรับใช้ของประชาชน
 และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เช่าและผู้ให้เช่า ว่าสิ่งที่จะต้องเป็นควรปรับการหนัก
 กลดาคือ ข้อแรกในกฎหมายเดิมมีว่าผู้เช่านั้นได้เช่าทรัพย์สิน ให้เช่า
 แล้ว หากผู้ให้เช่าซึ่งการให้เช่า คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าพิจารณา

ตามคำร้อง ของการพิจารณา ใ้หนึ่ง ในชื่อของค่าเช่า สัมมคควาค่าเช่า ๑๐๐
 บาทต่อเดือน เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นความจำเป็นกรณี ใ้หนึ่ง ในชื่อ
 ชน ๒๕ บาท ใ้หนึ่ง ในชื่อถาวรใหม่ข้าพเจ้าเห็นว่าชนอีกหนึ่งเท่าตัว เช่นค่า
 เช่า ๑๐๐ บาทชนอีก ๑๐๐ บาท หรือชนอีกหนึ่งเท่าครึ่งหรือสองเท่าครึ่ง
 แต่จะลดค่าต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าควรเร่งรัดในเหตุผลเหล่านี้ ในการรับค่า
 เช่านี้ กฎหมายฉบับบัญญัติไว้ว่าเมื่อมี ให้เช่าโดยราคาเช่าไปครึ่งหนึ่งจะ
 ชนในระยะ ๒ ปีนั้นไม่ได้ แต่กฎหมายที่วางมาห้ามกำหนดไว้ใหม่ เมื่อ
 ครบหนึ่งเดือน ให้เช่าไม่พอ ใ้หนึ่งในขณะใดขณะหนึ่งก็ อาจร้องขอต่อ
 กรรมการควบคุมค่าเช่าให้ราคาเช่าอีกเมื่อใดก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ ให้เช่า
 เปรียบแก่ผู้เช่ามากเกินไป เพราะฉะนั้นขอกรมเรียนนำว่ามาตรา ๔ ที่
 บัญญัติขึ้นใหม่นั้น ข้อ ก. ตัดหรือแก้ไข ที่มีการซื้อขายโดยเฉพาะ ชนได้
 ไม่เกินร้อยละร้อยของอัตราค่าเช่ามาตรฐานดังกรายเรียนมาแต่แรก ข้อ จ.
 ตัดหรือแก้ไขที่มีการซื้อขายเป็นสัญญาใหญ่ ชนได้ไม่เกินร้อยละร้อยห้าสิบ
 ของอัตราค่าเช่ามาตรฐาน ข้อ ค. ตัดหรือแก้ไข ที่มีการประกอบธุรกิจ
 การค้า หรืออุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ (ชนได้ไม่เกินร้อยละร้อยของอัตรา
 ค่าเช่ามาตรฐาน) นั้นเห็นได้เป็นอย่างดี ถ้าเราปล่อยให้ค่าเช่าในลักษณะ
 ใหม่ข้อนี้ได้ จะมีค่าเช่าหนักขอกรรมการชดเชย ด้วยหน้าที่ของอีก
 ของกันร้อยละ แต่จนแล้วจะยอมเมืองไทยได้อย่างไร ผู้ ให้เช่าขอร้อยละ
 และราคาหาวัน บุคคลที่ ๓ กระจายของแพงๆ ผู้ ชนไปบริโภคเดือดร้อนกัน
 ใช้เป็นเรื่องการค้าราคาของชาติ กระหม่อมเห็นอย่างนี้ เมื่อเช่นนี้จึงขอ
 ดังคดีได้ในสภาพด้วย

ทั้งขอกรมเรียนนำว่า ข้อ ก. ข้อ ค. เมื่อคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า
 หรือคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะให้คำแนะนำอื่นในกรณีนี้ ให้
 เขารับความจำเป็นจะขายซื้อขายในทรัพย์สินที่จะ รมคควาค่าเช่า
 ไม่เกินสามห้าเป็นปีมาตรฐาน เมื่อผู้เช่าตายหรือว่างเช่า ค่าเช่าจะ
 เลิกทันทีโดยอัตโนมัติ หมายความว่าผู้ ให้เช่าผู้เช่าจะมีความจำเป็นที่จะขาย

ขาคือคนในราชสำนักนั้น ให้เขาเค็ดหรือข่อยให้คำพิพากษาได้ หมายความว่า
 พากษณ์ด้วยเท้าได้อันนี้เป็นธรรมเนียม หมายความว่าความในกรณีได้รับ
 ความหมายมาจากคณะกรรมกรณ ตาม ให้เขาไม่เข้าอยู่ ภายใน เดือน นับแต่
 วันที่เขาออกไป ให้เขามั่งคั่งหรือขอกับเขายี่ได้ ขอนเขาเจ้าไม่เห็น
 คอย เมืองคนเหตุต่อโร คือความ เขามความจำเป็นและกรรมกร พากษณ์
 แดงเห็นสมควรให้ เขาออกไป เพราะมี ให้เขามความจำเป็นเขาไปอยู่ของ
 เมื่อเป็นเช่นนั้น เขากลับไปของขอกไป สดมตบงคบได้ คำ ให้เขาไม่อยู่
 ภายใน เดือนต่อค้อย ตามเดิมได้การเป็นเช่นนั้นเหตุเป็นทางได้น โดยทาง
 อ้อม คือว่าต้องกระทำถึงปัจเจก หรือเงินประเจียดเป็นกวางเปิดโอกาส ให้แก่ง
 เขาได้รักษาความจากกฎหมายใหม่ทศออกไป ไปเป็นบังคับเขาเค็ดหรือ
 คอยจนได้ประจักษ์ เพราะฉะนั้นจึงอย่ากระซอกคดและกโรใหม่ ทั้งก้อยก
 จระออกไปประจักษ์ในสมกรมกรณ ถ้าทางนี้ทศกวาง เพราะฉะนั้น
 กรณได้ความหมายยอมจากคณะกรรมกรณ ตาม ให้เขาไม่เข้าอยู่ภายใน
 เดือนนับแต่วันที่เขาออกไป ให้เขามั่งคั่งหรือขอกับเขายี่ได้ หรือ
 คอยตามเพื่อ ให้เขาได้ เขาออกไปแล้ว คำ ให้เขาไม่เข้าอยู่ของแล้ว
 คอยประจักษ์ได้ ๆ กัด ให้เขากลับมั่งคั่งไปอยู่ได้ เพื่อจะได้กวาง เพราะ
 ไปเดชะพระประเจียดคนอื่น เพราะฉะนั้นให้ เดือนให้เขา เดือน
 กฎหมายเขียนอย่างนั้น เมื่อมี ให้เขาเข้าไปอยู่ ในทันที ข้างมาเพราะความ
 จำเป็น จนเมื่อไปอยู่ เดือนกับหนึ่งอันเกินกฎหมายแล้วก็ออกไปให้คนอื่น
 อย แดงกเงินประเจียด เป็นกวางเปิดของอย่างจงขอตาม
 กนขอกราบเรียนว่ากรณความเช่นนี้ย ทกรรมกร หรือกรณกรณ
 ว่าควรระมัดระวัง คำว่าควรระมัดระวังเป็นครั้งหนึ่งแล้ว อีกข้อ
 สำคัญมาขอชอนอก อีกข้อหนึ่งมาขอชอนอก เวลามันขอชอนอก เขาขอ
 เสนอขอไรหรือขออื่น ในใคมีอะไรไปหรือจะรับหรือเห็น ขาดคน
 โท โทเช่นแต่เห็นอย่างขอกราบเรียนว่า กรณคนเขาควรระมัดระวังแล้ว

เมื่อตอนครึ่งหนึ่งแล้ว ภายใน ๒ ปี ๓ ป หรือ ๕ ปี จะขอขึ้นอีกไม่ได้ เช่น
ข้าพเจ้าอาจจะเป็นกรรมแก่ผู้ให้เขาและผู้เข้า

ประธานสภาผู้แทน : ฉะนั้นต่อไปขอให้สนับสนุน

๑๔.๕๗ น.

หลวงองค์คุณนุรักษ์ (อ้างทอง) : เท่าที่ฟังคำอภิปรายมา
รู้สึกว่าทางฝ่ายท่านผู้เสนอ และมีท่านจะพูดกันในข้อปลัดขี่ย่อมมากกว่าหลักการ
ความจริงหลักการไม่มีอะไรเลย มีแต่ข้อจำกัดปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
คุณค่าเข้าในกวดขันขึ้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันนี้ ซึ่งมีเท่า
ในหลักการเท่าที่เสนอมา แต่เขาเอาอะไรมาพูดก็ไม่ทราบ ปัญหาชนิดเดียว
ว่ากฎหมายฉบับเก่าเขาเอาใหม่ ความเห็นกระหม่อมเห็นว่าความมุ่งหมายที่เรา
คิดจากกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นอันยอมชนชั้นประชาชนชนชั้นคนคือชนชั้นทุก
ฝ่าย ฝ่ายผู้เข่าไม่คุ้มควรอะไรได้ ผู้ให้เข่าเช่นเดียวกันก็บอก
ว่าหม้ออยู่ ๒-๓ หม้อแล้ว วนซ้ำเข้าไม่ได้ แล้วจะเอาอะไรกัน แล้วมีเรื่องอยู่
ว่าประโยชน์ ได้แก่คนไทยชนชั้นล่างชนชั้นนี้แหละมันจึงเห็นว่าการกฎหมายฉบับ
โดยที่ไม่เหมาะสมจริงๆ ก็เมื่อท่านผู้เสนอเสนอกระดากเปล่า เราควรจะ
ร่วมมือแล้ว ประชุมคิด ทดทุกข้อ ทุกข้ออย่ารักใคร่ ยิ่งเป็นเช่นนี้เห็น
ว่าการจะรับหลักการ

๑๔.๕๘ น.

นายบุญ ปรีชมวงศ์ (ถพบุรี) : เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านหลักการ
และเหตุผลในทမ်းแล้วขอจะถ่าสนสั้น ๆ ดังต่อไปนี้ คำว่า "เขตไว้อย่างรัดกุม
รัดกุมความ" แต่คำจำกัดความหมายให้ยากเพี้ยนไปเสียอย่างหนึ่ง เมื่อเป็น
เช่นจึงเป็นช่องทางให้เขาพยายามหาทางไปแก้กับเรื่องเงินค่าเช่า เงินกิน
เปล่าหรือประโยชน์อย่างอื่นไปด้วยคดีทางอื่น ซึ่งเกินกว่าฐานะของผู้เช่าจะ
พึงเสียให้ได้ อันมีผลกระทบกระเทือนถึงค่าครองชีพของประชาชนผู้ยาก

จนเพราะผู้เขาคิดอย่างเดียวจนทากันเปล่า หนึ่งออกหนึ่งหนึ่งมา หนึ่ง อัครราชา
 เข่าที่อยู่ ใน ความควบคุมตามพระราช มัญญุต คอมคุมค่า เขา ขยับ ก่อน ไม่ให้
 ความเป็นธรรมแก่ผู้ ให้เขา เพราะกำหนดไว้ในอัครราชมาก ซึ่งเป็นถาวร
 สมควรจะได้แก้ไขใหญ่ ให้เขา มีอำนาจร้องขอต่อ คณะ กรรมการ คอมคุม หรือ
 คณะอนุกรรมการขอเพิ่มค่าเช่าจนให้ได้ส่วนสัมพันธ์กัน เมื่อเขาได้อาหนาท
 ทองหนักถาวรและเทศมณฑลแล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นมรดกของค
 คช ทางหนึ่งก็จะช่วยผู้ เขา ให้ได้เขาคือความเป็นธรรม เพื่อไม่ให้มีการมค
 มคหรือไม่ใหญ่ ใหญ่ เขา เรียกค่าเช่าเพิ่มจนหรือเรียก เงิน ถมเปล่า อะไร เกือบ
 จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นมรดกของคสม ถ้าหากว่าเราจะรับถก
 ถกในขณะนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไปกันไม่รอด เมื่อกฎหมายของร่างพระ
 ราชบัญญัตินี้จะให้กระดาษเปิดตามมากตาม เพราะเหตุว่าในขณะที่ออกนั้นผู้
 ให้เรียกมคชชจะเรียกของขอ ให้จนค่าเช่าได้ เมื่อมีกฎหมายให้ดีขึ้นเขาจะ
 ย่างงั้น จำเป็นอยู่เองแท้ ให้เขาจะต้องเรียกค่าเช่าจนจนได้ เกือบจะทำ
 ใหญ่ เขาได้รับความเดือดร้อน เมื่อผู้ เขาได้รับความเดือดร้อนแล้ว และ
 บัญญัติให้ชานาจนแก่ผู้ ให้เขาเร้น การครองชีพของราษฎรจนกันยอมจะอด
 อดไม่ได้ มีแต่จะทวงตั้งจนไปอีก เมื่อกฎหมายจะให้ชานาจนคือ
 ไม่ให้จนค่าเช่าแก่ผู้ เขาอยู่ แลดูก็ตาม แต่กบงมทางที่จะหาทางพยายาม
 ให้เรียกของค่าเช่า และทำการรับได้กันอยู่ โดยง่าย ๆ นานา ประการแก่ผู้ เขา
 เหล่านั้นออกจากทชของตน ในขณะนั้นอาจคงหอดของข้าพเจ้าควร สักว่า
 ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนั้นน้อยแล้ว ถ้าเราเปิดของให้ใหญ่ให้เขาขอ
 จนค่าเช่าได้ก็แล้ว ก็จะเห็นได้ว่าถ้าให้ถาวรครองชีพของประชาชนนั้นได้
 รับการกระทบกระเทือนกันอีกเป็นชียงมาก เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดถึงถกถก
 และเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรที่จะให้รัฐบาล
 รับไปพิจารณาเสียก่อนรับถกถกถก ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นการสมควรมาก
 หากว่าจะให้รัฐบาลรับถกถกถกถกถกแล้ว ข้าพเจ้าขอคัดค้าน

ว่านั่นทศกัณฐ์ด้วย ถึงแม้จะเป็นทศประกอบบุรุษจักรวาล หรืออุกคทาหกรรม
 ประการใดก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะแปรสภาพเป็นอย่างอื่นได้ เพราะฉะนั้น
 ในการพิจารณาของศาลฎีกาซึ่งท่านผู้เขียนได้เขียนมาจนบัดนี้ ก็ได้เขียนไว้
 ว่า ศาลฎีกาได้พยายามบังคับและเพี้ยนแปรกฎหมายไปในทางซึ่งไม่ถูกต้อง
 เจตนาตามผลของการบัญญัติกฎหมายนั้น เพราะเหตุฉะนั้นทรงร้องพระราช
 บัญญัติฉบับนั้นจึงได้ยกขึ้นมาใหม่ โดยมีที่มาซึ่งผู้เขียนได้เขียน
 เข้ามามีต่อข้อความที่กล่าวถึงมานี้ ทั้งนี้เราจะเห็นได้ว่านี่เป็นพระราชบัญญัติ
 กฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งได้ประกาศใช้ต่อไปแล้ว และคดีความยังไม่ถึงศาล
 ฎีกานั่น จะเห็นได้ว่าข้อจำกัดในคดีของการฟ้องร้องเรื่องการรับใช้ ซึ่งเป็นข้อ
 จำกัดเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นคดีความ ศาลอุทธรณ์คดีความ คดีนี้ ได้
 เจตนาตามผลของการบัญญัติฉบับนั้นด้วย ทุกอย่างทุกประการ แต่มีข้อจำกัด
 ได้มาเฉพาะกฎหมายศาลฎีกาซึ่งกล่าวถึงมา คดีว่าคดีความที่ว่า "เถา" ให้คดีพยาน
 ไม่ลงไปในคดีให้ของศาลแก่เจ้าของบ้านแต่เจ้าของศาลได้ข้อเท็จจริงในการที่จะ
 รับใช้ของเรื่องคดีนี้ว่ารับใช้ โดยเห็นว่าการรับใช้ของคดีนี้
 สมควรจะยกกฎหมายของหลายแห่งและมีเจตนาในการบัญญัติกฎหมายนั้นว่าเป็นไป
 ไม่ได้ และเป็นทางตันคดีอย่างนี้ว่าทำไมศาลฎีกาจึงได้มีความเปลี่ยนแปลง
 พยานข้างเจ้าจะมองเห็นได้ว่าเจตนาของบรรดาท่านผู้เขียน ในคดีความ
 คดีนี้เขาเขียน ในเมื่อได้มีข้อกำหนดไว้โดยมีเจตนา ในเมื่อมีข้อกำหนด
 แต่เพียงแต่ฉบับนี้ โดยอาศัยอำนาจของศาลฎีกาซึ่งท่านผู้เขียนฟ้องว่า
 ผู้เขาฟ้องว่า... คงจะเห็นได้จากคดีคดีของการฟ้องร้องเรื่องคดีความที่
 ๖-๘ เรื่องเรื่องในคดีนี้แหละ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ศาลฎีกาเป็นผู้บัญญัติ
 กฎหมายของ... ไม่ได้อยู่โดยที่ในการที่จะให้กฎหมายผู้ฟ้องคดีนี้... คือ
 ผู้ให้สภาพภายในคดีคดีนี้ที่หาข้อกำหนดมาเพื่อประโยชน์ประโยชน์ใช้ของศาล เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าผู้ฟ้องหรือว่าบรรดาบรรดาที่มีคดีมาฟ้อง... ซึ่งมีหน้าที่
 คดีคดีนี้และประโยชน์ของศาลทั้งหมดทุกแห่ง ถ้าไม่ใช่ข้อกำหนดไปรับคดีผู้ฟ้อง
 บรรดา... ซึ่งเห็นจากเขาได้จำบรรดาผู้เขาฟ้องหลายจะคดีนี้รับคดีความ

เกิดขวัญต่อไปก็เห็นเฮนงประทาร ^๑ นเป็นเหตุผดอันหนึ่งกษภาพเจ้า
 อยากรจะ กราบเรียน ให้สถานทราบและพิจารณาในการรื้อฟื้นเหตุการณ์ของพระราช
 บัญญัตินั้นคงจะเห็นได้ว่าแม้แต่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่ให้เขานั้น ^๒ พอมีค่า
 พักพิงของศาลฎีกาอันนอกมาแต่โรงเรียนโดยเฉพาะอย่างงั้นข้าพเจ้าขอ
 อ้างคือโรงเรียนอานวยศิลป์ ^๓ ซึ่งมีนักเรียนเป็นจำนวนพัน ๆ คน ผู้ให้เขา
 ไม่มีความเมตตาปราณี ไม่เมื่อยใจ ในการที่จะให้ประโยชน์ ^๔ ซึ่งเป็นคล้าย ๆ
 กับข้าราชการประโยชน์เลย ^๕ ก็พยายามที่จะใช้โอกาสในเมืองข้าพเจ้า
 ของศาลฎีกาให้โอกาสแล้ว ก็พยายามใช้โอกาสเพื่อจะได้พียงขบได้โรงเรียน
 อานวยศิลป์ ^๖ ขอโทษที่คงออกช่อม้อย ๆ แต่มีความเคยครุ่นนึกนักเรียน
 เป็นจำนวนพัน ๆ คนจะต้องไม่มีที่ศึกษา ^๗ เหตุอันเป็นเหตุอันน้อย ซึ่งข้าพเจ้า
 ถ้อยยกมาเป็นตัวอย่างประกอบกรพิจารณาของท่านทั้งหลาย ^๘ แต่ข้าพเจ้า
 ก็ได้ฟังคำทวนของท่านสมาชิก ^๙ ซึ่งไม่เห็นด้วย ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ข้าพเจ้าเมื่อได้ฟังแล้วรู้สึกว่าจะไม่ได้เป็นถาวรความด้วยเหตุการณ์ ^{๑๐} ซึ่งในเรื่องนี้
 เพื่อตกลงกันคือว่าจะเอาอย่างไรก็ได้ ^{๑๑} แต่เหตุการณ์สำคัญ ๆ ทว่าพระราช
 บัญญัติควบคุมค่าเช่าปี พ.ศ. ๒๔๗๘ นั้น ^{๑๒} ไม่เหมาะแก่สถานการณ์ปัจจุบัน
 มันมีความจำเป็นอย่างจะต้องแก้ไข ^{๑๓} เพราะฉะนั้นเมื่อจะแก้ไข ^{๑๔} จะแก้ไข
 อย่างไร ^{๑๕} แก้ไขโดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ^{๑๖} นั้นเป็นความเห็นของ
 ข้าพเจ้า ^{๑๗} ซึ่งอยากจะกราบเรียนต่อท่านสมาชิกเคารพเพื่อรักษาสถิติ
 ประโยชน์ของคนทุกฝ่าย ^{๑๘} ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ขัดอำนาจของผู้ใด
 เป็นกรให้อำนาจผู้เราเหมือนกันเพื่อความเป็นธรรม ^{๑๙} เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน
 พิจารณาด้วยความถ่วงและเห็นอกเห็นใจในผู้เราและผู้ให้เรา ^{๒๐} ดังที่ผู้เขียน
 ได้กล่าวถึงความละเอียด ^{๒๑} ... ความเห็นของข้าพเจ้ามีอย่าง

๑๕.๑๑ H.

พระบรมภาณวินตศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ที่จะพูดถึงเรื่องเหตุการณ์ แห่งร่างพระราชบัญญัติ นี้ โดย ตรง

แต่มีความจำเป็นที่ข้าพเจ้ากับกระทรวงยุติธรรมอยู่กับรัฐบาล ผู้พิพากษา
ศาลฎีกาซึ่งตั้งคดีอยู่ในกระทรวงยุติธรรมนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยส่วนหนึ่ง
ซึ่งได้มาด้วยความยินยอมของกฎหมายที่สภาออกไปเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่
จึงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ในเรื่องนี้คือพระปรีทของศาลฎีกาในเรื่องนี้ เขาได้
ประชุมผู้พิพากษาของศาลประมาณ ๑๐ คน ได้ตกลงกันโดยเสรี โดยอิสระ
โดยเหตุผลต่าง ๆ ความเห็นของส่วนข้างมากเขาใจว่าไม่ต่ำกว่า ๘ หรือ ๘ คน
เขาก็เห็นอย่างนี้ เขาก็ตัดสินใจ ในการตัดสินกฎหมายเป็นงานทุกอันของ
ศาลฎีกาซึ่งเขาทำอยู่ เขาจึงเห็นว่าบทกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ
เจตนารมณ์ของผู้ร่างจะมีอำนาจใด กฎหมายทุกฉบับที่ออกไปก็อาจจะไม่
ให้เกิดปัญหาได้ด้วยกัน ศาลเขาก็นัดความพิพากษายุติกันเองเรื่องอย่าง
นี้ แต่เรื่องนี้โดยเฉพาะผู้พิพากษาศาลฎีกาเขาได้กำหนดขึ้นตามธรรมดา ไม่มี
เรื่องที่จะพยายามบังคับกฎหมายที่สภาออกไปแก่ประจักษ์ได้เลย และผู้
พิพากษาศาลฎีกาก็ไม่มีโอกาสที่จะมากด่าแก่ในทันที เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็น
รัฐมนตรียุติธรรม ข้าพเจ้าจึงขอท้าวความเขาใจกับสภาว่า คำพิพากษาของศาล
ฎีกาในเรื่องที่ความกฎหมายใด ๆ รวมทั้งกฎหมายด้วย ไม่เคยมีบทบังคับ
มีอำนาจออกอย่างนั้นแล้วจะท้าวความไปอย่างนั้น ไม่ใช่เรื่องทั้งนั้นเลย

๑๕.๓๓ น.

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : สำหรับกฎหมายควบคุม
คุณค่าเช่าฉบับที่เสนอเข้ามา ข้าพเจ้าอยากขอทราบเรียนต่อสำนักงาน
บรรดาสมาชิกของเราที่มาทำงาน ในสภาพที่ตนวางอุทรทุกคน กับความ
ปรารถนาของกันที่จะทำความร่วมมือกันเป็นสุขให้แก่อาณาประชาราษฎรพลเมืองเป็นที่
ตั้ง สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อพิจารณาแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าพระราช
บัญญัติฉบับนี้ให้ความคุ้มครองป้องกันให้เขาและผู้เช่านั้น ความ

สำคัญกับงานเป็นการเห็นาร่วมใจ สำหรับค่าเช่า แต่เฉพาะอย่างข้างล่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ความประสงค์ของผู้เขียนเข้ามาคือต้องการทราบ
 ค่าเช่า แต่ปรากฏว่าค่าเช่าที่เขียนเข้ามานั้นปรับขึ้นจากกฎหมายฉบับที่ ๒๕๖
 ๖๖๖ เมื่อเขียนก็จะเป็นการไม่ตรงกับเจตนารมณ์ ที่บรรดาสมาชิกได้เข
 มาทำงานในสภาเรียกว่า จะเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลสำคัญของอาณาจักร
 ชาวเขาอย่างออกนอกกรอบเงื่อนไข ที่บรรดาประชาชนพลเมืองทั่วไปอยู่
 ทอดนัย เนื่องจากทงกันค่าครองชีพแพงขึ้น ก็มีเรื่องมาจากสภาเรียกค่า
 ประจักษ์ยังมีอยู่ในกฎหมายนี้ ๒๕๖๖ ความจริงการที่เห็นเหตุอันสำคัญ
 ผู้เขารู้ไม่เห็น ให้แก่ผู้ ให้เช่าก็ได้ แต่หาได้ขอความคุ้มครองของผู้เช่าแต่ผู้
 ให้เช่าเช่าจากเจ้าได้พิจารณาเห็นสมควรจะต้องกันเองว่าไม่เป็นการเดือดร้อน
 เมื่อเห็นห่วงห้อย เช่นหาเช่าจากค้คควา กฎหมายฉบับนี้ไม่หาที่จะเข้ามาท
 ดนอย่าง เมื่อเราเห็นชอบก็พร้อมอย่างนั้นเอง หาเช่าค้คควาควรจะขึ้น
 เงื่อนไขเช่าค้คควา ส่วนเรื่องค่าเช่าจะคิดความในพระราชบัญญัติค่าเช่าอย่าง
 ไรนั้น ก็เป็นการให้ออกแต่ผู้ ให้เช่านั้น ผลเป็นการเห็นชอบก็พร้อม เพราะ
 ฉะนั้นแล้วควรจะคิดใช้ใหม่ทดแทน สำหรับค่าเช่าค้คควา ตามวิธีเห็นว่าการ
 กระทบกับผู้ธรรมดาได้รับงานในฐานที่เป็นรัฐบาลนั้น หาเช่าเห็นจากค
 พหาคณาฎีกาทุกๆฉบับที่ออกมาบังคับทั่วประเทศไทย หรือที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน
 นี้ในไรกฎหมาย ก็เมื่อไม่ไรกฎหมายค่าพหาคณาฎีกาไม่เป็นการผู้ธรรม
 ธรรมการค่าฎีกาคณะหนึ่งก็อาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ เมื่อเราเห็นว่าเป
 กฎหมายที่จะเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลสำคัญของอาณาจักรผู้รู้คนไทย เม
 ื่อนอกกฎหมายเช่น ตามหลักการเห็นชอบนำมาฉบับพิจารณาเปลี่ยนแปลงระเบียบ
 ผู้เช่า ปรากฏว่าหลักการเห็นชอบมาตั้งแต่ ๕๖ มาจนถึง ๖๖ แต่เมื่อ ๖๖
 เช่น เมื่อมองเช่นนั้นออกก็รู้ สักว่าเป็นการเพิ่มภาระแก่เขา ฉะนั้นหาเช่า
 ค้คควาในชั้นนี้ยังไม่สมควรจะปรับลดการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๕.๑๖ น.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะพิจารณา
กันออกนอกวงจากหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนั้นมากไป ข้าพเจ้าอยาก
จะเรียนต่อท่านว่า หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนั้นแบ่งสถานกรณีจัด
อยู่ ๒ ประการเท่านั้น ประการที่ ๑ กฎหมายที่มีอยู่แล้วคือพอหรือไม่ ประ
การที่ ๒ ถ้าแต่อกใหม่ต้องรับหลักการ ถ้าไม่คิดควรรับหลักการ เรื่อง
กม้อย เพียงเท่านี้ ข้อเท็จจริงที่เราได้รับกม้อย ในเวลานั้นจะเป็นฝ่าย คำนหรือ
ฝ่ายสนับสนุนก็ตาม กม้อย ว่าโดยเหตุกฎหมายฉบับที่เข้ามาแต่ไม่ได้ ละสม
ความมุ่งหมาย ความจริงข้าพเจ้าอาจจะเรียนต่อสภานี้ได้ว่าเป็นเช่นนั้น
ข้าพเจ้าเองเป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นกรรมาธิการในร่างกฎหมายฉบับที่ ได้ ไซ้อยู่และ
เจตนาของผู้ ร่างกับเจตนาของผู้ ใช้กฎหมายหรือคำไม่ตรงกัน ข้าพเจ้าจะ
ไมยืนยันว่าคำตีความผิดหรือผู้ ร่างผิด แต่ข้าพเจ้าเรียนต่อสภานี้ได้ว่าเป็นจริง
กันเลยทีเดียว เมื่อกฎหมายใช้ออกไปแล้วไม่ตรงกันอย่างไร ตามความต้อง
การของสภานี้ เราจะให้กฎหมายฉบับนี้ควรวางซึ่งให้โดยกม้อย ในร่าง
กฎหมายฉบับนี้จะได้ประโยชน์อะไร สภานี้ทั้งประชุมกันอยู่ ทกอันนึกเพื่อ
จะพิจารณาว่ากิจการใด ๆ ซึ่งจะใช้กฎหมายควบคุมนั้น จะทำอย่างไรได้ผลให้
คิดดี ๆ เหมื่อนกับข้อเท็จจริงว่ากฎหมายฉบับที่ ไซ้อยู่ นั้นไม่ใหม่ลงกับผู้ ให้
เขาและผู้ เขา คงที่ได้เรียนมาแล้ว ผู้ ให้เขาอ้างว่าไม่มีความเป็นธรรม
เพราะเหตุว่าทรัพย์สินเด็ก ๆ น้อย ๆ ถูกขโมยกัน ขึ้นค่าเขาไม่ได้ จำเป็นจะ
ต้องขาย เมื่อขายแล้วกรรมสิทธิ์ก็เปลี่ยนมือ เมื่อขายแล้วในที่สุดทรัพย์สิน
ก็เปลี่ยนมือ ผู้ เขาคงไทยเป็นเจ้าของที่คนมาตั้งแต่โบราณก็หมดไป
ในทรัพย์สินสมบัติลงไป ไม่ใช่ความประสงค์ของชนไทย ไม่ใช่ความประสงค์
ของสภานี้ และไม่ใช่ความประสงค์ของรัฐชาติ นี้ประการหนึ่ง
อีกประการหนึ่ง ในขณะเดียวกันนั้นเองผู้ ให้เขาก็ไปเคียดเคืองเนื่อง
จากคำ ผู้ พยายามบอกว่าเหตุที่รับการควบคุมตามกฎหมายควบคุมคำ

เขาคบกับคนคองดอเขาเดท้อยอาศัยประเภทอุปลกรณ ข้าเจ้าก็ประกาศไป
 การทำมาหากินไม่มีค้อยอาศัยถูกบังคับโดยกฎหมายไม่คุ้มครองเช่นนั้นเด็ด
 ครอบหมอนกน รวมความว่าสถานออกกฎหมายฉบับนี้ทั้งที่ไซ้อยู่ในปัจจุบัน
 ได้ให้ความเดือดร้อนให้แก่บุคคลทุกฝ่าย ไม่มีการชวาทแก่ทุกคนเลย เมื่อ
 เป็นเช่นนั้น ก็มปญหาต่อไปว่าที่เขาเสนอมานี้ว่าในหลักการนี้เหมาะสม
 หรือไม่เพื่อให้เกิดขึ้น สถานใหม่ทางอนัตจะอนาคต เมื่อข้อเท็จจริงเป็น
 อย่างนั้นแต่ในทางที่วาเราควรระมัดระวังไปปรับปรุง และการที่จะปรับปรุง
 อย่างไรเป็นรายละเอียด ซึ่งในความคิดความเห็นอาจจะถึงกันไม่มีที่สิ้นสุด
 รายละเอียดที่พระเจ้าคิดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ถึงกันไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตาม
 การปรับปรุงส่วนนี้เลย อนัต ๆ ไปก็ไม่เห็นมีทางที่จะสิ้นสุด เพราะฉะนั้น
 รายละเอียดไม่ใช่หลักการ ในกรณีที่พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติตามข้อ
 บังคับของสภาแล้ว ความประสงค์ของแบบที่ปฏิบัตได้ เขาคิดว่าหลักการ
 เป็นใหญ่ ส่วนรายละเอียดอาจจะแก้ไขได้ ต้องทำในอันเดียวกัน จะแก้ไขโดย
 การมาจัดการหรือผู้แปรญัตติก็ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาอันเคยจดหมายอีก
 ญ มติขุดโคกจางใจแล้วออกกฎหมายฉบับนี้เหมือนกัน แต่ถ้าออกไปแล้ว
 มีข้อบกพร่อง จึงเสนอให้รัฐบาลรีบไปพิจารณา ขอนข้าพเจ้าอยากจะ
 เสนอให้สภาพิจารณาว่า ความจริงคงแต่ออกกฎหมายมาหลายปีแล้ว
 แล้วโดยเสพการกระทำของมหาดไทยเป็นผล รัชชการตามพระราชบัญญัติน้อย แล้ว
 และได้พิจารณาแล้ว พิจารณามาตั้งแต่ออกมานจนถึงวันนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาล
 พิจารณาเห็นว่าไม่เหมาะสม รัฐบาลก็ควรที่จะแก้ไขเสียแล้ว แต่ถ้า
 รัฐบาลพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมก็ไม่คิดแก้ไข แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็
 จะต้องไปสั่ง คือมาถึงรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าทราบมาว่าเขาเคยคิดแต่เห็นด้วย
 ของข้าพเจ้าได้กล่าววาทฎหมายเดิมใหม่ ความเรียงธรรม ไม่เหมาะสม
 ยังมีความเดือดร้อนให้แก่เราละผู้ ให้เสียยิ่งประการ จึงได้มีการ
 ประชุมปรึกษาเพื่อออกร่างเสนอดีถ้าเหมือนกัน ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้เพราะ

ถูกเชิญไปช่วยเสด็จความเห็น ๒-๓ ครั้งทกระทรงมหาไชย นกตกทำไม่
 ไม่เดินออกมาถึงบ้าน ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร นกเป็นของ
 ของรัฐบาล เห็นข้าพเจ้าก็คิดว่าขอมหอกการแล้ว เราวนจึงขอให้ส่งตัว
 ของเราไปหอกการหรือไม่ อยาจา ๕๐ เปอรเซนต์ ๑๐๐ เปอรเซนต์เลย ยก
 ตัวอย่างมถกมถกมถกมถก มหอกนายนี้ ความจริงเขยงกันเขยงกัน
 ดะรายันแดง หลายฉกไม่จับ แต่ไม่ส่งความประสงค์ของเจ้าของ
 ญัตติเห็นเขาว่า ข้าพเจ้าจึงเห็นจางกูหมายที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ใช้ไม่
 ได้จริง ๆ เหตุใช้ไม่ได้เห็นหายแก่คนทั้งสี่ของเจ้าพวก ซึ่งสถานที่ไม่มี
 ความปรารถนาที่จะออกกฎหมายไปแดงก็ให้ เกิดความลำบากแก่คน
 ใดคนหนึ่ง แต่จะให้ไทยแก่คนน้อยที่สุด และให้คนแก่คนจำนวนมากที่สุด
 จึงอยากจะทำหรือทำงานประจำว่า ขออย่าพวรายดะเขยง หุดดึงหอกการ
 ตกถาวจะรับหรือไม่รับ ซึ่งแดงแต่เหตุการณ์ ซึ่งสถานที่ควรพิจารณาด้วย

๑๔.๒๓ น.

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบ)

ตามที่เขาว่าได้ฟังกัน
 ด้มาชกทั้งฝ่ายต้นต้นและฝ่ายคนพดกนมากเป็นวงดงนแดง ด้วยเหตุ
 ด้ดวาทงด้ดงฝ่ายมเจตเนคคอประชาชนทงน และดวาทพดกนหอกการของ
 กเทมาเดม ด้ดวาทหอกการ ฝ่ายต้นต้นดวอยางนี้ แต่ข้าพเจามซึ่ง
 เห็น อยาจา การดวาทนาคดยนาคดเดขางในมยาควพดกนดวอยาเห็นชกน
 เพราะดงนในชอนข้าพเจาจได้จะขอเวรเนคคอรฐาว่า ฐาจะรับหรือ
 ไม่วางพระวราชบญญัตติบมบ หรือมดงนคคอรฐาจะรับวางพระว
 บญญัตติบมบไปแก่ไรมา ให้ดะเขยงกัน เพราะเพียงดมาชกทากบฝ่ายฐาจะ
 ชงปฏิบคมาเดวใน พระวราช บญญัตติบมบก่อนชม ฐาควคคอรฐาเดวให้ชยง
 ไร แต่ฝ่ายฐาจะคิดปรมปรงให้เรหบรอยเดวเนคคอรฐาคคอกก ด้ดว
 นกจะเป็นคนประโยชนแก่ประเทศชาติและประชาชนด้ดงนมาก เพราะดงน
 ข้าพเจ้า เห็นจางวางพระวราชบญญัตติบคคอรฐา ฐาจะรับ ไปพิจารณาด้ดงนรับ
 หอกการ

๑๕.๒๔ น.

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 คือรัฐบาลต้องการฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกให้มากที่สุด เพราะถ้า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและเกียรติกษัตริย์ของความเป็น
 ธรรมอันสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คงที่ท่านสามารถอภิปรายเมื่อก่อน ในเรื่องไม่
 ใช่ว่ารัฐบาลไม่ได้พิจารณา ก็ได้เคยปรึกษาหารือและได้เคยเชิญสมาชิก
 อย่างคุณไผ่แก้ว ที่พูดเมื่อก่อนรวมทั้งพระองค์เจ้าภาณุมาศ มาตั้งเป็นกรรมการ
 เพื่อปรึกษาหารือแก้ไขกฎหมาย แต่เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมือง,
 ความสงบเรียบร้อย และเป็นหน้าที่ของสภานิติบัญญัติจะต้องพยายาม
 รมลระหว่งอย่างยิง เพราะจระหว่งรมลระหว่งกับประชาชนทั่วไป เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องจึงดำเนิน

เวลานี้ตามความมุ่งหมายของสมาชิกบางท่าน หมายถึงปรับปรุงพระ
 ราชบัญญัติ รัฐบาลเองก็กำลังพิจารณาจนจะเสร็จแล้ว และรัฐบาล
 จะเสนอมาซึ่งสภาผู้แทนได้ภายในอาทิตย์หนึ่งเป็นอย่างช้า ด้วยเหตุนี้จึง
 อยากจะเรียนว่ารัฐบาลขอรับไปพิจารณา ในกรณีขอรับไปพิจารณา
 เนื่องจากมีเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นควรจะสังเกตเห็นได้ว่า คำว่า
 ภาวะคับขัน เวลานี้ขอรับว่าไม่ใช่ภาวะคับขัน แม้ทางพฤกษศาสตร์จะ
 ก็ได้ นอกจากนั้นแล้วผลที่เกิดขึ้นขณะนี้ยังมีความแตกต่างและไม่เป็นธรรม
 แก่สังคมเป็นอย่างยิ่ง กฎหมายที่เดิมนั้น ถึงแม้ว่าการรับหลักการของสมา
 ชิกก็ตาม แม้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของสมาชิกส่วนมากก็จริงบ้างท่านอภิปราย
 ว่าการรับหลักการนี้ไม่ใช่ก็ตามที่ผู้ร่างเสนอมา ซึ่งอาจจะถือว่าเป็นการ
 แปลงแก้ไข ในทางกลับกันอาจจะเกิดขึ้นไปคนละทางสองทางก็ได้ เมื่อเช่น
 นี้เพื่อความรอบคอบอย่างยิ่ง รัฐบาลจะขอความกรุณาจากสภานิติบัญญัติ
 รับไปพิจารณาแล้วจะเสนอมาซึ่งสภาผู้แทนภายใน ๘ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอรับไปพิจารณา สุนทักจง

๑๕.๒๗ น.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ละเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าอยากจะขอ
 กราบเรียนว่า ตามที่รัฐบาลจะรับร่างนี้ไปพิจารณาจนข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็เพราะจากกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นพ้องว่ากฎหมายฉบับ
 นี้ไม่ใช่ว่าจะออก เรามาคิดถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๖ แล้วก็คิดแก้ไขมาแต่
 ไม่ยอมยกว่า ๓ ครั้ง ในส่วนที่จะคร่อมไปคนนั้นถ้อยอย่างไรจะเป็นครุจ
 กนอย และถึงถ้อยนั้นเมื่อปลัดตายนี้ รัฐบาลก็พิจารณาถึงจากกฎหมายที่
 ยอกยุดฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๗ ไม่เป็นการเหมาะสม ก็คิดจะกรมการอย่าง
 ราชการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ซึ่งแจ่มแจ้งได้แก่กรมพิจารณา
 ครึ่งหนึ่งแต่ก็คิดเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้ามาที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แต่
 ว่าโดยที่ร่างพระราชบัญญัติ นี้ทางรัฐบาลเห็นว่า ยังไม่สมควร จะออกก็เลยงด
 ไว้ แต่ปรากฏว่าความเป็นจริงคือขอเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในขณะนั้นถึงประ
 ชาชนก็ยังเดือดร้อนอยู่ต่อไป แล้วรัฐบาลจะนั่งนอนใจอยู่ ก็ยังเห็นว่าไม่มี
 ความจำเป็นเช่นนั้นหรือ แล้วเมื่อรัฐบาลจะเสนอมารภายใน ๕ วันหรือ ๗
 วันก็แปลว่ารัฐบาลมีร่างอยู่ในมือแล้วอย่างครบถ้วน ถ้าหากว่ารับผิดชอบ
 แล้วแล้วรัฐบาลมาพิจารณาถี่ใจอย่างไร ก็ชอบที่จะทำไม่เห็นแปลอะไร
 ใหม่ๆใหม่ ไม่มักชอบที่จะทำไป ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าการจะประโง่งงแต่เพียง
 ๕ วัน ๗ วัน แล้วข้าพเจ้าขอทราบเรื่องจำผู้ที่ได้รับประโยชน์อย่างชุกคือ
 เขา และในขณะเดียวกันก็ให้เขาได้ประโยชน์ด้วย การที่ข้าพเจ้าได้เขียน
 ให้สมาชิกเขาได้นั้นก็โดยได้คำนึงถึงว่า ถ้าหากว่าจะคัดค้านฝ่ายหนึ่งมากมาย
 เกินไปถึงเช่นพระราชบัญญัติ ๒๔๗๗ ก็ให้สมาชิกเขาเพียงร้อยละ
 ๒๕ สำหรับเขตที่เป็นทอช อาศัย ๒๐ บาท วันได้เพียง ๕ บาท และ
 ถัดมาเขามาครบถ้วนก่อนวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๔๗๔ และเมื่อร่างกฎหมาย
 ฉบับนี้ ในการที่ใหม่ให้เรามีโอกาสทำโรคภัยไข้เจ็บที่รองจากผู้เช่นคนที่
 จะมีความเดือดร้อนทั่วไป กฎหมายอะไรที่ออกมากถ้าไม่ให้ความเป็นธรรม
 กฎหมายฉบับนี้จนจะย่นย่อไม่ได้ เพราะฉะนั้นการพิจารณาจะต้องพิจารณา

ทุก ๆ ฝ่าย ไม่ใช่ผู้เช่าจะได้ และนี่ใครจะได้รับประโยชน์มากกว่ากัน จะเห็นได้ว่าผู้เช่าได้ไม่ใช่ผู้ให้เช่า แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องให้ผู้ให้เช่าบ้างตามสมควร ได้มีผู้มาปรึกษาบางท่านร้องใจว่า ทำไมจะลดค่าเช่าของทรัพย์สินของตนไปจนค่าเช่า หรือได้ไปลดพิจารณาในค่านับความเป็นธรรมบ้าง ข้าพเจ้าไม่มีจิตใดที่จะลด ส่วนต้นนั้นผู้ให้เช่าแต่ประการใด เพราะฉะนั้นในการเช่าเมื่อครบถ้วนแล้ว เจตนาในหลักการทำใหญ่แต่ได้คือมีประการใดไม่มีส่วนเกิน ได้ขบเข่งอย่างไม่ควรถือว่าตนจะรับไปหรือจะเอาอันตนมารับหลักถาวร ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าวินิจฉัยในใจบ้างพอ ข้าพเจ้าเห็นกฎหมายฉบับนี้ตกลงไป

๑๕.๓๐ น.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : เจ้าของวังก็ขอร้องเรื่องไปตั้งก่อน รัฐบาลจะขอรับไป ๗ วันก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงจะเห็นต่อมา ๗ วัน ข้าพเจ้าขอประณตประณตยอมอ้างเพื่อให้งานขึ้นต้นแล้วไปด้วยดี ขอรับรองรัฐบาลว่าอย่ารับไปเลย ถ้าหาความมีประโยชน์ และให้รัฐบาลทรงยึดถือจะเลิกกรรมวิธีการของรัฐบาลได้ใจทีเดียว จะต้องยกเอาทั้งไปเล็กน้อย ประเพณีที่ให้งานเท่าไรก็ได้ อย่างที่เจ้าของยุติว่าคงได้ไปให้ตกไปโดยเป็นกรรมเกศตร้อน ไม่ดี ข้าพเจ้าขอขอร้องนั้น ถูกลมหายอะไรก็ถกกันได้ก็ยกให้ตกไป รัฐบาลจะรับไป เจ้าของตั้งข้อสงสัยขึ้นด้วยดีก่อน รัฐบาลก็หึงหึงคือชาวบ้าน ผู้แทนที่หึงหึงคือชาวบ้าน มีทั้งประณตประณตมกกันดี รัฐบาลรับไปก็เพื่ออะไร ข้อเท็จจริงให้รอบคอบในกรณีนี้ดีกว่าให้กรรมวิธีการให้พอใจทีเดียว เจ้าของคงจะยอม รัฐบาลจะตั้งกลั่นแกล้ง ย่อม ใครจะไปเป็นกรรมวิธีการบ้างก็ตามใจ เรื่องคงจะเรียบร้อย เมื่อรับหลักถาวรแล้วรัฐบาลทรงอ้างที่จะตั้งใครก็ได้ตามใจชอบ แสดงว่าของวังก็ควรจะยินยอม เรื่องจะได้เรียบร้อย

นายเลียง ไชยกลด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ข้อที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่และสำคัญมาก รัฐบาลตั้ง

ขยเดิมของรัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบ แล้วตามคำแนะนำของหลักสูตรใหญ่
อย่างเจ้าคุณอนรรฆวรการวิทย์ฯ เคยให้คำแนะนำงานสำคัญ ๆ กฎหมายรัฐบาล
ควรจะเป็นเจ้าของและปฏิบัติภารกิจเอง เนื่องจากเรื่องหนึ่งคืออาศัยผู้เชี่ยวชาญ
ทุก ๆ ฝ่ายแล้ว การทำงานก็จะต้องประนีประนอมที่จะทำงานด้วยความรอบคอบ ด้วย
เห็นถึงความสอดคล้องกันของสถาบัน ขอร่วมไปพิจารณาแล้วจะยื่นมาภายใน ๗ วัน
หรืออาจจะก่อนด้วยซ้ำ

๑๕:๓๓ น.

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีษะเกษ) : ข้าพเจ้ายังคงใจอยู่
สำหรับหลักสูตรรัฐศึกษามากที่จะเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน แต่ข้าพเจ้า
สำหรับภายในก็จำเป็นต้องพูดจริง เพราะเหตุว่าอย่างคุณเห็นว่า ถ้าข้าง
นอกปิดทอง ข้างในขรุขระ ขอบเขื่อนว่าดีมีก้อน ๆ แม้จะมีมีการกินเปล่าหรือ
มีการฟ้องจับได้อะไรก็ตาม โดยการยื่นคำเข้าอะไรต่าง ๆ ลักษณะเช่นนี้เกิด
ขึ้นตลอดทั้งหัวคือถ้าได้ ลักษณะเช่นนี้มีการจับได้ เรียกประเจียด นอก
จากนั้นมีการทวงเงินหักผล ยกตัวอย่างรายชื่อต่าง ๆ หนังสือขอและอ้างความ
จำเป็น เรื่องเหล่านี้คงอยู่ทุกกระทรวงมหาดไทย ซึ่งทั้งจังหวัดข้าพเจ้า
เคยได้ขึ้นไปบงการ โดยอ้างความจำเป็นว่าขอแต่ไม่ได้เขาช่วย เรื่องนี้
ข้าพเจ้าเคยได้ รัฐมนตรีเช่นตั้งเป็นหลักสูตร เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย
ว่าควรจะมีหลักสูตร ทางที่คนนั้นเงินจากกระทรวงจับได้ เงินจากการกินเปล่า
จนกว่าเขาได้แล้ว กฎหมายฉบับหนึ่งมีชื่อของให้ว่าด้วยการกินเปล่าคดีเดียว
หมัดการกินเปล่าพันต้องพัน แต่จากกฎหมายนี้ให้รับค่าตัวร้อยต่อร้อยคือว่า
คดีเงินพันกินเปล่าเสียได้ ยังมีตัวพันต้องพัน แต่จากกฎหมายฉบับนี้คนนั้นไม่
ให้หรือร้อยต่อร้อยหรือร้อยต่อร้อย และยังมีฉบับบังคับอยู่ แต่อย่างไร
ตามสภาพความเป็นจริงขอรับข้อเท็จจริงข้อเท็จจริงเกิดไว้ว่า ทว่าศาลฎีกา
ตีความผิดเพี้ยนเป็นอันเห็นจะไม่ดี เพราะจากกฎหมายฉบับนี้ผู้ยื่นมาอาจจะ
ไม่เป็นถาวรถาวร อาจจะมีขาดตกบกพร่องอยู่ได้ เมื่อศาลฎีกาตัดสินแล้ว

ก็จะเป็นการขี้เสนาของสถานไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยมีข้อข้อให้
 ยึดถือเหมือนกันในวงพระราชมัญญิตน์ คือถ้าหากมันแปลว่าแต่จวนข้า
 ร้อยต่อสองร้อย หรือร้อยต่อห้าสิบอะไรอย่างนั้นตน ถ้าชนกทุก ๆ เดือน
 ได้ก็จะคำนวณได้ จึงเห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลจะไว้ไปพิจารณาเพิ่ม
 เต็มไปเป็นการเหมาะสมแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย ถ้าหากว่าต่อไปจะห้องร้อง
 กันแล้วก็จะว่ากำลังดีไม่เป็นไปตามรัฐสภา ก็จะเป็นผลเสียหากนัก
 ประชาชนได้ออก จึงเห็นว่าควรขอมอบให้รัฐบาลไปพิจารณาตามนี้ แต่
 เสนอมาในระย ๗ วัน เมื่อมาเห็นว่าตรงไหนไม่เหมาะสมก็ตั้งกรมราชการ
 เขาไปอย่างทันท่วงที ใหญ่กว่ามานั้น เมื่อเช่นนี้แล้วก็จะโดยกฎหมายที่ดี ถ้าหาก
 ว่าจะไม่คิดเห็นการตามนี้แล้ว ถ้าหากว่าชกตกกับพร้องไปแล้ว ก็จะเป็นกรรม
 อก อย่างที่เขาได้ชี้ให้เห็นนั้น เช่นเช่นค่าเช่าบ้าน หรือ ๖ เดือนนั้น ชน ๆ
 กันอีกหลายพันข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ก็ขอถามประเด็นเฉพาะหน้าอยู่แล้วในเด
 นี้ คือว่า .....

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอประธานโทษ
 ข้าพเจ้าได้ขอรับมาพูด เพราะเขาใจว่าท่านประธานจะรวมกับเสียออกแล้ว
 เพราะถ้าประเด็นนี้อยู่ด้วยก็ขัดแย้งกันอยู่ก็ ด้วยผู้เสนอไม่ยอม แต่ใน
 ทศตประชาชนจะให้รัฐบาลรับไปพิจารณาหรือไม่ ประเด็นนี้ขออย่างนั้นขอ
 ซึ่งท่านประธานจะเสนอต่อที่ประชุม แต่ผมรู้สึกจากกฎหมายฉบับนี้ควรจะได
 รับการไว้ควรดูโดยถัดกัน เพราะถ้าจะเป็นการกระทบกระเทือนทั้งนี้ ให้เขา
 และผู้เช่า เมื่อรัฐบาลจะขอไปพิจารณาแล้ว ถ้าหากว่าเกิดกลับไปแสดงกับ
 ว่าเป็นการนำเสียความมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ตั้งกรมการ
 อดัมมัญญิตน์ให้ตั้งกรมไปพิจารณาเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้าพเจ้า ขอ
 ได้โปรดรับรองด้วย

มติสภาผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้ตั้งกรมการอดัมมัญญิตน์ไป
 พิจารณาเสียก่อนรับหลักการ

นายทองดี อสรราชัน (เข่งใหม่) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่มีสมาชิก
ผู้หนึ่งบอกว่าจะให้ตั้งกรมการวัดร่วมกับกรมการวัด ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแล้วกรมการวัด โดยไม่จำเป็นต้องตั้งกรมการ

๑๔.๓๘ น.

นายบุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อพรธานี) : ข้าพเจ้ามีข้อเสนอ
มาว่าให้ตั้งกรมการวัดไปพิจารณาแล้วกรมการวัด หรือทางฝ่ายรัฐบาล
ขอไปพิจารณาอีก ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ คิดเรื่องมีอยู่อย่างนี้ ท่าน
ประธาน อย่างที่ท่านผู้แทนศรีสวัสดิ์กล่าวข้าพเจ้าเห็นด้วย คือกฎหมาย
บทนั้นออกมาโดยมีเจตนารมณ์ เพื่อที่จะให้ความเป็นธรรมต่อกันทั้งสองฝ่าย
คือผู้ให้และผู้รับ แต่บทนั้นออกแล้วแต่ยังไม่เห็นผลเนื่องจากศาลฎีกาแปล
ความผิดไปจากเจตนารมณ์ที่ประธานให้ไป เช่นอย่างทพตมาแล้ว คำว่า "โคท"
ก็ ให้มีความหมายทั้งหมดไม่ว่าจะใช้เป็นทอหรือว่าเป็นตทการวัด
เราไม่ได้หมายความว่าความแตกต่างนี้ แล้วแต่มีการตีความไปอย่างหนึ่ง หรือ
มีมาตราหนึ่งในกฎหมายนี้ ข้าพเจ้าจำมาตราไม่ได้ บุญคุ้มใจว่า "ไม่ว่า
ผู้เช่าจะอยู่ ให้เช่าจะมีสัญญาต่อกันหรือไม่ก็ตาม ก็ให้อยู่ในชายฝั่งกับของ
พระราชบัญญัติ" แต่ถ้าศาลฎีกาไปตีความว่าเมื่อทั้งสองฝ่ายได้มีความยิน
ยอมต่อกันแล้ว ก็ไม่อยู่ในชายของพระราชบัญญัติ อย่างนั้นตรงศาล
ฎีกาจะมเจตนาอย่างไร เราก็ทราบไม่ได้ แต่ถ้าเมื่อกฎหมายบทนั้นของ
ทางให้หลุดไปจากเจตนารมณ์ของเรา ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเรา
มีเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะร่างความร่วมเป็นส่วให้แก่ประชาชน เมื่อ
กฎหมายฉบับนั้นของทางแปรเปลี่ยนไปเสียจากนั้น ขอบที่จะได้ปรับปรุงกัน
เสียใหม่ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรอย่างยิ่งที่จะให้กรมการวัดร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ และตามบท นั้นศรีสวัสดิ์ก็เสนอมาอีกบอกว่าเขาเสนอมาอีก
ต้องเห็นแก่กันทำให้สำนักงานตั้งกรมการวัดไปได้ตามรอบใจ ก็คงกันอยู่แต่
เราอย่าทำงานกันด้วยอารมณ์ เราต้องทำงานด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าเห็นอย่าง

๑๕.๕๑ H.

นายเลียง ไชยกาด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ความจริงไม่ใช่เรื่องที่จะมีมาหรือขอารมณีนะ เพราะว่าได้เรียนมาแล้วว่า กฎ
 หมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญ จึงยังมี ถ้าหากเราเคยทำกันมาหลายปีแล้วใน
 ข้อว่าถ้าหลักการเช่นนี้พอแก้ไขให้เหมาะสม การศึกษาในความหมาย
 ทงนี้เราก็เป็น ๒ ชั้น นั้นคงกลัวว่าความจำเป็นต่างเป็นกระทรวงแต่คำคือ
 ได้ตามข้อใด หลักทรงกันข้ามกันก็ได้ ข้อนี้หนึ่งต่องานารมณต้อง
 ตามตามตัวเทศของเขามาจะ หนึ่งจะมาก่อผลกถมนกันไปไม่ค่อยถูกนัก นอก
 จากนั้นอย่างมีวัตถุประสงค์หมายใช้ในภาวะคับขัน เราอีกอย่างเด็กภาวะคับขัน
 เดียวกัน หนึ่งจะรับผิดชอบกันหนักเป็นของที่ไม่สมควร แต่เมื่อคนมีอำนาจ
 ทางหนึ่งเส้นอำนาจให้สถานศึกษากรรมการก่อนรับผิดชอบนั้น ทางรัฐ
 ฆาตน์ไม่รับผิดชอบ

นายชัชวาลย์ อิมตะพันธ์ (ลำพูน) : เมื่อรัฐบาลเห็นอนุญัต
 ธิ์รับกฎหมายนี้ไปพิจารณา ใ้ถ้อยไปเช่นนั้นแล้ว ควรจะพิจารณาตาม
 ญัตติของคุณคณะนี้ต่อไปได้

๑๕.๕๓ H.

นายสวัสดิ์ สาระสาธิน (กาญจนบุรี) : การที่จะให้กรมอา
 การหรือรัฐบาลรับไปพิจารณานั้นถ้าเราควรจะต้องพิจารณากัน ไ้เห็นชัดเสีย
 ก่อนว่าจะเขาอย่างไร ก็เมื่อรับแล้วเขาเข้ามาอีก ก็จะงกน ปัญหาที่ว่าเค
 นี้จะให้มีความเห็น ศาลฎีกาบอกว่าศาลฎีกาจะยกฟ้องหนึ่ง ถ้าเราจะศึกษา
 ไปก็อย่าง แต่ว่าศาลเมื่อรับขึ้นตั้งไปอย่างไรศาลฎีกาจะยอมมีความตาม
 เราหรือไม่เห็นปัญหาสำคัญ ทางข้อนี้ว่าศาล ตามที่ในศาลอาญาแปล
 จำท้อย่าคือ เราจะยกอย่างไร เราศึกษาขึ้น ซึ่งเป็นคำพิพ ชงมีหลักฐาน
 การแปลใจมันชัด เราจะเขียนไปหมดว่าศาลฎีกาท้อย ฮ่าฮือ เราจะเขียน
 กฎหมายอย่างไรกัน กฎหมายมีคำสำคัญอยู่ที่ " ศาล " นี้เคยยกเท่านั้น
 ก่อนอื่นขอให้พิจารณัจฉฉกหน้าเราจะใช้ได้กว้างนักไหม

นายสาคร กลิ่นผลก (พ้งา) : ขาพเจ้าขอเดชะขอเดชะ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เดชะขอเดชะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อทางรัฐบาลบอกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการไปพิจารณากรณีรับเลือกตั้งไม่ชัดของนน เมื่อขาพเจ้าเดชะขอเดชะไม่จำเป็นจะต้องตั้งกรรมการ เพราะฉะนั้นเพื่อความสะดวกและเรียบร้อย ขาพเจ้าขอถอนญัตติของขาพเจ้า

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) : ขาพเจ้ายังสงสัยอยู่ความออกนอกระบบ เดชะขอเดชะขอให้ตั้งกรรมการดูตามญัตติไปพิจารณาก่อน เป็นญัตติแล้ว ท่านประธานก็ตกลงตาม แต่ท่านประธานยังปล่อยให้หัดกันแล้วเขาเดชะขอเดชะ แต่ท่านประธานก็ไล่เดชะขอเดชะ เพราะฉะนั้นขาพเจ้าขอทราบความมุ่งหมายจากท่านประธาน จะเขาอย่างไรเดชะก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ขาพเจ้ากำลังจะสงสัยอยู่เดชะ คือว่าก่อนจะลงมติ ขาพเจ้าก็ต้องบอกว่าจะลงมติอะไรกัน ทางรัฐบาลท่านก็ออกแล้วท่านยอม ก็แรกท่านจะขอไปพิจารณาก่อนรับเลือกตั้ง แต่ต่อมาท่านก็ยอมให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนรับเลือกตั้ง แต่เจ้าขอเดชะขอให้รับเลือกตั้งหรือไม่รับเลือกตั้งในทันที

นายกัจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : เคารพที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอว่าขอให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนรับเลือกตั้ง และทางรัฐบาลก็ไม่ชัดของ ขาพเจ้าอยากจะขอทราบจากทางรัฐบาลด้วยรับในเรื่องนี้จะเสนอกฎหมายขึ้นมาภายในกำหนดกี่วัน ๑ วันได้ไหม

นายเตียง ไชยกาต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือว่าถ้าท่านตั้งกรรมการไปร่างก่อนรับเลือกตั้งนั้นแต่เดชะขอเดชะว่าท่านก็ออกเดชะก่อนเดชะไป ทางรัฐบาลก็จะตั้งผู้เขามาว่าเดชะขอเดชะภาความเรียบร้อย

ประธานสภาผู้แทน : ก็คงจะหมดเรื่องกันแล้ว

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : เพื่อความรอบคอบ
ถ้าหากว่าประชุมจะมีความเห็นว่าควรจะต้องมีการพิจารณา ก่อนรับหลัก
การ ขาพเจ้าน่าจะไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นยกปัญหาว่า ขอมติประชุม
ว่าจะตั้งกรรมการก่อนรับหลักการ หรือจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ

นายเพทาย โสสินธุ์ (ธนบุรี) : ไม่ตองนับถืออย่างนั้น เพราะ
ว่าเขาลงมติแล้ว ก็เหตุอันใดควรจะตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทน : ขอนพบ

ตั้งมารึกในที่ประชุมปรบมือ

ประธานสภาผู้แทน : มีมติรับตั้งกันมากเห็นชอบเกิน ร้อยต่างฝ่าย
ต่างมีอันแถลงร่อกันมากอยู่แต่ รุ้สึกว่าเป็นประชาธิปไตย ขาพเจ้าน่าจะ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านประธานจะยอมแพ้
อย่างนั้นไม่ได้เพราะกฎหมายเขาในสภาแล้ว ไม่ใช่กฎหมายของคณะกิจจา
เป็นกฎหมายของสภาแล้วจะพิจารณากว่าสภาจะรับหลักการหรือไม่ ถ้าคณะ
กิจจา ไม่ยอมแล้วจะยอมกันไม่ได้ ก็อสังคมนตรีของเขามติของสภา แต่สภา
เจ้าของร่างถอน ขาพเจ้าน่าจะให้มันกว่าจะให้เป็นอย่างคุณนั้นว่า ก็จะให้
เป็นมติของสภาแล้วจะรับหลักการหรือไม่ มันเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่กฎหมายของ
คุณกิจจา

ประธานสภาผู้แทน : ขาพเจ้าน่าจะประชุม ท่านผู้ใดเห็น
ควรตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โปรดชุมนุมชน

มีมติมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชุมนุมชน

มีมติมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าตั้งกรรมการวินิจฉัยไป
พิจารณาก่อนรับหลักการ มีจำนวนเท่าไร

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ขาพเจ้าน่าจะเสนอ ๓ นาย

มีสมาชิกรับรอง

นายเนน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๕ คน เพราะ
เป็นเรื่องสำคัญ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อใหม่ผู้ใดเสนออีก ข้าพเจ้าขอให้
ประชุมกันโดย ท่านผู้ใดเห็นสมควรมารวมกัน ๑๕ คน ขอได้
โปรดประชุม

สมาชิกยกมือ ๑๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรมารวมกันเพียง ๑๑
คน ขอได้โปรดประชุม

สมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องขอรวมมารวมกัน ๑๕ นาย
การเสนอขอจะเอาเพียง ๑๑ หรือจะเสนอต่อไป

นายชอน อัมพล (สมุทรสงคราม) : ขอเสนอเพียง ๑๕ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อใหม่มีสมาชิกเสนอเป็นขบวนอื่น ก็ขอ
ที่ประชุมอนุมัติให้เสนอเพียง ๑๕ คน รัฐบาลทุกคน

นายเลียง ไชยบาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ทงรัฐบาลขอเสนอ ๘ คน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อใหม่ผู้ใดคัดค้านอีกขอ
อนุมัติให้รัฐบาลเสนอขอรวมมารวมกัน ๑๕ คน ขอให้เสนอ

นายเลียง ไชยบาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายพิสาร บุญของ ๒. นายธรรม อิมจิตต์

๓. นายประสงค์ อิศรภักดี ๔. หลวงอรุณพรพิศาล ๕. นายเทพ
โรนุชิต ๖. พระมุนีภาณวิมลศาสตร์ ๗. พระนิกรมด

พระมุนีภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ราชเจ้าชอกอน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ขอเสนอ นายบุญญิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา

ประธานสภาผู้แทน : มีอีก ๙ คน ขอให้เสนอ

นายบุญช่วย อัครกมล (มหาสารคาม) : ขอเสนอคุณฉวี ศศิบุตร
มีดมารีกรับรอง

นายมา เสวีศรี (เลย) : ขอเสนอนายดำรง กตผลภา
มีดมารีกรับรอง

นายทองย้อย กตันทอง (เชียงใหม่) : ขอเสนอนายชัชวาลย์

อินทระพันธ์

มีดมารีกรับรอง

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์) : ขอเสนอหม่อมอมรรของเสด็จมัย

ปราโมช

มีดมารีกรับรอง

นายประพัฒน์ นวรัตนเสถียร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอนายกิจจา

ฉิมพัตินันท์

มีดมารีกรับรอง

นายล้วน เวกชาลีกันน (นครปฐม) : ขอเสนอนายชวติศ

อภิขันธ์

มีดมารีกรับรอง

นายร้อยตำรวจ โทสภกรณต์ อุดมสิทธิ์ (เพชรบูรณ์) : ขอ

เสนอนายช่ออน คำพต

มีมติมาชิกรับรอง

หลวงระงับประจันตคาม (นครราชสีมา) : ขอเดชะนายวัง ศศิบุตร

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอแล้ว

หลวงระงับประจันตคาม (นครราชสีมา) : ขอเดชะหลวงนรกิจ
บริหาร

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบจำนวนแล้ว ขอให้เดชะธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการรัฐสภา : รายละเอียดกรรมการมีดังนี้ ๑. นายพิชาญ

บุญยง ๒. นายเด็ริม วิเศษชัยกุล ๓. นายประจักษ์ อิศระภักดี ๔. หลวง

อรรรถพรพิศาล ๕. นายเทพ ไชยสิทธิ์ ๖. พันเอก บุญญิต เทพหัสดิน

ณ ออยุธยา ๗. พระนิกรบดินทร์ ๘. นายวัง ศศิบุตร ๙. นายดำคร กถินสภา

๑๐. นายชัยวัฒน์ อินทรพนธ์ ๑๑. หม่อมราชวงศ์เด็ญย์ ปราโมช ๑๒. นาย

กัจจา อัมมพันธ์ ๑๓. นายชวติศ อภัยวงศ์ ๑๔. นายช่ออน กำพอด

๑๕. หลวงนรกิจบริหาร

นายใหญ่ สวัสดิช (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าควรกำหนด
ตั้งมาตภาคควรจะมีกำหนดเด็ญด้วย คือกำหนดว่าไม่เกินเท่าไร ข้าพเจ้าเสนอ
ว่าไม่เกิน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าควรกำหนดอย่างนั้นอย่างนั้น
แต่ว่าข้าพเจ้าอยากจะถามสภาว่าสภาควรกำหนดเวลาให้ทำงานก่อนหรือไม่

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าเห็นควร
กำหนดแต่ละควรกำหนด ๑ เดือน คือ ๓๐ วัน

นายใหญ่ สวัสดิช (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเดชะ ๑๕ วัน

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอต่างแต่เวลา ๓๐ วัน ๑๕ วัน ไม่
มีใครเสนอเป็นอย่างอื่นหรือ จะได้ขอตกลง

นายทองย้อย กลิ่นทอง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเดชะ ๗ วัน
มีดมากรับรอง

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ๗ วัน ข้าพเจ้ากรุดัก
งานน้อยไป เห็นว่าไม่ถนัดมาก * เดือนมาก ข้าพเจ้าขอเดชะเพียง ๒๐ วัน
มีดมากรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอกำหนดเวลาต่าง ๆ กัน ๔ ราย
เพื่อให้เป็นสารไม่ต่าง ท่านผู้ใดยืนคัดค้าน เมื่อไม่มีจะได้ออกมติ ในขั้นแรก
ตามก่อนว่า ๒๐ วันหรืออย่างน้อยระยะเวลาตามลำดับ ท่านผู้ใดเห็นควรกำหนด
๒๐ วัน ไปประชุมอื่น

สมาชิกยกมือเป็นสงวนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ไปประชุมอื่น
สมาชิกยกมือเป็นสงวนมาก

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า ๒๐ วันตกไป ต่อไปมี ๗ วัน
ท่านผู้ใดเห็นควรกำหนด ๗ วัน ไปประชุมอื่น

สมาชิกยกมือเป็นสงวนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ไปประชุมอื่น
สมาชิกยกมือเป็นสงวนมาก

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า ๗ วันตกไป แทนด้วย ๓๐ กับ
๑๕ วันท่านผู้ใดเห็นควรกำหนด ๑๕ วัน ไปประชุมอื่น

สมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรกำหนด ๓๐ วัน ไปประชุมอื่น

สมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ากำหนดเวลา ๓๐ วัน ต่อไปใน
เวลาประชุมทั้งหมดแล้ว แต่ความถูกต้องของคุณทองดี อิศรางกูร ณ อยุธยา
ที่ประชุม นายทองดีเสนอมาว่า ขอเพิ่มการประชุมสภาเป็นสัปดาห์ละ ๑ วัน

นายทองดี อีสราขวิน (เชียงใหม่) : เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทขอ
 อนุญาตเพิ่มเติมการประชมตปตาหระ ๒ ครั้งนท ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเรา
 ไตเรมการประชมตปตาหระแทนชองเราอนน เหนอามวางพระราชบญญิตทโคตง
 คางเขามา เซนตำหรับบรรจุเซาระเบระบอระอนน แทนทจะเดร์จันไปในการ
 ประชมตปตาหระ ครงนททาเป็นเซนนน ไมเมตกรทท กเซม เตยอณตอง ยกยอ
 ไปในการประชมอกรทงนท ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน เหนอามวาง
 เราไตเป็นไปตอย ต ไตม ทบ เจตจางนท ทราชญู ทอทงประเทศไต เดอกรทงเรา
 เขามาเป็นปากเดียง และนอกจากรนเรม โอกาสอยู่ใกล้ครทกับรัฐบาลเซนตง
 กรทท เป็นคนทรอมพระราชบญญิตเซไรค่าง ๆ ทเป็นมตประโยชน ดงรวม แก
 ราชญู ทงนจงเป็นเหตุให้ชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน ประชมตปตาหระ ๒ ครง กเพื่อ
 อยวจะเห่งงานจองประเทศชาตเราครทไป ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน
 ทานตมาชกผู้ มเกยวคทงหลายคจจะเห่นพชองคองกันเป็นเซอณททวาเราคอรเหม
 เป็นตปตาหระ ๒ ครง ดงนทเราจะเซอณทเห่นนชาพเจ้าไมเรคขอ เดอขอ
 ให้เป็นตปตาหระ ๒ ครงแทนน

นายสาคร กลินผล (พังงา) : ทคูนทองคเด่นอญคตชมาเหม
 วนประชมตปตาหระ ๒ ครงนท ชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน เหนอามวาง
 รอยเปอรเซม ตคคตควางานชองชาตทจะคองกรททคอไปเรากคองกรททโดย
 ะเชยคกตองน ไมไซทาดักคตอวทาไปอนนหน่ง ๆ เจตจางนคาง ๆ คคองคาง
 มาก พระราชบญญิตคาง ๆ คคองพจางน รัฐบาลคมีงานยงยาก เจตทจะ
 มาประชมตปตาหระไม่เป็นการเพียงพอ ทานกคอรเห่นอกเห่นใจรัฐบาลบ่าง ถ้า
 ทางานตอก ๆ ให้เดร์จ ๆ ไปอนนหน่งไม่ได้ ผลชองงานถ้าเอาคเรากคออย ๆ
 ทาไปตปตาหระ ๑ ครง และเพียงเจตจางนคเป็นการหนกบาพอเดอ เพราะ
 ณะนทงใจวาทานตมาชกคอรทจะถชนญคตเดยคคอง ใหมการประชม
 ตปตาหระครงกพอเดอ

นายทองดี อีสราขวิน (เชียงใหม่) : เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทขอ
 อนุญาตเพิ่มเติมการประชมตปตาหระ ๒ ครั้งนท ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเรา
 ไตเรมการประชมตปตาหระแทนชองเราอนน เหนอามวางพระราชบญญิตทโคตง
 คางเขามา เซนตำหรับบรรจุเซาระเบระบอระอนน แทนทจะเดร์จันไปในการ
 ประชมตปตาหระ ครงนททาเป็นเซนนน ไมเมตกรทท กเซม เตยอณตอง ยกยอ
 ไปในการประชมอกรทงนท ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน เหนอามวาง
 เราไตเป็นไปตอย ต ไตม ทบ เจตจางนท ทราชญู ทอทงประเทศไต เดอกรทงเรา
 เขามาเป็นปากเดียง และนอกจากรนเรม โอกาสอยู่ใกล้ครทกับรัฐบาลเซนตง
 กรทท เป็นคนทรอมพระราชบญญิตเซไรค่าง ๆ ทเป็นมตประโยชน ดงรวม แก
 ราชญู ทงนจงเป็นเหตุให้ชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน ประชมตปตาหระ ๒ ครง กเพื่อ
 อยวจะเห่งงานจองประเทศชาตเราครทไป ทงนชาพเจ้าเห่นวณบตงตทเราอนน
 ทานตมาชกผู้ มเกยวคทงหลายคจจะเห่นพชองคองกันเป็นเซอณททวาเราคอรเหม
 เป็นตปตาหระ ๒ ครง ดงนทเราจะเซอณทเห่นนชาพเจ้าไมเรคขอ เดอขอ
 ให้เป็นตปตาหระ ๒ ครงแทนน

ขอใ้มีการประชุมตีปลาหัด ๒ ครั้งอย่างเด็ดขาด เทาทข้าพเจ้าโคธแจงและ
 แสดงเหตุดังนี้ ข้าพเจ้าเฝ้าหาเห็นประโยชน์ส่วนตัวไม่ ทงนข้าพเจ้าถอวา
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ได้แต่งตั้งข้าพเจ้าขึ้นมา แต่ทว่าบอกวาทางรัฐบาล
 ไม่มีเวลาทำงานข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วย และไม่จำเป็นด้วยควารัฐมนตรีจะมา
 ทง ๓ ท่านข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย รัฐมนตรีว่าการอาจจะอยู่ทกระทรวงก็ได้ หรือ
 จะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการหรือรัฐมนตรีสั่งราชการมาแทนก็ได้ ทงนเมื่อรัฐ-
 มนตรีทง ๒-๓ ท่านจะจะคิดงัดปลงมตเปลี่ยนคนมา แต่อย่าดมอานู แทนราษฎร
 จังหวัดพังงารราษฎรคงทงทงมาเพื่อเป็นปากเสียงแทน ไม่ใช่จำพอท่านเป็น
 ตำแหน่ง เสดานการ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ศึกษาธิการ แล้ว เฝ้า จิตใจ เฝ้า
 เฝ้ารัฐบาล ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยนยันทตามญัตติ
 เดิมวาขอใ้เป็นตีปลาหัด ๒ ครั้ง และท่านดมาชิกของเห็นพ้องและช่วย
 เฝ้าข้าพเจ้า

นายเนน เสดรชวณ (กระบี่) ข้าพเจ้ารู้สึกจกใจผู้
 แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ศดทกระทบวระเทียบมาก ทงนจริงขอใ้เรา
 พิจารณาชอนเดี่ยวถอน ขอประทอนโดยศดจจะคงออกชอ คุณทงตงนรถ
 ไปกับข้าพเจ้าพร้อมด้วยรัฐมนตรีเมอชอนน ชักไซร่วารัฐมนตรีเคยจนท
 งานวันไหนบ้าง วันอะไร แล้วคุณทงตงนารัฐบาลเคยจนนยคองทงานทุก
 วัน สอนมาบคณทงตงนคเดมอชอนนเป็น ๒ วันชน เช่นนแต่เห็นวาไม่ไหว
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเดมอชอนน ใ้คุณทงตงนไปเชียงใหม่เดมอชอนนครั้งเขาใหม่ ก็
 ไม่เขาถไปกลฮากคชชณน คองการเดมอชอนน ทนออกจกเดชาฯ แล้วชก
 จรจนใหญ่ แล้วเรื่องเป็นอยางน เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วย ขอยน
 เพียง ๑ วัน นับวาไรไร ๆ ก็ แล้วอหนักแก่ไหน งานรัฐบาลคองททก
 วันไม่มีเวลาเลย แล้วคุณทงตงนเคยเป็นเสดานการรัฐมนตรีถ้าไม่ทำเป็นไม่รู้
 มาถียงกันได้

นายร้อยตำรวจโท สงครามต์ อุดมสิทธิ์ (เพชรบูรณ์) :
 กระผมขอใ้ตงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้งดมติแล้ว

นายเทียม ไชยนิรันถ์ (ตลก) : ก่อนจะลงมติผมอยากจะถามรัฐบาลสักหน่อยว่า เห็นได้จากแง่ ๆ ว่า จะเปิดสมัยประชุมราว ๆ กลางเดือนหน้า คือถ้าเปิดจะได้พิจารณาเพิ่มเป็นสี่ของวัน ถ้าไม่เปิดตั้งแต่เดือนกันยายน ต่อเดือนตุลาคมก็จะได้ประชุมอาทิตย์ละครั้งตามเดิม ผมใคร่ถามรัฐบาลสักหน่อยว่าจะเปิด

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : คือว่าตามรัฐธรรมนูญนั้นก็ปรากฏว่าจะต้องประชุมกันตั้งสามัญ ๘๐ วัน เมื่อครบ ๘๐ วันแล้วรัฐบาลก็คิดว่า จะมีการเปิดสมัยประชุม เพื่อจะเอาเวลาไปทำงบประมาณ และเราก็จะได้เสนอเปิดสมัยประชุมวิสามัญสำหรับที่จะพิจารณางบประมาณในประมาณเดือนตุลาคม เวลาเวลานั้นอยากจะประธานเสนอว่า เวลาตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ เขามารวมกันมาก งานของรัฐบาลเองก็มากแต่จนออกจากนั้นสำหรับนโยบายที่รบของลงเขต เมื่อรัฐบาลได้แถลงนโยบายก็มากมาย ถึงกับเวลานั้นคณะรัฐมนตรีก็ประชุมกันเวลา ๖ นาฬิกา มีประชุมถึงอาทิตย์ละ ๓ วันแล้ว เพราะฉะนั้นหากว่าเพิ่มมา ๆ รัฐบาลจะไม่ใช้บริหารซึ่งก็เป็นฝ่ายนิติบัญญัติไป ไม่ได้บริหารราชการ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลท่านได้แถลงแล้ว เราก็ดงมตักกันได้ คือว่าคุณของคือ เสนอว่าให้ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วัน แต่มีผู้ไม่เห็นด้วย ฉะนั้นขอมติ ผู้ใดเห็นว่าควรที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๓ วัน ไปประชุมอีก

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีกรประชุมตามปกติ ก็ขอสัปดาห์ละ ๓ วัน ไปประชุมอีก

๑๕๐๐

มีสมาชิกรายชื่อ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรจะประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน
๑๕ เดือน และไม่เห็นด้วย ๓๐ เดือน

เป็นอันว่าที่ประชุมให้มีการประชุมคงเดิม สัปดาห์ละ ๑ วันในวัน
พฤหัสบดีตามเคย หมดเวลาแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมธุมภ์	ผู้ตรวจรายงาน
ประสิทธิ์ ศิริสุชาติ	..
สุนทร อพตากร	..
สุนทร จิตรภักดิ์	..
ฮาริศันต์ ดุบุญ	..
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	..
โอมเกล้า อพตากร	..
อุดม พงษ์สังวาลย์	..
สุพงศ์ ศิริพนเกษรติ	..
จิตร นิตะไพจิตร	..
สมชาย ศุภรสมิต	..
โชค คุปตวาทิน	..
เด็ก จารุณย์	..

เจริญ บัณฑโร

เกษม บุญศรี

เลขาธิการรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทน